

Kore'den Irak'a
Menderes'ten Tayyip'e...
Oligarşinin vatana ihanet tarihi!

VATANSEVERLER!

Irak direnişi, halkların direnişidir.
Amerikan imparatorluğu adına savaşmak, vatana ihanettir!
İşgal ortaklığına karşı mücadeleyi yükseltelim!

Ekmek ve
Adalet

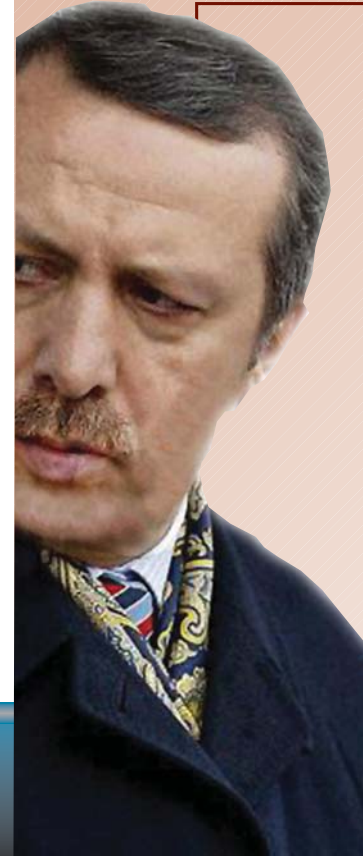
www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 81 / Tarih: 12 Ekim 2003 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.com Mail:info@ekmekveadalet.com

✓ F tiplerine
karşı direniş
4. YILINA
GİRİYOR!

AKP Irak halkına
savaş açtı!

**AKP
vatana
ve halka
ihanetin
iktidarıdır**

Temel Haklar'dan Çağrı: "Görev işgal karşıtı tüm güçleri birleştirmek, birlikte eyleme geçmektir."

**AKP İKTİDARI,
HALKIN TALEPLERİNE KULAKLARINI
TIKAYAN ABD'NİN EMİRLERİNİ YERİNE
GETİREN İŞBİRLİKÇİ BİR İKTİDARDIR**

AKP iktidarı meclis açılır açılmaz, halkımızın sorunlarını gündeme almadı. AKP iktidarının ilk işi ABD emperyalizminin Irak işgaline ortak olmak için Irak'a asker göndermeyi amaçlayan tezkereyi meclisin gündemine getirmek oldu. ABD emperyalizmiyle yapılan pazarlıklarla 8.5 milyar dolar karşılığında gençlerimizin kanını ABD emperyalizmine satmak, AKP iktidarının ilk somut icraatı olmaktadır. AKP iktidarı dolar karşılığında Irak'a asker göndermekte, halkımızın sorunlarına kulaklarını tıkamakta, sorunları terörle bastırmak istemektedir. Bunun için ABD emperyalizmi ile birlikte Kürtler'e yönelik imha politikalarının pazarlığı yapılmaktadır.

Hep birlikte AKP iktidarının işgal ortaklığına karşı çıkmalıyız, işgal ortaklığına karşı çıkmak ulusumuzu ve halkımızı sevmektir. Ülkemizi sevmektir. Vatansever olmaktır. Ancak, bu niteliklere sahip olmayanlar vatansever olmayanlar işgalcilere ortak olur.

İşgalcilere ortak olmak suçtur, her şeyden önce kendi halkımıza ihanettir. AKP iktidarı işgale ortak olarak ihanet etmektedir.

İşgalciye hizmet etmek başka bir halkı aşağılamak, yok saymaktır, ırkçılıktır. Başka bir halkı aşağılamak kendi halkını aşağılamaktır. AKP iktidarı tezkereyi meclisten geçirmekle bunu yapmaktadır.

İşgale ortak olmak her türlü adaletten inançtan yoksunluktur. Kardeşlik duygusunun reddidir. Tekellerin çıkarları için her şeyi mübah görmektir. Ülkemizde yaşayan hiçbir halk, hiçbir milliyet ne başka milliyetlerden geri, ne de üstündür. Bütün halklar, bütün milliyetler eşit haklara sahiptir. Hiçbir güç başka bir ülkeyi işgal etme hakkına sahip değildir. Sadece emperyalistler ve onların tekellerinin çıkarları vardır bu işgalde. Halkın hiç bir çıkarı yoktur.

İşgale karşı çıkmak, halktan yana olan, vatansever olan herkesin görevidir, işgale karşı çıkım, sokaklarda meydanlarda işyerlerinde okullarda her yerde tepkimizi meşru gördüğümüz biçimde gösterelim, bu bir hak ve aynı zamanda görevidir. Bu ülkemize ve halkımıza saygımızın gereğidir, insan olmanın gereğidir.

İşgal ortaklığına, Irak'a asker göndermeye karşı durmak, işgal karşıtı güçleri parçalamakla olmaz. Görev işgal karşıtı, asker göndermeye karşı tüm güçleri birleştirmek, birlikte eyleme geçmektir. Birlikte olmayı başarmak, işgal ve tezkere karşıtı tüm kesimlerin iradesine saygılı olmakla mümkün olabilir. Aksi tavırlar parçalanmayı yaratmaktadır, parçalanma ise işgal ortaklarına hizmet etmektedir.

Sendikalar DKÖ'ler, partiler, örgütsüzler bütün halkımızı işgale ve tecrite tepki göstermeye, İŞGAL ORTAKLIĞINA VE TECRİTE SON sloganlarıyla, bulunan her yerde eylemler örgütlemeye çağırıyoruz.

**HALKLAR İŞGAL VE TECRİT
KUŞATMASINI YARACAKTIR!
DİRENEN HALKLAR KAZANACAKTIR!
KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ!
YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE!**

TEMEL HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER DERNEĞİ

ÖLEN HALK...

Zeliha 8 yaşındaydı. Ablası Aslıhan'la okul çıkışında bir minübüsün altında kaldı.

Ağır yaralandılar ikisi de. 8 yaşındaki Zeliha'nın durumu daha kötüydü.

Özel Laçın Hastanesi'ne götürüldüler ilkin; "Gerekli ekipman olmadığı" gerekçesiyle oradan Şişli Etfal'e gönderildiler.

Şişli Etfal, ünlü bir hastaneydi, kocaman bir hastaneydi. Ama küçük Zeliha'yı sığdıramadılar o koca hastaneye.

"Yeterli doktorumuz yok" diyerek onu oradan da Taksim Hastanesi'ne sevkettiler.

Kan kaybediyordu Zeliha. Sedyelerin üzerinde hoplatılı zıplatılı oradan oraya taşınıyordu. Bir minübüs çarpmıştı minik bedenine. Kimbilir incecik kaç kemik çat diye kırılmıştı. Kimse duymadı acısını ondan başka. Kimsenin aklına boynuna bir boyunluk takmak, sedeye sabitlemek gelmedi.

Kabul edilmedikleri kapılardan sonra Taksim Hastanesi'ndeydiler işte. Zeliha'nın ağabeyine "şu ilacı al getir" dedi doktorlar. Ağabey Dursun, 2,5 saat boyunca eczane eczane dolaştı. Bulamadı.

Zeliha kurtarılmadı.

Zeliha 8 yaşında kaldı.

Neydi suçu Zeliha'nın?

Bu nasıl düzendi?

Ambulans yok, doktor yok, ameliyathanede gerekli donanım yok... hepsi olsa paran yok, öyleyse öl! düzeniye bu.

Yoksul halktan biriydi Zeliha. Üstünden başından, ayağından fırlayan ayakkabısından belliydi. Belli olduğu için ambulanslar seferber olmadı, doktorlar seferber olmadı.

Neyin bürokrasisiydi onu hastane hastane dolaştıran? Bürokrasi deyip geçmeyin. Faşist zulüm mekanizmasının bir parçasıdır o da. Zenginsiz kolaylaştırır işinizi. Yoksulsanız, yokuşa sürer. Öyle bir yokuş ki, tepesine varamadan canınızı verirsiniz bazen.

ÖLDÜREN DÜZEN

Yoksulluk bir ceza bu düzende.

Bazen aşağılanmadır yoksulluğun bedeli; bazen ölümdür...

Ölüm üretir bu düzen...

Emperyalizme işbirlikçilik yoksulu öldürür.

Faşist kurşunlar yoksulu öldürür.

Yann Irak'ta kim ölecek? Yine yoksul!

Zeliharlar'nın ağabeyleri ölecek orada da.

Zeliharlar... Kim verecek onların ölümünün hesabını, kimden soracağız? Falan başhekim, falan minübüs şoförü değil onu öldüren. Onu öldüren bu düzendir, düzen.

**ÇAĞRI
DUYURU**

**Direnış 4.
Yılında**

**20 Ekim direnişin 4. yılına gireceği gündür.
O gün tecrite, zulme karşı olan herkesi
Adalet Bakanlığı önünde "işgal ortaklığına
ve tecrite son" haykırışına ortak olmaya
çağırıyoruz!**

**Tarih: 20 Ekim 2003
Yer: Adalet Bakanlığı önü**

**FORUM
Direnışin 4. yılı**

**Tarih: 18 Ekim
2003
Yer: Mecidiyeköy
Kültür Merkezi**

**Ekmek
Adalet**

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Can Erkan
Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han
55/54 Akсарy Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yapıoğlu - Venloenstr. 507-A
Tel: 0049 221 280 87 74
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de
Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arka Oda No:10/2
Tel-Faks: 0 322 351 17 25
Ankara: GİM Bakan Odu İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-Faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatürk Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-Faks: 0 262 223 87 18
Bursa: Recep Cad. Göl İş Hanı
Daire: 25/4 Heykel Tel-Faks: 0 224 224 93 97
Gaziantep: Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yenipazar Sokak No:27
Daire:10 Şahinbey
Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No:28 HOPPA Tel-Faks: 0 466 351 42 08

50025 Kâlin
0049 221 280 87 75
İzmir: Mithi Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi Konaklırme
Tel-Faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökçe Kervan Saray İşhanı Kat:7 No:79
Tel-Faks: 0 282 332 41 70
Malatya: Döğüşkane Mah. Bakırözü Çarşısı Sanayiyöğü İşhanı Kat:1 No:43
Tel: 0422 323 24 77
Mersin: Zeytinlikbağ Caddesi Petek Apartmanı No:26 Kat:1/3
Mersin
Samsun: Talimhane Cad. Bodurcalay İş Hanı Kat: 3/42
Tel-Faks: 0 362 435 25 80
Tatvan: Kemerhaya Mah. Kunduracılar cad. Dedeoğlu sokak Puthar
İşhanı Kat:1 No:33 Tel-Faks: 0462 322 20 88
Zonguldak: Gazipaşa Cad. Ofluoğlu İşhanı Kat: 5 Daire: 9

- 3... İhanet tarihi
5... Irak halkına
savaş açanlar,
HALK DÜŞMANIDIR!
8... Din tüccarları
9... Adalet istiyoruz
10... Düzen medyası
11... İşgal ortaklığına öfke
14... Paşabahçe direnişi
sürüyor
15... Mücadele ateşi...
16... Yoksul
17... Devrimcilik kadar haklı
ve meşru bir güç yoktur!
18... 4. yıla giriyoruz!
19... Pişmanlık onursuzluğunu
körükleme
21... Pişmanlık koşulu...
22... 19 Aralık: Direnenlere
katliam, tüm halka
gözdağı
23... 'Eşimi ve kızlarımı
fuhuş batağına polisler
sürükledi'
24... 405 tecavüzcü asker
25... Toplu mezarlar ülkesi
26... Kontrgerillanın hedefi
olmaktan...
29... "Aradan 18 gün
geçtikten sonra haber
yapılıyor"
31... Hatırın kalırdı!
32... Temel Haklar'dan
MGK Yönetmeliği paneli
33... Suriye'ye saldırı,
ABD saldırısıdır
37... Filistin'de avukat olmak
38... Irak halkı,
Amerikan-İngiliz
gücünün sonunu görecektir
39... İhbarcı ADKF
40... Baskılar AKP'nin merkezi
kararıdır
42... Gurur duyun
43... Kapitalist devlet,
sosyalist devlet
47... Solun birliği ve refleksi
48... Onbinler AB'yi protesto
etti...
49... Kahramanlar ölmez
50... Köyün Delisi

Oligarşinin büyük uzlaşması

Kore'den Irak'a İHANET TARİHİ

Irak halkına karşı savaş açma kararı, oligarşi içinde sağlanan büyük uzlaşmayla alındı. Aylardır kamuoyunun oyalandığı AKP-Genelkurmay çelişkisinin, AKP-YÖK kavgasının, Sezer-hükümet çekişmesinin, TÜSİAD'ın AKP'ye uyarılarının, MGK'da yaşanan "çatışmalar"ın oligarşi içi pay kavgası ve manevralarından ibaret olduğu, uzlaşma halinde alınan bu kararlar aleni hale geldi. Aslolan aralarındaki çelişkiler değil, uzlaşmadır. Amerikan işgalciliğine ortak olmak noktasında, aralarında hiçbir çatışma yoktur. AKP'si, MGK'sı, TSK'sıyla, TÜSİAD'ı, MÜSİAD'ıyla, YÖK'ü, Odalarıyla, "ana muhalefeti"yle oligarşi içinde büyük uzlaşma sağlanmıştır. Oligarşinin tüm kesimleri Amerika'nın çıkarları için savaşa girmekte müttefiklerdir.

Bu karar vatana ihanettir. Oligarşinin 50 yıllık tarihi ihanet tarihidir. 50 yılda adım adım ülkemiz emperyalizme açılmış, ülkemizin ekonomisi, siyaseti, ordusu emperyalizmin emrine sokulmuş, neticede Türkiye, emperyalizmden bağımsız adım atamaz hale getirilmiştir. "Dış politika" diye bir şey kalmamış, onursuzluk, aşağılanma ve uşaklık bunun yerini almıştır. IMF programlarını hayata geçirmek için, ABD'nin Ortadoğu'daki çıkarları için ülkemizde cuntalar yapılmış, katliamlar gerçekleştirilmiştir. İşbirlikçi tekelleri burjuvazi ve onların yordakçıları, emperyalizmle işbirliği sayesinde semirirken, işbirlikçiliğin halkımıza faturası yoksullaşma ve zulüm olmuştur.

50 yıldır ülkemizin kaderini belirleyen emperyalizm işbirlikçiliği, 7 Ekim'de TBMM'de alınan kararla bir üst boyuta sıçramıştır. Amerikan işgaline askeri olarak ortak olmak, işbirlikçiliğin bugüne kadar ki en üst noktasıdır. ABD'nin tetikçiliği ve taşeronluğu bu kararla resmileştirilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti devleti, bu karar nedeniyle Ortadoğu tarihinde yüzyıllarca lanetlenmiştir. Artık Türkiye, komşu bir ülkenin halklarına karşı savaş ilan etmiş bir ülke durumundadır.

Türkiye halkı, ya ayağa kalkarak, bu onursuzluğa ortak olmadığını direnişleriyle, mücadelesiyle, işgal ortaklarından hesap sorarak gösterecek, ya da sinik, ulusal onurunu savunmaktan aciz, evlatlarının emperyalist tekellerin pis çıkarları için ölüme gönderilmesinin karşısına bile çıkamayan bir halk olarak bilinecektir. Emperyalizme karşı bağımsızlık savaşı vermiş bir halkın, bugün bağımsızlık savaşı veren bir halkın direnişini bastırmak gibi bir role soyundurulması kabul edilemez. Bunu kabul edenler, kendi tarihine ihanet eder. Onurlu, vatansever, düşman karşısında cüretli bir halk olarak başı dik dolaşma hakkını kaybeder.

Emperyalizm ve işbirlikçileri 50 yıldır hüküm sürüyor ülkemizde. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin milliyetçi, muhafazakar, Atatürkçü, islamcı maskeler takan temsilcileri, 50 yıldır bu düzeni sürdürmek için halkı aldatarak vatana ve halka ihanet ettiler. Bağımsızlığı, demokrasiyi savunanlar, emperyalizme, işbirlikçiliğe karşı olanlar ise, bugüne kadar mücadelelerini büyük bedeller ödeyerek sürdürdüler. Bu nedenledir ki,

ulusal onurun, namusun, bağımsızlığın ve demokrasinin bayrağı devrimcilerin elindedir. Halk, ülkemizi emperyalizm karşısında düştüğü durumdan kurtaracağı, demokratikleşmeyi sağlayacağı umuduyla hangi partinin peşine düşüyse yanıldı. Halkı yanıltmayan, dün dediğini sonraki gün inkar etmeyen, her koşulda emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesini sürdüren sadece devrimciler oldu. Artık ihanet, Amerika adına başka bir halkı katletme noktasındadır. Artık vatanseverlerin **anti-emperyalist, anti-oligarşik mücadele bayrağı** altında toplanması zamanıdır.

Bu karar, bugünden sonra hayatın her alanında pek çok şeyi belirleyecektir. Türkiye'nin iç ve dış politikası bu kararın siyasi, askeri sonuçlarına göre şekillenecektir. Böyle bir işbirlikçilik politikasını hiçbir iktidar ülke içinde baskı ve zulmü artırmadan sürdüremez. Ve hiçbir halk, böyle bir işbirlikçilik karşısında ilelebet tavırsız kalamaz. Bunun en yalın anlamı şudur; oligarşi, daha çok baskı ve teröre başvuru, ama buna rağmen halkın mücadelesi gelişecektir.

Emperyalizme uşaklıkta hiçbir sınır tanımayan, bu işbirlikçilik politikasını sürdürmek için ülke içinde de hiçbir zulümden kaçınmayacağı açık olan bir iktidara karşı mücadele, **sert** bir mücadele olacaktır. Emperyalizmin gizli işgali altında olan ve faşizmle yönetilen bir ülkede, vatanseverlik de, demokratlık da bedel ister. Bu bedeli ödeyeceğiz. Vatanseverler, bağımsızlık ve demokrasiden yana olanlar, hiçbir düzen gücünün bağımsızlığı ve demokrasiyi hiçbir şekilde savunmayacağını artık görmek durumundadırlar. Kah şu veya bu düzen partisine, kah TÛSİAD'a, kah Genelkurmay'a demokratlık, ulusalcılık payeleri verenler, bu açık işgal ortaklığı kararından sonra, artık bu aldanmayı ve aldatmacayı sürdüremezler. Sürdürmemelidirler. "Meclisimi seviyorum" manevralarıyla, Amerika'nın işgal ortağı olmakta tereddüt etmeyen düzenin "icazet"i altında bu mücadelede mevzi kazanacağını sananlar, aldanmaya devam ederler.

Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi, bağımsızlığı ve demokrasiyi yokedenlerin eteğinin altına sığınarak verilemez.

Vatanseverler, vatan hainlerinin icazetinde vatani savunamaz.

Emperyalizmin gizli işgali altında olan ve faşizmle yönetilen bir ülkede, vatanseverlik de, demokratlık da bedel ister. Bu bedeli ödeyeceğiz.

Devrimciler, bugün bir çok

kesime "işte demokrasi için bel bağladığınız parti", "işte güvendiğiniz TÛSİAD", "işte ulusal onurumuzun güvencesi sandığınız ordu", işte 'seviyoruz' diye kucakladığınız meclis" deme hakkına sahiptirler. Üniversite yönetimleri, ülkenin savaşa sokulduğu günün ertesinde "imam hatipler"le uğraşıyor. CHP diye bir "muhalafet" partisi var mı, yok mu belli değil. Dün "asker göndermek için uluslararası meşruiyet lazım" diye açıklama yapan TÛSİAD, 8 Ekim'de karara saygı duymak gerektiğinden sözlemeye başladı. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi, bağımsızlığı ve demokrasiyi yokedenlerin eteğinin altına sığınarak verilemez. Vatanseverler, vatan hainlerinin icazetinde vatani savunamaz.

AKP ve Genelkurmay işgal ortaklığı kararının baş sorumlusudurlar. Vatana ihanetin başını onlar çekiyor. Fakat diğer düzen güçleri de işgal ortaklığının dışında değil. Halkın, bağımsızlık ve demokrasi isteyenlerin ittifak yapabileceği tek bir düzen gücü dahi yoktur. Bu nedenle vatanseverlerin bağımsızlık mücadelesi, anti-emperyalist, anti-oligarşik bir mücadele olmak zorundadır. Emperyalizm kovulmadan, işbirlikçi oligarşik iktidar yıkılmadan bağımsızlık hayaldir.

Ya vatanseverler, bağımsızlık bayrağını kaldıracak, işgal ortaklığına karşı mücadeleyi yükseltecek, ya da Türkiye olusal onursuzluk batağında daha derinlere gömülecek, Türk, Kürt, Arap halkları üzerindeki baskı ve terör daha katmerleşecektir. Tezkerenin kabul edilmesinden bu yana yapılan eylemlerin halkın ezici çoğunluğunun düşüncelerine tercüman olduğu açıktır; ama sadece "tercüman" olmakta, halkın gücünü ortaya koymamaktadır. Bir üniversitede işgal ortaklığına karşı eyleme 25-30 kişi katılıyor. Evet, yozlaşmadan apolitikleşmeye bir çok neden sayılabilir. Ama yine de hiçbir üniversitede işgal ortaklığına karşı çıkanlara, vatansever, devrimci, demokrat, onuruna düşkün öğrencilerin sayısı bu kadar az değildir. Sorun, farklıdır. Sorunun ana nedenlerinden biri, devrimcilerin kitlelere ulaşmamasındadır. Düzen güçlerinin **milliyetçilikle, şovenizmle, islamcılıkla, AB'cilikle** kitlelerin önüne ördüğü perdeleri, kitlelere seslenmenin, ulaşmanın tüm yollarını kullanarak yırtıp atmamızdır. Bu perde yırtıldıkça, bu alçaklığa ve onursuzluğa rıza göstermeyen halkın ulusal ve sınıfsal öfkesinin önü açılacak, vatana ihanetin karşısında halkın direnişi yükselecektir.

Vatanseverler, ihanete karşı ayağa kalkın!

Irak halkına savaş açanlar, HALK DÜŞMANIDIR! Ülkemizi Amerika'nın işgal ortağı yapanlar VATAN HAINİDİR!

Aylardır gündemde olan “tezkere” 7 Ekim’de TBMM’de AKP’lilerin oylarıyla kabul edilerek, Türkiye’nin Irak’ta fiilen işgal ortağı olmasına karar verildi.

Bu karar, Irak halkına karşı savaş ilanıdır. Türkiye ordusu, Amerikan askerlerinin yerine Irak halkına karşı, Irak halkının direnişini bastırmak için gidecek.

Oligarşi, emperyalizmin çıkarları için yurtdışına ilk kez asker göndermiyor. Kore’den Somali’ye, Bosna-Hersek’ten Arnavutluk’a, Kosova’ya, Afganistan’a kadar birçok yere asker gönderildi. Emperyalizmin askeri güçlerinin ülkemizde üslenebilmesi veya emperyalizmin hizmetine asker gönderilmesi için TBMM’den bugüne kadar 16 kez “savaş tezkere” çıkarıldı. Kuşkusuz bunların içinde en kapsamlı olanı Kore’ydi ve Kore’den sonraki en kapsamlı işbirlikçilik kararı da bugünkü Irak’a asker gönderilmesi kararıdır.

Tezkere, ne AKP’nin, ne Genelkurmay’ın hiçbir “milli”liğinin olmadığına ispatıdır!

Tayyip Erdoğan veya Hilmi Özkök, isterlerse günde bin kez “Irak’a Türkiye’nin güvenliği, Türkiye’nin çıkarları için gidiyoruz” nakaratını tekrarlasınlar; gerçek çıplak ve somuttur. Irak’a asker, Amerika’nın çıkarları için gönderilmektedir. Türkiye’de gelmiş geçmiş hiçbir iktidar ve hiçbir Genelkurmay, bu kadar onursuzlaşmamış, Amerika’nın bu kadar hizmetine girmemiştir. Amerikan talanından pay kapabilmek için Türkiye’yi Amerikan imparatorluğunun “tetikçisi” yaptılar. Türkiye Cumhuriyeti’nin Genelkurmay Başkanı, artık fiilen Amerikan ordusunun bir generalidir.

“Irak’ta İstikrar”; Irak halkının ulusal direnişini bastırmaktır!

Başbakan ve generaller koro halinde konuşuyorlar: “Türk ordusu istikrar ordusudur... Irak’ta istikrarı sağlamak için gidiyoruz.”

Tayyip Erdoğan ve Hilmi Özkök’ün “istikrar”dan anladığı, Amerika’nın “istikrarı”dır. Amerikan imparatorluğunun Ortadoğu’daki istikrarı demek, Ortadoğu’daki tüm direniş odaklarının, tüm anti-emperyalist güçlerin yok edilmesidir. Türk Silahlı Kuvvetleri, Irak’a işte bunun için gidiyor.

“Huzur, istikrar” gibi kavramlar, emperyalistlerin ve oligarşilerin dilinde her dönem bu anlamda kullanılmıştır. Aynı 12 Eylül’deki gibi. Hatırlayın, 12 Eylül darbesi de “huzur ve istikrar” için yapılmış, “huzur ve istikrar” katliamlarla, darağaçlarıyla, zindanlarla, işkencelerle sağlanmıştı! Oligarşi başka türlü “istikrar” sağlamayı bilmez. Irak’a, Amerika’nın hizmetinde en iyi bildiği bu işi yapmaya gidiyor.

Irak halkı bugün haklı ve meşru bir direniş yürütüyor. Amerikan işgali altındaki ülkesinde ulusal bağımsızlık savaşı veriyor. Tıpkı, 1920’lerde ülkesi yedi düvel tarafından parselenmiş Türkiye halkı gibi.

Genelkurmay, emrindeki silahlı kuvvetleri, onu, bağımsızlığı için direnen halkın değil, işgalcilerin safında savaşa sokarak, **Kemalistliklerinin** de bir riyakarlıktan ibaret olduğunu bir kez daha tüm dünyaya gösterdi.

TBMM’nin kararı, Türkiye halkını bağlamaz!

Türkiye halkı, Amerika’nın değil, işgale karşı direnen Irak halkının yanındadır!

Halkımız, Amerika’nın Irak’a saldırı hazırlıkları başladığı andan itibaren, Amerikan işgalinin karşısına çıktı. O günden bu yana da, meydanlarda Amerikan emperyalizminin saldırısına karşı mücadele etti. Halkımızın çok çeşitli nedenler sonucunda meydanlara çıkmayan kesimi de, Amerika’ya karşıdır.

Çıkarları için onurunu, namusunu satmaya, başka halkları katletmeye evet diyecek küçük bir azınlığın dışında, Türk Silahlı Kuvvetleri’nin Irak halkına karşı savaş açmasına evet diyecek kimse yoktur.

Bu karar, geniş kitlelere bu ülkeyi yönetenlerin, AKP'nin, Genelkurmay'ın niteliğini gösteren yeni bir ayna olmuştur. Bu karar, dönüp oligarşiyi vuracaktır.

6 Ayda "Mum Gibi" Yapılan AKP Grubu

Mart ayındaki tezkere, AKP meclis grubundan verilen "hayır" oylarıyla reddedilmişti.

Herkesin açıkça gördüğü bildiği gibi, bugünkü koşullarda tezkereye evet demek, dünkünden daha büyük bir ihanet, dünkünden daha açık bir uşaklıktır. Peki buna rağmen ne oldu da AKP'li milletvekillerinin oyu hayır'dan evet'e döndü?

Bu sorunun cevabı, AKP'lilerin hiçbir inancının, düşüncesinin olmadığı, iradelerinin çıkarları karşısında satılık olduğudur. Marttan bu yana geçen sürede Tayyip Erdoğan yönetimi, tüm AKP'lilere "bir daha seçtirmeme" başta olmak üzere çok çeşitli yöntemlerle tehdit ve şantaj yaparak, AKP grubunu muma çevirmiştir.

Bülent Arınç'ların sesi niye çıkmadı bu defa? Ne karşılığında işgal ortaklığına onay verdiler? İşte böyle oldu.

Bu düzende Arınçlar'ın sesi bir şey ifade de etmez zaten. Üç beş tanesinin "muhalif" sesler çıkarması, düzen açısından da, düzen partileri açısından da teferruattır. "Demokrasıcılık oyunu"nda vitrinlik manevralardır. Oligarşinin iktidarında bunlar belirleyici veya etkili olamazlar. Oligarşi çıkarları gerektirdiğinde onları, bu son yaşadığımız tezkere oylama-

sında olduğu gibi "halletmeyi" iyi bilir.

Göstermelik Muhalefet CHP de bu karardan sorumludur!

CHP, Amerika'nın hizmetinde işgal ortağı olma-ya karşı gerçek bir muhalefet sergilememiştir. AKP ve Genelkurmay asker gönderme kararında olduklarını haftalar önce açıkladılar. Geçen bu sürede CHP'nin bunu engellemek için yaptığı tek bir miting, gösteri veya başka bir şey yoktur. Böylece Amerika'ya "bakın biz de aslında karşı değiliz" mesajını vermiş ve TBMM'deki oylamada da "hayır" oyu vererek zevahiri kurtarmışlardır.

CHP içinde artık "numunelik" olarak bulunan birkaç milletvekili, oylamadan sonra meclis önünde halkın yaptığı protesto eylemine katıldılar ve polis tarafından tekmelenip, hakarete uğradılar. CHP yönetimi bu noktada bile bir tepki göstermedi. Çünkü CHP de, halkın mücadelesinden, halkın anti-Amerikancılığından en az AKP ve Genelkurmay kadar rahatsızdır.

TSK'nın Irak'a girmesini isteyen hiçbir Iraklı yoktur.

Irak halkının Kürt, Arap, Sünni, Şii çeşitli kesimlerini içinde barındıran örgütlülükler, haftalardır yaptıkları açıklamalarda Türkiye ordusunun Irak'a gelmesini istemediklerini belirtiyorlar. Irak'ın gerçek sahipleri Irak halkı, tavrını baştan ortaya koydu: "Irak'a gelerseniz işgalci olursunuz. Size tavrımız da diğer işgalcilere alınan tavırdan farklı olmaz!"

Türkiye askeri, dolar karşılığı satılmıştır! "Türkiye Irak'ta ABD ile işbirliği yapmazsa kredi kesilecek!"

8,5 milyar dolarlık ABD kredisinin hangi koşullarla alındığı kamuoyundan gizlenmek istendi. Başbakan, Ekonomi Bakanı, utanmadan, arsızca krediyle "Irak'ın hiçbir ilgisi yok" diye yalan söylediler.

Yalanlarını bir yerde Amerika açığa çıkardı. Çünkü Amerika, 8.5 milyar doların nelerin karşılığında verileceğini Amerikan Kongresi'nin resmi internet sitesinde yayınlamıştı.

Anlaşmanın her maddesi Tayyip Erdoğan'ın **YALANCI** olduğunu söylüyor. Her madde AKP ve Genelkurmay'ın **UŞAK** olduğunu kanıtıyor.

İşte o koşullar;

- Türk hükümeti "borcu zamanında ödeyememe riski dahil olmak üzere" krediyle ilgili bütün maliyetleri üstlenecek.

- Her diliminin serbest bırakılmasında Türkiye'nin harç ve benzeri yükümlülükleri yerine getirip getirmediği belli olacak.

- 8.5 milyar dolarlık kredinin dilimlerinin serbest bırakıldığı her aşamada şartların yerine getirilip getirilmediği denetlenecek.

- ABD Dışişleri Bakanlığı **Türkiye'nin Irak'ta işbirliği yapmadığını** veya Kuzey Irak'a Türk askerinin "tek taraflı" girdiğini veya insani konularda istenilen yardımlaşmanın sağlanamadığı rapor ederse **kredi verilmeyecek**.

- Amerikan Başkanı, Türkiye'nin gerekli bütçe ve ekonomik reformları yapmadığını tespit ederse yeni şartlar getirebilecek.

- Kredi şartlarının ihlal edildiği tespit edilirse Amerikan Başkanı krediyi tek taraflı olarak feshedebilecektir.

- Türkiye, şartlara uygun davranmadığı için kredi sözleşmesi feshedilirse para Irak'ın Yeniden Yapılandırılması Fonu'na aktarılacak.

İSLAM ADINA AKP'Yİ DESTEKLEYENLER!

Türkiye'yi komşu ve kardeş bir halka karşı savaşa sokan bir iktidarı hala destekleyecek misiniz?

Müslüman bir halka karşı savaş açan bir iktidarı hala destekleyecek misiniz?

Amerikan emperyalizminin ve siyonist İsrail'in Ortadoğu'daki tetikçisi, en güvenilir müttefiki olan AKP iktidarını hala destekleyebilecek misiniz?

AKP'yi destekleyener, AKP'yi protesto etmeyecek mi? En azından **"dini kullanamazsın"** diye seslerini yükseltmeyecekler mi?

AKP'nin vatana ihanetinde, AKP'ye oy verenlerin de şu veya bu biçimde sorumluluğu vardır; AKP iktidarına karşı çıkmak, onlar için aynı zamanda bu sorumluluğun yüklediği bir görevdir.

Oligarşinin üç beş aşiret liderini kafalayıp "bizi isteyenler de var" diyebilme manevrası da boşa çıktı. Öyle ki, kukla Irak Geçici Yönetim Konseyi dahi istemiyor. Oligarşinin örgütleyip finanse ettiği Türmen Cephesi dahi "BM çatısı altında gelirse gelsin" diyor. Türkiye ordusunun Irak'a girmesini isteyen tek güç **Amerika**'dır. Kukla, işbirlikçi yönetim bile karşıyken, Türkiye **sırtını Amerika'ya yaslayarak** girecek Irak'a.

Barzani ve Talabani'nin Türkiye ordusunu istemediklerini belirten açıklamaları karşısında ABD Dışişleri Bakanı Powell, **"Kürtleri uyaracağız"** derken, işgal valisi Bremer de Geçici Konseyi Türkiye'nin asker göndermesine karşı çıkmamaları konusunda uyardı.

Amerikan komutanları açık söylüyor: "Kayıp" vermeye hazır olun! Peki "kayıp"lar "şehit" mi sayılacak?

Orada bir savaşa gidiliyor. Halk için, vatan için olmayan bir savaşa. Amerika adına savaşılabacak orada. Çünkü orada bir halk direnişi var. Namlular, işgalciye olduğu kadar işgal ortağına da yönelecek.

Amerikalı işgal komutanlarının demeçlerini herkes biliyor: "Koalisyon güçlerine yönelik saldırılar ölümcül hale geldi.... Irak'a gelecekler kayıplara hazır olsun.."

Oligarşiyi de korkutuyor kuşkusuz bu ihtimal. Ramazan pidesi dağıtıp "işgalci" olmadıklarını gösterecekleri gibi komik, saçma açıklamalar yapıyorlar. Ama bu durumu değiştirmez. Sonuçta, oligarşinin kararıyla oraya gönderilen halk çocuklarının az ya da çok bir kısmı, **tabutlarla** geri dönecek. **Peki onlar**

"şehit" mi sayılacaklar?

Oligarşi, onların **dirisini** kullandığı gibi, **"ölüsünü"** de kullanıp şovenizmi körüklemeye çalışacak, vatan millet edebiyatıyla, onların **Amerika adına** savaştığını gizlemeye çalışacaktır.

Fakat burjuvazinin kendi kalemşörleri bile onların **"şehit"** sayılacağını iddia etmekte zorlanıyor. Burjuvazinin kalemşörleri bile, oraya **Amerika'nın çıkarları için** gidildiğini gizleyemiyor. Bakın biri şöyle yazıyor:

"Peki, orada ölecek olan yavrularımıza 'şehit' diyebilecek miyiz? Şehit olmak 'Kutsal bir ülkü uğruna, ülkesi ve inancı için savaşırken ölmek' demektir. Kutsallık bunun neresinde? Oraya para için gittiğimizi kâinat biliyor." (Rahmi Turan, Gözcü)

Tabutlarla gelecek gençlerimizin cenazelerinin de onları ölüme gönderen işbirlikçiler, gerici ve faşist, şovenist kesimler tarafından kullanılmasına, şehit edebiyatı yaparak halkın bilincinin bulandırılmasına izin vermemeliyiz. Onların katili AKP iktidarı, Genelkurmay ve sermayedir. Cenazelerine devrimciler olarak sahip çıkmalı, halkın öfkesini doğru hedefe, Amerika ve işbirlikçilerine yöneltmeliyiz.

Türkiye dolar karşılığı satılık bir ülke, Türkiye halkı satılık bir halk olmayacak!

VATANSEVERLER!

Bana ne diyemeyeceğiniz gündür.

Türkiye'yi Amerika'nın yanında savaşa soktular. Oğullarınızı Irak halkının bağımsızlık savaşını bastırmak için gönderecekler.

Amerikan işbirlikçiliğini sürdürmek için ülkemizi daha fazla baskı, yasak, zulüm ülkesi haline getirecekler. Hakkını isteyen işçinin, memurun karşısına **"savaş"** gerekçesini çıkaracaklar.

Şovenizmi kışkırtıp halkın hak ve özgürlük isteyen sesini boğacaklar.

Oğlu Irak'ta öldürülecek olan sensin. Ekmeği daha fazla gasbedilecek olan sensin. Sesi kısılacak olan sensin.

Nasıl bana ne denir?

Gün, **ya başıma bir iş gelirse, ya polis saldırırsa, ya "mimlenirsem"** denilecek gün değildir.

Bir Vatansever olarak mimlenmek, insana sadece onur kazandırır.

Onurlu bir halk, işgale karşı bağımsızlığı için direnen bir halkın karşısında değil, yanında olur. Vatansever bir halk, Amerika'nın çıkarları için evlatlarının kullanılmasına izin vermez.

Bulunduğumuz her yerde, her biçimde AKP'nin ve Genelkurmay'ın Amerikancı savaş politikasına karşı çıkalım. İşgal ortağı olmayı reddedelim!

Bu mücadele Türkiye halkının onur ve namus mücadelesidir.

AK PARTİ

DİN TÜCCARLARI!

Ne dini inançları, ne de ulusal duyguları yoktur. Onlar için din de, milliyetçilik de iktidar koltuğuna oturmak için üzerine basıp yükselecekleri basamaklardır.

İstismarcı, riyakar ve hilebazdırlar. Halkın dini ve milli duygularını istismar etmek için her yolu mübah sayarlar. Zor ve güç karşısında boyun eğer, gücü ele geçirdiklerinde kendilerini oraya getiren halk karşısında padişah kesilirler.

“Minareler süngümüz, camiler kışlamız” diyerek çıktılar siyasi arenaya. “Ben İstanbul müftüsüyüm” diyordu dünün belediye başkanı, bugünün başbakanı AKP lideri. Müslümanlar üzerindeki “türban zulmü”nü bitirecekti. Her söze “bismillah”la başladılar, “Allah”la bitirdiler.

Müslüman bir halkın duygularını, taleplerini istismar ede ede iktidar koltuğuna tırmandılar.

Eşlerinin başındaki türban, onların “gizli bayrağı” gibiydi; ne kadar koyu bir müslüman ve ne kadar kararlı bir islamcı olduklarının kanıtı olarak eşlerini hep vitrinde tuttular. İktidar koltuğuna oturup IMF’nin emriyle yatıp kalkarken, Amerikan uşaklığı için çırpınırken, siyonist İsrail’le anlaşma üstüne anlaşma yaparken bile, türbanlı eşlerinin “davetlere katılmaması”yla “islamcılık” demagojisini sürdürdüler.

Beynini çıkarıp Amerika’ya teslim etmiş, ülkemizin gençlerini gözü kapalı Irak’ta ateşin içine atabilecek kadar kanlı bir katil, bir çırpıda yüzbinleri işsiz bırakma kararı verebilecek kadar taş yürekli, AB önünde, ABD önünde secde edip “vallahi de islamcı parti değiliz” diye yeminler edecek kadar inançsız biri, türbanı mı çıkarıp atamayacak?

Gerekirse, onu da atar, hiç kuşkunuz olmasın, ama o islamcılık istismarını sürdürmek için hala gerekli...

“Din ticareti”yle burjuvalaştılar!

İslamcılık, müslümanlık, onyıllardır istismar edildi bu ülkede. Dinin ticaretini yaptı birtakım bezirganlar. O “ticaret” sayesinde holdingler, televizyonlar, gazeteler kurdular, o “ticaret” sayesinde partilerine oy tabanı yaratıldılar ve o “ticaret” sayesinde iktidar koltuğuna oturdular.

Din ticareti yapan bezirganlar, halkı yoksul-

luğuyla başbaşa bırakıp Türkiye’nin en lüks otellerinde düğünler yapıyor, mercedesleriyle, yazlıkları, villalarıyla, Avrupa’nın en ünlü moda-evlerinden giyimleriyle lüks ve sefahat içinde bir yaşam sürüyorlar.

Altın yumurtlayan tavuğu kesmemek için de bütün bu rezillikleri hala başlarına taktıkları türbanların altında yapıyorlar. Tekelci burjuvazinin dünyadaki ve ülkemizdeki temsilcileri nasıl bir ahlaksızlık batağındaysa, din ticareti yaparak burjuvalaşan “islamcı sermaye” de aynı ahlaksızlık batağındadır. Sömürüde, soygunda, işbirlikçilikte, fuhuşta, lükste, tüm burjuvalar neyse, “din baronları” da odur.

Müslümanlığı istismar ederek, dinsel tarikat ilişkilerini kullanarak biriktirilen sermayeyle, bugün yoğun bir sömürü çarkı kurulmuştur. Koçlar’ın, Sabancılar’ın, Eczacıbaşılar’ın, Doğanlar’ın, Kamhiler’in fabrikalarında işçiler nasıl ve ne kadar sömürülüyorsa, tarikat holdinglerinin fabrikalarında da o kadar -hatta dini bağlar kullanılarak daha fazlasıyla- sömürülüyor.

TÜSİAD ne kadar IMF’ciyse, MÜSİAD da o kadar IMF’cidir. TÜSİAD ne kadar halkı düşünürse, MÜSİAD da o kadar düşünür!

İslamcılıkları, Amerika’nın istediği kadardır!

Herkesin bildiği gibi, İslamcılığın dünya çapındaki yükselişi, 1970’lerden itibaren Amerikan emperyalizminin desteğiyle gerçekleşmiştir. Aynı destek, ülkemizdeki İslamcılık için de geçerlidir. Ülkemizdeki İslamcılık da, Amerika’nın (Suudi Arabistan gibi ABD taşeronlarının) desteğinin ötesinde, bizzat 12 Eylül yönetimi ve sonraki iktidarlar tarafından sağlanan bir destekle serpilip büyümüştür. Ne var ki, islamcı

gelişme bir noktadan itibaren dünpa çapında Amerika'yı, ülkemizde ise oligarşiyi rahatsız eder duruma gelmiş ve bu noktadan itibaren İslamcılar'la emperyalizm ve işbirlikçileri arasındaki çelişkiler büyümüştür.

Sonuçta İslamcılar bir tercihle karşı karşıya kaldılar. Ya Amerika'ya boyun eğerek yaşayacaklar ya da Amerika'ya karşı çıkacaklardı. Ya sömürü düzenini olduğu gibi kabul edecek, ya asgari de olsa islami değerleri savunacaklardı. AKP İslamcılığı, tercihini Amerikancılık'tan ve oligarşik düzeni olduğu gibi sürdürmekten yana yapmış İslamcılıktır. Refah Partisi'nden "biz bunları yaptıkça bize iktidarı vermezler" diyerek ayrılmış ve tümüyle emperyalizmin dümen suyunu girmişlerdir.

Fakat bunu yaparken bile, rezilce İslamı istismar etmekten vazgeçmemişlerdir. Çünkü oy tabanları oradadır.

Bugün kabaca iki tür İslamcılık vardır. **Bir, ABD'nin yoketmek istediği İslamcılık var, bir de yaşatmak istediği İslamcılık.** Biri ABD'nin şiddetine maruz kalan, öteki ABD'nin himayesine mazhar olan "iki İslamcılık". **AKP'nin İslamcılığı ikinci tür İslamcılıktır.**

İslamcılığın bu türünde, din ticareti en bayağı şekillerde yapılırken, müslümanların duyguları en demagogik yöntemlerle istismara devam edilmektedir.

AKP, oligarşik düzene karşı "Takiyecisi" değildir!

AKP işte bu bayağı yöntemlerle din istismarcılığı yapıp İslamcılar'ı kullanmıştır. "İlmüli İslam"ız, "muhafazakar demokratiz" diye diye, en pervasız Amerikancılığı uyguluyorlar. "İslamcı sermaye"nin gazete ve televizyonları da bu politikanın borazanı durumunda. Bugün Amerikancılığı savunan, AKP'nin sömürü ve zulmünü yok sayan "İslamcı" bir medya korusu var karşımızda. Çünkü çıkarları ortak. Ve bu noktada da, bugüne kadar eleştirdikleri "kartel medyası"ndan hiç bir farkları olmadığı açık.

Din tüccarları, tüm bu işbirlikçiliğe, sömürücülüğe, zulme rağmen, İslamcı kesim nezdinde "oy tabanını" elde tutabilmek için hala "takiyye yaptıkları" fikrini canlı tutmaya çalışıyorlar. Oligarşi içi it dalaşı da onların "takiyye yaptıkları" propagandasını güçlendiriyor. Hayır, takiyye falan yapmıyorlar. Asıl takiyyeyi İslamcılar karşısında yapıyorlar. AKP, TUSİAD'ın ve Amerika'nın partisidir. Şu anda kimliklerine en uygun olan politikaları uyguluyorlar. Din ticareti, şimdi Amerika'nın hizmetinde.

ADALET İSTİYORUZ

Yunus Güzel'in işkenceyle katledilmesi davasına 9 Ekim günü Fatih Adliyesi'nde devam edildi. İşkenceci katillerin gelmediği duruşmaya, Yunus Güzel'in abisi Vahit Güzel, avukatları ve TAYAD'lılar katıldı. Yunus Güzel'in katledildiği yerde keşif yapılması kabul edilirken dava 31 Ekim tarihine ertelendi.

Mahkeme çıkışında TAYAD'lıların Yunus Güzel'in resimlerini açarak açıklama yapmak istemesine polis resimlere müdahale ederek engel olmaya çalıştı. TAYAD'lıların kararlı tavrı karşısında polis geri adım atmak zorunda kalırken, 40 kişi Yunus'un resimlerini açarak bir açıklama yaptı. "Yunus Güzel'in kendisini asmadığını, işkenceyle katledildiğini" ifade eden TAYAD'lılar, "Adalet isteğimizi bu dava süresince her seferinde dile getirdik, dile getirmeye de devam edeceğiz. Yeni Yunuslar'ın katledilmemesi için işkenceciler hak ettikleri cezayı çekmelidir" dedi.

Sayı 81

9

12 Ekim
2003

"Balıkçı'lar ölmez"

TEDAŞ Şanlıurfa Müessese Müdür Yardımcısı devrimci memur Hasan Balıkçı'nın öldürülmesiyle ilgili davanın 6'ncı duruşması 8 Ekim'de Urfa'da yapıldı. Duruşma öncesi adliyeye kadar yürüten ve "Balıkçılar Ölmez" yazılı tişörtler giyen yaklaşık 100 kişi sloganlarla katillerin cezalandırılmasını istedi. Balıkçı'nın eşi Şengül Balıkçı'nın da katıldığı duruşmada yine sonuç çıkmazken, EMO Adana Şube Başkanı Ahmet Sarı, uygulanan yanlış enerji politikalarının dürüst çalışan insanlara zarar verdiğini ve Balıkçı'nın da bu uygulama nedeniyle saldırıya uğrayarak öldürüldüğünü söyledi. Şengül Balıkçı ise, olayın araştırıldığında daha başka ilişkilerin ortaya çıkacağını belirterek, "sıradan bir cinayet değil" dedi.

Düzen medyası

Irak halkına savaş açılmasından, dökülecek Türk, Kürt, Arap kanından sorumludur!

Doğan Medya'nın yayın organlarından, tarihçi Enver Ören'in Türkiye'sine, Ilıcaklar'ın Tercüman'ından Vatan Gazetesi'ne burjuva medyanın önemli bir kısmı ne zamandır savaş çığırıklanlığı yapıyor, "Mehmetçik'i Irak yoluna dökmek için" canhıraş manşetler atıyor, yalanla, çarpıtmayla, demagojiyle dolu köşe yazıları yazıyorlardı.

Nihayet muradlarına erdiler. 8 Ekim'de yazdıkları bu "sevinçlerini" gösteriyordu:

Hürriyet: "86 yıl sonra barış için"

Tercüman: "Yolun açık olsun Mehmetçik!"

Türkiye: "Bu defa tamam!"

Vatan: "Hayırlı olsun... Allah utandırmasın" (Güngör Mengi)

Sabah: "Bu ne işgal, ne de işgale yardım!... Türkiye'nin selameti için Irak'a gidiliyor." (Erdal Şafak)

Türk Silahlı Kuvvetleri, Irak'ta katillik yaptıkça, Doğan Holding AKP'den yeni ihaleler alacak, İhlas Pazarlama Irak'a mal satacak... Çıkarları için Amerikan işgalinin destekçiliğini en alçakça propaganda yöntemleriyle savundular. Amerika'dan ve AKP'den daha çok yalanı onlar söylediler. Dökülecek kandan sorumludurlar.

Amerikancılığı, çıkarıcılığı, soygunculuğu aşıkâr bu gazete ve televizyonlar böyle de "İslamcı" diye bilinen medya farklı mı?

Hayır! Onlar da bazen doğrudan, bazen dolaylı AKP'nin işgal ortaklığına destek oldular. **Vakit, Yeni Şafak, Kanal 7** gibi "İslamcı" medya organlarının aylardır yaptığı yayınlara bakarsanız, Türkiye'de hiçbir sorun yok, yoksulluk yok, zulüm yok, işler iyi gidiyor. AKP sorunları bir bir çözüyor. AKP işbirlikçiliğine bu yayınlarıyla cüret verdiler. Doğan Medya neyse, onlar da oydu. Din tüccarları, kapitalizmi, devleti öğreniyor, öğrendikçe işbirlikçiliğe desteklerini artırıyorlar.

Irak'a asker göndermek konusunda da, marttan bu yana adım adım çark ettiler.

Son olarak 7 Ekim'de, tezkerenin görüşüleceği gün bile, işgal ortaklığını manşete çıkarmadılar. Onların manşetlerinde Sezer veya YÖK vardı. **Yeni Şafak** ve **Vakit** yazarlarının kimileri

açıkça destekledi hatta: 7 Ekim'de Vakit'te Selahattin Çakırıl şöyle yazıyordu:

"İşgalcilerin kaçmasına yardımcı olma manasında düşünülürse, bu satırların sahibinin bu kez, bu asker göndermeye soğuk bakmadığını, bu sütunu takip edenler fark etmiştir. Hiç değilse şu yangını söndürmek için it-faiyeci durumunda olmaya çalışmak yanlış mı olur?"

Tayyip'in borazanı olunca böyle konuşulurdu işte. Tam bir riyakarlık.

Güya işgale karşı, güya Irak halkını düşünüyor, işgal ortaklığının Amerikan işbirlikçiliği, Amerikan işgalini desteklemek olduğunu gözlerden gizlemek için pespaye bir demagojiye başvuruyor.

1 Mart'ta tezkerenin reddedilmesi üzerine "Meclis barış dedi" manşetini atan **Yeni Şafak**'ın ise 8 Ekim'de "Meclis savaş dedi" başlığını atması gerekiyordu. Ama o sessizlikle geçirdi. 8 Ekim'de Yeni Şafak'ın manşetinde "en uzun tezkeresi" diye manasız, sanki meselenin en önemli yanı oymuş gibi sade suya tirit bir manşet vardı.

Bu da desteğin "İslami" biçimiydi.

16-17 NİSAN KATLİAM DAVASI MÜTAALA AŞAMASINA GELDİ

16-17 1992 tarihinde 11 devrimcinin katledilmesi ile sonuçlanan katliama ilişkin davanın duruşması 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapıldı.

Katliama ilişkin dava Kadıköy Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılmış, daha ik duruşmada mahkeme güvenlik (!) gerekçesi ile dosyayı Kayseri Ağır Ceza Mahkemesi'ne göndermişti. Kayseri Ağır Ceza Mahkemesi dosyada beraat kararı vermiş, ancak karar Yargıtay tarafından usulü eksiklikler nedeniyle bozulmuştu.

7 Ekim 2003 günü yapılan duruşmaya müdahil vekil olarak Av. Süleyman Şensoy katıldı. Mahkeme heyeti Yargıtay bozma ilamı hakkında eksikliklerin giderildiğini belirterek bozma ilamına uymaya karar verdi.

Daha sonra söz alan Av. Süleyman Şensoy esas ilişkinin mütaalanın hazırlanıp sunulması için süre istedi. Mahkeme heyeti müdahil tarafın esasa ilişkin iddialarını hazırlayıp sunması, savcının mütaalasını sunması için duruşmayı 21 Ekim 2003 günü saat 09.00'a erteledi.

İşgal ortaklığına öfke

Bu öfke milyonlar olacak ve işbirlikçileri boğacaktır

Tezkerenin kabul edilmesinin ardından Türkiye'nin bir çok kentinde gösteriler düzenlendi. Vatana ve halka ihanet hükümeti AKP binalarının önü sloganlarla inlerken, tezkere öncesi ve sonrasında yapılan bazı eylemler şöyle:

İstanbul: Kuşatma Yarılacak

7 Ekim günü AKP İl binası önünde Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu (ISHK) ve KESK, TTB, TMMOB, DİSK'in ayrı ayrı yaptıkları çağrı ile eylemler gerçekleştirildi. Eylemlerin aynı yer ve saatte olması nedeniyle ortaklaştırma yönündeki ISHK'nın çabaları sonuç vermedi. Eylemin fiili olarak aynı yerde buluşturulması kararı alınırken, Perpa önünde toplanan ISHK'nın, sendikaların bulunduğu il binası önüne yürümek istemesi polis tarafından engellendi. Bu engellenmenin altında DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin polise, 'bizim PERPA önünde toplanan grupla ilgimiz yoktur' demesinin yattığının anlaşılması üzerine koordinasyon eylemini Perpa önünde gerçekleştirdi. Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin "HALKLAR İŞGAL VE

TECRİT KÜŞATMASINI YARACAKTIR" pankartını açtığı eylemde, "Yaşasın Bağımsız Türkiye", "İşgal Ortaklığına ve Tecrite Son", "Kahrolsun ABD Emperyalizmi" sloganları atıldı.

KESK, TTB, TMMOB, DİSK ise AKP önünde açıklama yaparak dağıldı.

Akşam saatlerinde ise Taksim'de 1 saatlik oturma eylemi yapıldı. Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de katıldığı eylemde, 500'den fazla kişi işbirlikçi AKP'yi protesto eden sloganlar haykırdı ve bir süre oturdu. DİSK Başkanı Süleyman Çelebi'nin konuşması, "Genel Grev Genel Direniş" sloganlarıyla sık sık kesildi.

Ümraniye'de çeşitli siyasi grupların ortak eyleminde AKP uyarılırken, Halkevi ve Öğrenci Koordinasyonu üyeleri 7 Ekim akşamı Boğaziçi Köprüsü'nde eylem yaptı. Tezkereyi protesto eden gruba polis saldırarak gözaltına aldı. İHD'li-ler ise "Savaşa Hayır" pankartıyla TÜYAP önünde bir açıklama yaptı.

8 Ekim günü de sürdü eylemler. İstanbul Üniversitesi öğrencileri

Beyazıt Meydanı'nda, "İşgale Değil Direnişe Destek Ol" pankartı açarak, Haşim İşcan Geçiti'ne kadar yürüdü.

ESP'liler 5 Ekim'de İstiklal Caddesi'nde yaptığı eylemde "Irak'a Asker Göndermek. Kürt Halkına Savaş İlanıdır" dedi.

Ankara: İşgal Ortaklığına ve Tecrite Son

"Savaş karşıtı platform" Yüksel caddesindeki eylemlerini Meclis'in açılışından itibaren sürdürdü. Haklar ve Özgürlükler cephesi'nin, "İşgal Ortaklığına Tecrite Son" pankartıyla katıldığı eylemlerde, işgal ortaklığının tüm halkın hayatını etkileyecek bir karar olduğunun altı çizildi.

Ankara Aydın ve Sanatçı Girişimi 6 Ekim günü Yüksel Caddesi'nde yaptığı eylemde, ABD'yi düştüğü bataklıkta yalnız bırakma çağrısı yaptı. Eyleme Ankara Savaş Karşıtı Platform da katılarak destek verdi. Aynı gün Ankara Savaş Karşıtı Platform üyesi kadınlar da, "Kadınlar El Ele İşgali Engellemeye" sloganlarıyla bir eylem yaparken, Özgür Gençlik üyesi 5 kişi

Başbakanlık önünde bir protesto gerçekleştirildi.

7 Ekim günü AKP Genel Merkezi önüne yürüyen 500 kişi "İrak'a Gitme Kardeş Kanı Dökme" sloganları attı. Buradan TBMM Dikmen kapısına yürüyen kitlenin önü polis barikatı ile karşılaştı. Burada bir açıklama yapılırken, polisin kısa süreli saldırısının ardından kitle TBMM önüne kadar yürüdü. Kitle, burada KESK Genel Başkanı Sami Evren'in yaptığı açıklamanın ardından Kızılay'a kadar sloganlarla yürüdü.

Ankara Gençlik Derneği, Öğrenci Koordinasyonu, Özgür Gençlik, Ekim Gençliği ve Kaldıraç'ın 7 Ekim günü Kızılay'da düzenlediği eylemde, "Üniversite İşgale Ortak Olmayacak" pankartı açılarak Ziya Gökalp Bulvarı üzerinde bir yürüyüş yapıldı. Gençliğe saldıran polise taşlarla direnilirken, kitle Sakarya Caddesi'nde yeniden toplanarak Mithat Paşa Bulvarı'nı trafiğe kapattı. Burada yapılan açıklamanın ardından eylem "İşgalin Değil Direnişin Safına" sloganlarıyla son buldu.

8 Ekim'de "Çıktı Tezkere Haydi Tayyip Askere" sloganıyla tezkereyi çıkaran meclisi protesto eden yaklaşık 1500 kişi TBMM Dikmen kapısına yürüdü. Burada konuşan Sami Evren tezkere yetkisinin meşru olmadığını söyledi.

Hatay ve İskenderun: Katil ABD Katil Oligarşi

Hatay Demokrasi Platformu 1 Ekim günü Arkeoloji Müzesi önünde AKP'ye seslenerek, "Halka rağmen bu ülkeyi yönetemezsiniz" dedi. Eylemde "Katil ABD Katil Oligarşi", "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları atıldı.

7 Ekim günü işçi memur sendi-

kalari ile odaların düzenlediği eylemde dünya halklarının emperyalist işgale karşı olduğu belirtilirken, AKP'nin simgesi ampülün üzerine kırmızı boya dökülerek katliamcılığı vurgulandı. Eyleme Haklar ve Özgürlükler Cephesi ile birlikte sol gruplar da katıldı.

4 Ekim'de İskenderun'da düzenlenen eyleme katılan Arap, Türk, Kürt halkları, "Katil Amerika" diye haykırdı. 1000'den fazla kişinin katıldığı eylemde, Haklar ve Özgürlükler Cephesi de "İşgal Ortaklığına ve Tecrite Son" pankartıyla yerine aldı. 7 Ekim günü ise KESK'e bağlı Eğitim-Sen üyeleri sendika önünde "Katil ABD İşbirlikçi AKP" sloganıyla bir eylem gerçekleştirdi.

Mersin: AKP Hesap Verecek

Belediye önünde toplanan KESK üyesi memurlar "İşgale Ortak Olmayacağız", "Gün Gelecek Devran Dönecek, AKP Halklara Hesap Verecek" sloganlarıyla eylem yaptılar.

İzmir: Bu Ülke Satılık Değil

KESK şubeler platformunun yaptığı eylemde, iktidarın işgale ortak olması eleştirilirken, "Bu Ülke Bu Halk Satılık Değil", "Kölelik Yasasına Hayır" sloganları atıldı.

İzmir Savaş Karşıtı Platform ile sendika ve odaların 8 Ekim günü yaptığı eyleme 2 bin kişi katıldı. AKP il binası önünde yapılan eylemde, "İrak Halkının Direnişini Destekliyoruz" dövizleri taşındı ve "yetkinin kullanılması, işgalcilerin korumalığını yapmak, insanlık suçuna ortak olmak, yoksul aile çocuklarını işgalci güçlere can simidi olmaya göndermektir" denildi.

Adana: Kan Üzerine Pazarlık

Adana Savaş Karşıtı Platform-

mu'nun çağrısıyla 6 Ekim'de Şakirpaşa Mahallesi'nde toplanan yaklaşık bin kişi, işgal ortaklığını protesto ederken, Öcalan'a tecridi protesto etti.

7 Ekim günü açılışlar için Adana'ya gelen Tayyip Erdoğan, protestolarla karşılandı. İşçiler, DEHAP'lılar, memurlar kendi taleplerini dile getiren eylemlerin yanı sıra, "Çıkarsa Tezkere Tayyip Gitsin Askere" sloganları atıldı.

Adana Savaş Karşıtı Platformu ve Küresel BAK 7 Ekim'de AKP İl binasına yürüdü. "Çıkarsa Tezkere Meclis Gitsin Askere" sloganları atan 200 kişi, AKP önünde bir açıklama yaparak dağıldı. Aynı gün Kadın Platformu da AKP İl binası önünde, "Çocuklarımızın kanı üzerinden hiç kimse pazarlık yapamaz" dedi.

8 Ekim günü DEHAP il binasından İnönü Parkı'na yürüyen yaklaşık 300 kişi burada bir süre oturma eylemi yaptı.

9 Ekim'de AKP il binası önünde oturma eylemi yapmak isteyen kitleye polis saldırdı. 6 kişinin gözaltına alındığı eylemde polis terör estirdi.

Eskişehir: Irak Halkı Yalnız Değildir

Gençlik Derneği, Özgür Gençlik, Halkevi ve Genç Hareket'in ortak eyleminde Migros'a kadar halkın yoğun desteğiyle yapılan yürüyüşte "İrak Halkı Yalnız Değildir" sloganları atıldı.

7 Ekim günü Eskişehir Demokrasi Platformu'nun düzenlediği eyleme katılan 800 kişi Öğretmen Evi'nden AKP İl binasına sloganlarla yürüdü.

8 Ekim günü vizite eylemi yapan Eğitim-Sen üyeleri Vardar İş Merkezi önüne kadar "Madem Çık-

tı Tezkere Meclis Gitsin Askere", "Terörist ABD İşbirlikçi AKP" sloganlarıyla yürüdü. Burada bir açıklama yapan memurlar, "Yoksulluktan, işsizlikten, açlıktan ve savaştan yana olanlar, mutlaka emekçi kesimlere ve halka hesap verecektir" dedi.

Bursa: 6. Filoyu Unutmayın

7 Ekim günü sendikalar ve demokratik kitle örgütleri tarafından Fomara Meydanı'nda düzenlenen eylemde, "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol", "Emperyalistler İşbirlikçiler 6. Filo'yu Unutmayın" sloganları atıldı.

8 Ekim'de Savaş Karşıtı Platform üyesi 500 kişi Osmangazi Metro İstasyonu çıkışında eylem yaptı.

Antalya: Çıktı Tezkere, Meclis Gitsin Askere

8 Ekim günü KESK tarafından düzenlenen eyleme katılan 400'e yakın kişi, tezkereyi çıkaran meclisi, "Çıktı Tezkere Meclis Gitsin Askere" ve "Katil ABD İşbirlikçi AKP" sloganlarıyla protesto etti.

Malatya: İşbirlikçi Yuvası AKP

KESK'in ülke genelinde iş bırakma çağrısına uyarak eylem yapan çeşitli sendikalar postane önünde toplandı. Meclis'e dilekçe gönderen kitle AKP il binasına siyah çelenk bırakırken "İşte Burası İşbirlikçi Yuvası" sloganları atıldı.

Samsun: F Tipi Üniversite İstemiyoruz

9 Ekim günü, 19 Mayıs Üniversitesi açılışında gençlik işgal ortaklığını ve YÖK'ü protesto ederken, Samsun Gençlik Derneği üyesi bir bayan, üzerinde "F Tipi Üniversite İstemiyoruz" yazılı önlükle, Sezer'in konuşması öncesi eylem yaptı. Polis tüm göstericileri gözaltına aldı.

Diyarbakır, Van, Urfa, Batman, Antep, Ağrı, Adıyaman...

Kürt halkının çeşitli kentlerde düzen-

lediği eylemlerde tezkere protesto edildi. 8 Ekim günü yapılan eylemlerden bazıları şöyle:

Elazığ'da KESK'li memurların 8 Ekim'deki eylemine siyasi parti ve DKÖ'ler de destek verirken, "Mehmet'e Açık Mektup" başlıklı bildiri okundu.

Diyarbakır'da AKP İl binası önünde sendika, parti ve DKÖ'lerin katıldığı eylemde toplanan 700 kişi "emperyalist çıkarlar uğruna gençlerimizin kanının dökülmesine karşıyız" açıklaması yaptı.

Batman'da Kadın Platformu üyeleri, "Çıktı Tezkere Tayyip Gitsin Askere" sloganları atarak yürüdü. Yapılan açıklamada, "her gencin cenazesinden AKP sorumlu olacaktır" denildi.

Antep'te DEHAP Şahinbey ve Şehitkamil ilçe örgütleri önünde oturma eylemi yapıldı.

Urfa Demokrasi ve Savaş Karşıtı Platform, AKP il binası önünde 200 kişinin katılımı ile bir eylem düzenledi. Eğitim-Sen Şube Başkanı Mehmet Kutlu, halka direnme haklarını kullanma çağrısı yaptı.

Van'da DEHAP il binası önünde toplanarak, AKP il binasına siyah çelenk bırakmak için yürümek isteyen 200 kişiye polis engelledi. Kitle burada bir süre oturma eylemi yaptı.

Ağrı'da DEHAP il binası önünde toplanan kitleye konuşan DEHAP Genel Başkanı Tuncer Bakırhan, tezkereyi eleştirdi.

Adıyaman Demokrasi Platformu üyesi 200 kişinin yaptığı eylemde "AKP'nin İmamı Kaça Sattın Vatani" sloganı atıldı.

Ayrıca, Bolu, Kocaeli, Kırklareli, Tarsus ve daha birçok kentte AKP'nin işgal ortaklığı protesto edildi. KESK'in 8 Ekim günü için yaptığı iş bırakma eylemine katılımın etkili olmamasına rağmen, KESK'e bağlı sendikaların örgütlü bulunduğu bir çok yerde vizite eylemleri gerçekleştirilerek utanç karanı protesto edildi.

Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı bu öfke hiç dinmeyecek. Bu ülkenin onuru, namusu, geleceği biziz. Bağımsız Türkiye bizimle kurulacak. Emperyalizme ve işbirlikçilerine bırakmayacağız ülkemizi

Ölüm hep bize!

Zonguldak'a bağlı Kilimli'deki maden ocağında 8 Ekim günü yaşanan grizu patlaması sonucu 4 maden işçisi yaşamını yitirdi. "İş kazası" diye verdi burjuva basın. Patron böyle açıkladı. Tutanaklara böyle geçti. 4 emekçinin ölüm kağıdına bu yazıldı. YALAN! Onlarcasını yaşadık yıllardır. Daha fazla kâr için hiçbir önlem almayan, masraf yapmayan patronların açgözlülüğü bize ölüm olarak yansıyor. Aç bırakarak, süründürerek katledenler iş cinayetlerinde katletmeye devam ediyor.

Grev kırıncı polis

Kartal'da bulunan İşler Boya'da, 24 Eylül'den bu yana grevde bulunan TÜMTİS üyesi işçilerin direnişi polis saldırısı ile kırılmak isteniyor. Patronun yasadışı şekilde depodan mal çıkarmasını engellemek isteyen işçiler polis saldırısına uğradı. TÜMTİS Kartal Temsilcisi Ali Rıza Atik, yaptığı açıklamada, "Polis patronun grevi kırmamasına yardımcı oluyor" dedi.

Gül'e işçi barikadı

Kapatılan Çinkur işçileri, tazminat hakları için, Kayseri'ye açılışa gelen Abdullah Gül'ün yolunu kestiler. Kayseri-Ankara karayolunu kesen işçiler, Gül'ün eylemden önce geçtiğini öğrenmelerine rağmen, vazgeçmediler. "Verilen sözler tutulmadı, çocuklarımız aç kaldı" diyen işçilerin oturma eylemi polis müdahalesiyle son buldu.

Paşabahçe Direnişi Sürüyor

- Direnen emekçiler kazanacak! -

Patron işbirlikçisi Çimse-İş'ten istifa ederek Kristal-İş sendikasına üye olmalarının ardından işten atılan Eskişehir Paşabahçe Şişecam Fabrikası'ndaki işçilerin direnişi jandarma saldırısına, patron baskısına rağmen sürüyor.

300 taşeron işçinin işten atılmasıyla başlayan direniş sürerken, patron direnişi kırmak için saldırılarını sürdürüyor. Kadrolu işçilerden önce 10, sonra 6 işçi daha işten atıldı. Bunlarla birlikte atılanların sayısı 327'ye yükseldi.

Jandarma Patronun Emrinde

Fabrikayı terk etmeyen işçiler 2 Ekim günü, patronun isteğiyle jandarmanın saldırısına uğradı. Sabah saat 9.30 sıralarında fabrikaya giren jandarma işten atılan 300 arkadaşını sahiplenerek Paşabahçe Fabrika'sının kadrolu çalışanlarından 12 kişiyi gözaltına aldı. Oligarşi, panzerli polisleri, ambulansları, köpekleri ile emekçilere düşmanlığını bir kez daha göstermişti.

Giderek artan, direnişe önderlik eden işçilerin özellikle hedef alındığı saldırılar direnişi kıramadı. İşçiler fabrika önünde direnişlerini sürdürürken, destek ziyaretleri ve diğer kentlerde kurulu Paşabahçe fabrikalarındaki destek eylemleri ile direniş giderek güçleniyor.

Direnişe Destek Eylemleri

Jandarma fabrika çevresinde sürekli kimlik kontrolleri ile direnişe desteği kesmeye çalışırken, Paşabahçe'ye destek büyüyor.

Direnişin 11. günü Kristal-İş Mersin Şubesi üyesi 50 işçi, dayanışma amacıyla Eskişehir'e geldi. "Eskişehir bizindir bizim olacak" sloganlarıyla, "Emekçiler yürüyor, dayanışma büyüyor, baskılar bizi yıldıramaz" ve "Emeğe uzanan eller kırılсын" yazılı pankartlarla yürüyen işçiler, "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganlarıyla karşılandı.

Kristal-İş Genel Merkezi tarafın-

dan yapılan açıklamada, Şişecam yöneticilerinden Ali Nafiz Konuk'un bizzat işçileri Kristal-İş'ten istifaya zorladığı belirtilerek, "Paşabahçe Eskişehir artık Şişecam'ın 13 cam fabrikasında çalışan binlerce cam işçisinin sorunu olmuştur" denildi.

Şişecam patronunun kent dışından getirdiği ve attığı işçilerin yerine çalıştırdığı işçilerin bir kısmı, sınıf kardeşlerinin direnişini gördükten sonra işten ayrıldı.

5 Ekim günü yüzlerce kişi Eskişehir kent merkezinde toplanarak Paşabahçe direnişini şehre taşıdı. Gençliğin de destek ziyaretlerinde bulunduğu işçiler, aileleri ve DKÖ'lerden oluşan kitle Vardar İş Merkezi önünde toplanırken, işçiler adına konuşan Murat Aydoğdu adlı işçi, "İşvereni ve sendikacılığın yüz karası olan işbirlikçilerini uyarıyoruz. Bu yol çıkar yol değildir. Bizler haklıyız ve haklı olduğumuzu bildiğimiz için mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz" dedi.

Kent merkezinde asılı, "Paşabahçe İşçileri Yalnız Değildir", "Paşabahçe İşçilerinin Direnişini Destekliyoruz" pankartları ise direnişi bütün kente malediyordu.

Diğer kentlerdeki Paşabahçe işçileri, toplu görüşmelerin başlaması için patrona, önce ücret değil, Eskişehir Paşabahçe işçilerini istiyoruz diyerek direnişe desteği başka bir alana taşıdı.

Bu arada Çimse-İş sınıf düşmanlığını işçileri tehditle sürdürüyor. Çimse-İş tarafından yapılan yazılı açıklama tıpkı Tayyip gibi "ideolojiler tarafından kullanılmaktan" söz ediyor ve "Maceradan uzak, işinizin ve ekmeğinizin peşinde olun" nasihatları ile bitiyor. Sarı sendikacılığın geldiği nokta açısından ibretliktir bu ifadeler. Tehditler, saldırılar sökmeyecek, direnen Paşabahçe işçisi, sınıf dayanışması güçlendikçe kazanacak.

Sümerbank işçileri: Ülkenin bağımsızlığına ve geleceğine karşı yapılan saldırılara dur demek için mücadele ateşini yakıyoruz

Özelleştirme kapsamında bulunan Sümerbank Bakırköy Fabrikası'nın ihale tarihinin açıklanması, işçilerin eylemiyle karşılandı. Müdürlük binası önünde toplanan 800 işçi, "**Ülkenin bağımsızlığına ve geleceğine karşı yapılan saldırılara dur demek için mücadele ateşini burda yakıyoruz**" pankartını açarken, Osmaniye ve Bakırköy halkı da "**Yanınızdayız**" pankartıyla destek verdi. DKÖ ve sendikacıların yanısıra Cevizli TEKEK ve Telekom işçilerinin de katılarak destek verdiği eylemde konuşan TEKSİF Bakırköy Şube Başkanı Çetin Yelken, "Biz ne istediğimizi ve nasıl alacağımızı biliyoruz. Bugün yakaçağımız ateşi özelleştirme durana dek söndürmeyeceğiz" dedi.

İşçilerin "**Suskun Türk-İş istemiyoruz**" sloganları arasında konuşan, Türk-İş Bölge Başkanı Faruk Büyükkucak ise, eylemlerde yer alacaklarını açıklama lütfunda bulundu. İşçiler, "**Türk-İş Sokağa, Genel Greve**" sloganı ile Türk-İş'e çağrı yaparken, "Sümerbank, TEKEK, Telekom Omuz Omuz" ve "Birleşen İşçiler Yenilmezler" sloganlarını attılar. İşçiler, konuşmaların sonunda, özelleştirmeye karşı verdikleri mücadeleyi temsilen iki tane meşale yaktılar.

Çorap işçisi direnmeye ve kazanmaya devam ediyor

Bayrampaşa'da kurulu çorap fabrikalarında Çorap Emekçileri Derneği Girişimcileri tarafından eylül ayında başlatılan direniş, yeni kazanımlarla sürüyor.

Eylül ayında yaşanan direnişlerin kazanımlarının ardından bu kez de, Gel-Al Fabrikası işçileri iş bırakarak direnişe geçti. Birçok çorap fabrikasının, zam yapmamak için örnek olarak gösterdiği ve sektörün en büyüklerinden olan Gel-Al'da 1 Ekim'de yapılan iş bırakma eyleminin ardından patron geri adım attı.

Örgütsüzlüğüne, dağınıklığına, dolayısıyla güçsüzlüğüne alıştığı işçilerin bu direnişi karşısında panikleyen patron, önce

baskı ve tehditle direnişi kırmaya çalıştı. Ancak başarılı olamadı. İşçilerle muhatap olmamakla bilinen patronun işçilerin birliği karşısında, "batacağız, mahvolduk, ne olur bize yardım edin" sızlanan Gel-Al patronu geri adım attı ve zam yapacağını ve 6 aydan bu yana biriken farkları da ödeyeceğinin sözünü verdi. Ve ertesi günden itibaren maaşları 600 milyona kadar olan işçilerin maaşlarında % 80'e varan oranlarda zam yaparak düzeltmelere gidildi. Çorap Emekçileri Derneği Girişimcileri, yaptıkları açıklamada, "**çorap patronlarının zam yapmama bahanesi olan GEL-AL fabrikasında da direnerek kazandık**" dediler. Bu arada Esenler Temel Haklar da, direnişi desteklediğini açıkladı.

Türk-İş'ten işgal ortaklığına destek

Türk-İş, şovenizmin propagandası olan "Kuzey Irak" gerekçesini göstererek, AKP iktidarına ve işgal ortaklığına destek verdi. Tezkereye destek veren Türk-İş "Askerimizin Irak'a gitmesinin taşıdığı riskler kadar, gitmemesinin ortaya çıkaracağı riskler de göz önünde bulundurulmalıdır" diyerek, soruna tıpkı AKP gibi yaklaştığını gösterdi. Türk-İş'in "savaşa karşı olduğu" demagogilerinin yapıldığı

Türk-İş Yönetim Kurulu, açıklaması, şovenist Türk-İş yönetiminin, işçi sınıfının çıkarlarına ihanetin belgesidir. Emek adına, bir halkın katledilmesini, işgaline ortak olunmasını savunmak, emek ve halk düşmanlığıdır. Ve bu ihanet sendikacılığı emekçilerden gereken cevabı alacaktır. Nitekim, Petrol-İş Genel Kurulu'nda Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç'ın protesto edilerek konuşturulmaması, sadece bir örnektir. Vatan haini iktidar ile birlikte, ortakları da bu halk ve emekçiler tarafından lanetlenmekten kurtulamayacak!

Emperyalizme karşı mücadele etmeliyiz

İzmir Genel İş 3 no'lu şube kongresi 4 Ekim günü yapıldı. İZALMAN işçilerinin örgütlü bulunduğu 3 Nolu şubenin Kayyum'a devredilen ve 3 yıldır yapılamayan kongresi 110 delegenin katılımıyla gerçekleştirirken, çok sayıda DKÖ ve sendikacı da katıldı. Sendikacılığın içinde bulunduğu durumun tartışıldığı kongrede söz alan ve 9 Eylül Üniversitesi Araştırma Hastanesi'ndeki 967 işçi adına konuşan Hüseyin Ünlü, sınıf sendikacılığının, ülke ve dünya sorunlarıyla ilgilenmek olduğunu söyledi ve emperyalizme karşı mücadele ile, tek tipleştirme politikalarından örnek verdi.

“Toprağımızı Sattırmayın”

Tür-Köy-Sen tarafından 5 Ekim’de Lüleburgaz’da düzenlenen mitingte köylüler, IMF’ye ve uşağı AKP’ye tepki gösterdi. ‘Ulusal Tarım Mitingi’nde ayçiçeği ve mısırdan ithalata son verilmesi, pancarda kotanın kaldırılması ve AKP’nin köylü düşmanı politikalarına son vermesini talep eden üreticiler, “Vurguncuya destek, üreticiye köstek olmayın”, “IMF engel olma. Biz ülkemizi de dünyayı da besleriz” ve “Toprağımızı sattırmayın, efendiliğimizi bozdurmayın” pankartları taşıdılar.

Mitinge çok sayıda kooperatif destek verirken, Edirne Savaşa Hayır Platformu ve Trakya Üniversitesi öğrencileri de Irak halkı yalnız değildir sloganlarıyla, köylülerle birlikte yürüdüler. Mitingte yapılan konuşmalarda, hükümet eleştirilirken, köylülere örgütlenme çağrısı yapıldı.

Tüm Bel-Sen Ankara Yürüyüşü

Tüm Bel-Sen üyesi memurlar, aylardır maaşları ödenmediği için Ankara’ya yürüdüler. İstanbul’dan yola çıkan memurlar, 9 Ekim günü Ankara’ya ulaştı. Üzerlerinde ‘Ödenmeyen maaşlarımız için yürüyoruz’ yazılı önlükler giyen yaklaşık 100 Tüm Bel-Sen üyesini Ankara’da KESK üyesi memurlar, sendikalar ve DKÖ’ler karşıladı. Memurlar, birçok belediyede aylardır maaşlarını alamıyor.

Bu arada Tüm Bel-Sen Ankara şubeleri 6 Ekim günü Kızılay Meydanı’ndaki YKM önünde yaptıkları eylemle belediye emekçilerinin sorunlarını dile getirdi.

Antalya’da BES Eylemi

Antalya’da Defterdarlık önünde eylem yapan BES üyeleri, vergi denetimi yapan iki arkadaşılarının saldırıya uğramasını 7 Ekim günü düzenledikleri eylemle protesto ettiler. 400 memurun katıldığı eylemde konuşan şube başkanı Mustafa Ayak, saldırının polislin yanında olduğunu belirterek, “yapanlar zengin, hatırı sayılır, siyasi bir ailenin bireyleri olduğu için saldırı görmezden gelinmiştir” dedi.

Vergi soygunu

“Vergi kutsaldır...”

Böyle anlattılar yüzyıllardır. Bize, cop, kurşun, gecekondularımızın yıkımı, hapishaneler, karakollar olarak dönecek olan vergi soygununu kutsal bir ‘hale’ye büründürüp, tarlada ürünümüze, terimiz kurumadan maaşlarımıza el koydular.

“Devletin halka hizmet etmesinin ana kaynağıdır” dediler, devletin hizmette zorunlu olduğu ne varsa özelleştirip, paralı yaptılar. Eğitimden, sağlığa, alt yapı hizmetlerinden barınmaya kadar her şeyi.

Anayasa Mahkemesi’nin, motorlu taşıtlardan bir defaya mahsus ek vergi alınmasına ilişkin düzenlemeyi iptal etmesi ile birlikte, Türkiye’de vergi sistemi tartışılıyor yeniden. Onbinlerce insan ödemiş durumda vergisini. Geri almaları ise uzun bir mahkeme süreci demek. “Ödeyenlerin enayi, ödemeyenlerin Türkiye gerçeğini iyi bildiği...” yorumları, on yıllara dayanan bir tecrübe ile dile getiriliyor haklı olarak.

İşçiden, memurdan vergi, eline geçmeden maaşından kesilir. Yani vergisini ödememe gibi bir durumu sözkonusu bile değildir. Köylü binbir bağ ile bankalara, denetime tabidir. Zenginler ise binbir yolla kaçırır vergiyi. Türkiye’yi, emperyalist tekellerle birlikte soyup soğana çeviren işbirlikçi tekellerin hiçbirisi yasal olarak tespit edilmiş vergisini ödemez. Eskaza bir esnaf vergisini geciktirdiğinde tepesine binen devlet, sözkonusu tekeller olunca, sadece yalvarır. Belli periyodlarla çıkarılan “vergi affı” dedikleri uygulamaları da esas olarak tekeller için çıkarır. Bu ülkenin Maliye Bakanı, “vergi kaçırmaktan” sanıktır, ancak çıkardıkları “Vergi Barışı Yasası” ile, **Kemal Unakıtan**, halkın gözünün içine bakarak aklanmıştır. Aynı yasadaki Sanayi ve Ticaret Bakanı **Ali Coşkun**’un da kurtarıldığı ortaya çıktı. Düşünün, iktidar olmasa, vergi kaçırmaktan sanık olması gerekenler yönetiyor bu ülkeyi.

Tüm bunları bir kenara bırakalım; kapitalist sistemde vergi, halkın yasal yollarla soyulmasıdır. Halktan toplanan vergiler, tekellerin ihtiyaçları için onların kasalarına akıtılır. Beyinler bu gerçeği görmesin diye “kutsallaştırılır” soygun. Dün asker zoruyla toplanan verginin, böylece bir “görev” olarak algılanması sağlanır. Ama ozanın dile getirdiği gerçek değişmemiştir:

Tahsildar da çıkmış köyleri gezer
elinde kamçısı yoksulu ezer..

yoksul

Devrimcilik kadar **haklı** **ve meşru** bir güç yoktur!

- ▶ **Kitlelere, istisnasız her kesimine gitmeliyiz.**
- ▶ **Gitmeli ve ülke gerçeklerini anlatmalıyız.**
- ▶ **İdeolojimizin ve gerçeğin gücüyle yalanları parçalamalı, aldatmayı bozmalıyız.**
- ▶ **Kitlelere ulaşmadığımızda, anlatmadığımızda, düzen aldatmaya devam edecektir.**

Emperyalizm işbirlikçiliğinin “kapalı kapılar ardından”, gizli anlaşmalardan çıkıp alenileşmesi, uşaklığın ayyuka çıkması, halka karşı olmanın gizlenemez hale gelmesi; egemen sınıfların söyleyecek sözlerinin de tükendiği noktadır.

Oysa bizim söyleyecek çok şeyimiz var. Gerçeğin de, geleceğin de temsilcisi biziz. Yalanın, riyakarlığın karşısında doğruları biz savunuyoruz. Alçaklığın, ihanetin, onursuzluğun karşısında onuru, vatanseverliği biz temsil ediyoruz.

Bu bilinçle, inançla, kararlılıkla kitlelere gitmeliyiz. Halka işgal ortaklığının anlamını anlatmalıyız.

Doğruları, gerçekleri bizim söylüyor olmamız, onuru namusu bizim temsil ediyor olmamız, kitlelerin günlük yaşamına ve beyinlerine taşınmadığı sürece, tarihsel ve siyasal olarak tek başına hiçbir anlam ifade etmez. Bu, her zaman için geçerliydi; ama bugün bunun bilincinde olmak daha da önemlidir.

İşbirlikçiliğin **nasıl bu kadar** pervasızca yürüttüğü, kitlelerin aynı yöntemlerle, aynı partiler ve kişiler tarafından **nasıl defalarca** aldatılabildiğinin cevabı buradadır. Bizim kitlelere ulaşamadığımız yerde, bu çark böyle dönmeye devam eder.

Dergi çıkarmak, bildiri dağıtmak, kitlelere ulaşmak demek değildir; bunlar kitlelere gitmenin araçlarıdır sadece. Sözlü, yazılı, her biçimde ulaşmalıyız kitlelere. Semtimizde, işyerlerimizde her zamanki dar çevreler içinde kalmamalı, sol-demokrat kesimler içinde yürütülen propagandayla, ilişkilerle yetinmemeli, her gün her an, en apolitik, o güne kadar gitmediğimiz, ulaşmadığımız kişilere, kesimlere ulaşmak için yollar, yöntemler bulmalıyız. Cebimizde bildirimiz, dergimiz, kafamızda söyleyeceklerimiz, yeni kişilere merhaba demeli, yeni kapılar çalmalı, o güne kadar uğramadığımız yerlere ulaşmalıyız.

Şu kesimler tarikatçıdır, şu kesimler MHP’lidir, bu kesimler şucudur demeden her kesime gitmeliyiz. Halkın önemli bir kesimi, tarikat, düzen partileri bağları içinde aldatılmaktadır. Bir kesimi ise, bunların da dışında apolitikleştirilerek bilgisizleştirilmiş ve etkisizleştirilmiştir. Tarikat ilişkileri içindeki kesimlere de, “futboldan, karıkızdan başka bir şey konuşmayan” gençlik kesimlerine de, “politikadan bana ne”! diyen esnaf-lara da, yoksulluğu, sefaleti içinde ekmek kaygısından başka bir şey düşünemez hale getirilmiş çaresiz kesimlere de ulaşmalı, anlatmalıyız.

Düzenin sahiplerinin ve savunucularının bugün halka anlatabilecekleri, açıklayabilecekleri bir şey yoktur. Çok güçsüzdürler. Bu nedenle ki, burjuva politikacılar burjuva köşe yazarlarına kadar hepsi, çok kaba demagojiler yapmakta, kör güzüm parmağına dedirtecek yalan ve aldatmalarla siyaset yapmaktadırlar. Bu onların yetersizliklerinden değil, objektif olarak başka türlü yapamamalarındandır.

Fakat bu tek başına bir şey ifade etmez. Geniş kitleler birçok gelişmeden, gerçeklerden habersizdir. Biz onlara ulaşıp gerçekleri anlatmazsak, sağıyla soluyla düzen partileri aldatmaya devam edeceklerdir.

Düzenin savunucuları, hiç kimseyi ikna edemeyecek kadar güçsüzdür. Ve işte tam bu noktada, bizim ideolojimiz, tarihimiz, geleneklerimiz, halkın özgürlüğünü, vatanın bağımsızlığını savunmaktaki netliğimiz, büyük bir güçtür. Bu güçle donanarak kitlelere gitmeliyiz.

Kitlelere anlatmak demek, kaba, genel geçer üç beş sözü arka arkaya söyleyip tamam gerçekleri anlattım duygusuyla yetinmek değildir. Sorulabilecek her soruya cevaplarımız olmalıdır.

Emperyalizm ve işbirlikçiliğin ne demek olduğunu, sistemin nasıl sürdürüldüğünü, nasıl değiştirilebileceğini, oligarşinin tarihini ve de bizim tarihimizi anlatmanın zamanıdır. Özellikle bugün, halkın tarihsel hafızasında yer alan ama uyutulmuş, unutturulmuş anti-emperyalist duygularını açığa çıkarmak zamanıdır. Bunun için her zamankinden çok çaba göstermek, kitle çalışmasını her zamankinden daha sistemli, yöntemli ve büyük bir iddia ve ufukla yürütmek durumundayız. Öyle ki ulaşmadığımız, bizi dinlememiş hiçbir kesim kalmamalıdır.

Tecrit'te

zamana
zulme
karşı
direniş

4. yıla bir hafta kaldı

1088. gün

107 Şehit

4. Yıla Giriyoruz!

20 Ekim 2000'i gösteriyordu takvimler tut-saklar açılığa yattığında. 2003'ün Ekim'indeyiz.

2003'ün 20 Ekim'ine günler kaldı.

Üç yıl... Üç kere 365 gün, geçirildi açıklıkta.

Üç kere 365 gündür alını kızıllı bantlıların dire-nişi var hapishanelerde. Dünya halklarının tari-hindeki bir direnişe "uzun direniş" adı verilecek-se eğer, bu sıfatı en fazla hakedenlerden birinin ülkemizdeki bu direniş olduğu kuşkusuzdur.

Üç yıl... Üç kere 365 gün...

Katliamlar yaşadık... Destanlar yarattık.

Üç yıl... Üç kere 365 gün...

Yoldaşlarımızı kaybettik... Ümidimizi kay-betmedik.

Üç yıl... Üç kere 365 gün...

107 kere öldük... 107 kere ölümsüzleştik.

Üç yıl... Üç kere 365 gün...

Bakanlar eskittik. Kızıl bantlarımız eskimedi.

Üç yıl... Üç kere 365 gün...

Düşüncelerimizi değiştirmek istediler... Tes-lim alamadılar.

3 yıllık bir ölüm orucu dünyada bir iltir. Bir ölüm orucu direnişinde 107 şehidin verilmesi dünyada iltir. Ama dünya halklarının direniş zincirinde bizden önceki halkalara eklenen yeni ve güçlü bir halkayız sadece.

Yüzyıllardır direniyor halklar.

Yüzleri, binleri, yüzbinleri, milyonları şehit vererek direniyor. Ayları yıllara, yılları onyıllara ekleyerek direniyor.

Bizim direnişimizi, dünya halklarının en gör-kemli direnişlerinin arasına koyan bir şey varsa eğer, o da düşüncelerimize olan bağlılığımızın ve zafere inancımızın büyüklüğüdür.

Eminiz ki, Çin devrimcilerinin uzun yürüyüşü gibi, Küba devrimcilerinin Granma çıkarması gibi... ulaştığımız yerde, sayımız azalmış olsa da, zaferimizin kapısı açılmış olacaktır.

Bu inanca sahip olanlar, büyük kavgalara gi-rerken önceden sınırlar koymazlar. Uzayan za-mandan, artan kayıplardan korkmazlar. Zama-nın uzunluğunu ve bedellerin büyüklüğünü tayin eden onlarca etken altında, her koşulda ve her-kese rağmen direnmekten, savaşmaktan başka şey düşünmezler. Çünkü zafer, sonuca böyle-sine kilitlenenlerin elde edebileceği bir şeydir.

Hücrelerde, tecritte sürüyor direnişimiz.

Zorla müdahale altında sürüyor. Son olarak iki ölüm orucu direnişçisi, Mürsel Kaya ve Sibel Şahanoğlu, Mengeleler'in şırıngalarıyla sakat bı-rakıldı.

107 şehidimizin yanında yüzlerce gazimiz var. Ve hainler var, cesetlerimizin üzerine basa-rak dışarı çıkan hainler. Ateşin ve ihanetin içi-nde sürüyor bu direniş. Ateşin ve ihanetin içinde, oligarşinin ve "sol"un sansür duvarları içinde sü-rüyor. Hücrelerin duvarlarına eklenen zulüm ve sansür duvarları da kıramadı direnişimizi. Bir an olsun nefessiz kalmadık o kat kat duvarlar ara-sında. Halka ve devrime bağlılıktır bizim alıp-verdiğimiz nefes.

Üç kere 365 gündür direnişi sürdürüyoruz. "Fazladan" veya "olağanüstü" bir şey yapmıyo-ruz. Görevimizi yerine getiriyoruz. Teslim olma-mızı dayatan zulme karşı direnmek, görevimiz-dir. Halkı, vatani, devrimi, sosyalizmi, bağımsız-lık ve demokrasiyi, haklar ve özgürlükleri savu-nan herkesin görevidir. 4. yıla girerken yapaca-ğımız tek çağrı, herkesin görevini üstlenmesi çağrısıdır.

İçişleri ve Adalet Bakanlığı F tipindeki tutsakların ailelerine mektup yazdı **Pişmanlık onursuzluğunu körükleme girişimi**

Pişmanlık yasasının fiyaskosu derinleştikçe, oligarşi yeni arayışlara giriyor. Bir yandan, teslim olmuş bir iki kişinin resimlerini afiş haline getirip “mutlu aile tablosu” ile propaganda yaparken, öte yandan tutsak ailelerini de pişmanlık onursuzluğuna ortak etmeye çalışıyor.

İçişleri ve Adalet Bakanlığı’nın F tiplerindeki tutsakların ailelerine yazdığı mektup bunun son örneği oldu. Sahte “geçmiş olsun” yalanıyla başlayan mektupta, bakın işkenceci katiller nasıl kuzu postu giyiyor; “Canınızın bir parçası olan, çok sevdiğiniz, onun için güzel hayaller kurduğunuz, sizin ve bizlerin geleceği olan evladınızın cezaevinde olmasını elbette istemezsiniz. O bizim de evladımız. ‘Şimdi çocuklarınız için neler yapabiliriz, onları hiç birimizin istemediği bu durumdan nasıl kurtarabiliriz, onlara nasıl yardım edebiliriz?’ diye düşünmenin tam zamanı. Bu nedenlerle sizinle el ele vermek istiyoruz. Bizim amacımız, sizin desteğiyle evlatlarınızı yeni bir yaşama hazırlamaktır. Görüş ve önerilerinizi bize yazmanızı bekliyoruz. Hiçbir hak, yaşam hakkının üzerinde olamaz. Birlikte kurtaralım çocuklarımızı. Onları kazanmak için birlikte çalışalım.”

Peki nasıl “kurtaracaklar”?

TAYAD’lılardan mektuba cevap:

“... 3 yıldır sürekli kapılarını çalmamıza rağmen bizimle görüşmeyen, randevu vermeyen bu bakanlıklardı. Hatta randevu talep etmek için yola çıktığımızda, daha kapılarına varmadan yaşımız, acılarımız hiçe sayılarak dövüldük, yerlerde sürüklendik. Şimdi bakanlık, kendince aileleri muhatap aldığı iddiasında. 107 ölümü gördük 3 yılda. Yeni mi aklınıza geldi? Pişmanlık yasanız beklediğiniz sonucu vermeyince bizlere yazacağınız allı pullu mektuplardan medet umuyorsunuz. Ama çocuklarımızın, eşlerimizin hainleşmesine göz yummayacağız. Yasanız amacına ulaşmadı, ulaşmayacak. Başaramayacaksınız!

Biz sizin ellerinizi iyi tanıyoruz. Kan damlayan, işkence yapan, katleden ellerinizi. O eller ki, 19 Aralık’ta uzatmıştınız; kurşunladı, bombaladı, yaktı o eller. 107 evladımızı aldınız o ellerinizle. Sizin dost ellerinizin bize getirdikleri bunlar işte!

20 gündür burada, Abdi İpekçi Parkı’nda her saat karşı karşıyayız kan damlayan, işkence yapan ellerinizle. Elinizin ne kadar dostça uzandığını, düşünmemek için üzerimize örttüğümüz battaniyeyi, sizin söylediğinizden 1 fazla çıkacak mı, diye sayarken gördük. Çadır istedik diye, kolumuzu kıran, kaşımızı

Ailelerin, evlatlarının Pişmanlık Yasası’na başvurusu için baskı yapmasını sağlayarak.

Nedir Pişmanlık Yasası, bu sayfalarda çok kez yazdık. Tek kelimeyle, tarih boyunca halklar tarafından lanetlenen, en onursuz iştir. Düşüncesi ni, beynini, kişiliğini satmanın öteki adıdır pişmanlık.

Aileler işte bu onursuzluğa ortak edilmek isteniyor. Bu şekilde pişmanlığı körükleyebileceğini hesaplıyor oligarşi. Ama yanılıyor. Bu halk genci, yaşlısıyla onursuzluğa dönüp bakmamıştır. İşte aileler cevap verdiler anında; “tecriti kaldırın!” 107 insanımızın katilleri, yüzlencesinin sakat kalmasının sorumluları bu satırları yazanlar. Ve bu vahşeti sürdürenler, “yaşamın kutsallığından” söz ediyorlar utanmadan. İkiyüzlülük, riyakarlık, tıpkı Pişmanlık Yasası’na ruhunu veren onursuzluk gibi, tüm politikalarına işlemiştir.

Yeni Şafak’tan işkencecilere destek

Mektuba ilişkin, özenle yazılmış bir haber, 4 Ekim tarihli Yeni Şafak Gazetesi’nde yer aldı. Yeni Şafak işkencecilere, “Terör mahkumlarının ailelerine dostluk eli” başlığıyla destek verdi.

Kendisine islamcı diyen, inançtan sözeden hiç

patlatan, paramızı çalan da aynı ‘dost’ ellerdi!

Sizin elleriniz dost eli değildir!

Eğer bir sorun varsa, çözüm aranacaksa önce yalan ve demagojiden vazgeçin... Ama yine de samimi iseniz, bunu kanıtlayın. Hapishanelerin sorunu bellidir. Sorun tecrittir. Tecrit kaldırıldığında, tutsakların da ailelerin de sorunu çözülmüş olacaktır. Gidin hapishanelere ve tutsaklarla görüşün, çözüm budur... Yoksa sizin dost eli diye yalan söyleyerek, demagoji yaparak uzattığınız o eller, ölümler sakatlıklar getirmeye devam edecek. Ama biz anaların, babaların ve kardeşlerin elleri de her zaman yanınızda olacak!”

Sayı 81

19

12 Ekim
2003

kimse pişmanlığı, döneğiği, kişiliğini satmayı savunamaz. Pişmanlık yasasının altında AKP iktidarının imzası olduğu için yapıldı bu haber. Yeni Şafak'ın nasıl bir müslümanlığı savunduğu da böylece bir kez daha görülmüş oldu. İşkenceci, katliamcı eğer müslüman kimlik taşıyorsa, destekler Yeni Şafak müslümanlığı.

Yeni Şafak, 107 ölümü yazmaz, TAYAD'lı Ailelerin ne dediğini duymaz, duyurmaz, ama söz konusu olan pişmanlık onursuzluğu olunca anında üzerine atlar. Bu mu müslümanlık! Müslümanlığın neresinde yazıyor 'onursuzluğun propagandasını yapın' diye.

TAYAD'lılar; "Tecriti Kaldırın!"

Hem AKP'nin mektubuna cevap veren, hem de Yeni Şafak'ı protesto eden TAYAD'lı Aileler, halen açlık grevini sürdürdükleri Abdi İpekçi Parkı'nda 5 Ekim günü bir basın açıklaması yaptılar. "Biz o bakanlıkları da o dost ellerini de iyi tanıyoruz. 3 yıldır sürekli kapılarını çalmamıza rağmen bizimle görüşmeyen, randevu vermeyen bu bakanlıklardı." diyen TAYAD'lılar, Yeni Şafak gazetesini de bu haberle, pişmanlık propagandası yaptığı için protesto ettiler. 107 ölüme neden olan tecritin sürdürüğüne dikkat çeken aileler, "önce tecrit kaldırılmalı" dediler.

TAYAD'lıların Açlık Grevi Sürüyor

TAYAD'lıların 16 Eylül günü Abdi İpekçi Parkı'nda başlattıkları açlık grevi sürüyor. Soğuğa, polis baskısına aldırmadan parkta eylemlerini sürdüren aileler, demokratik kitle örgütlerine, sendikalara, partilere yaptıkları çağrılarla, "tecrit tüm halkın sorunudur" gerçeğini bir kez daha dile getiriyorlar.

TAYAD'lı Ailelerin eylemi, işgal ortaklığına ve tecrite karşıdır.

İşgal ortaklığına ve tecrite karşıyım diyenler; TAYAD'lı Aileleri, ziyaretlerimizle, eylemlerine destek vererek, seslerine sesimizi katalım. Emperyalizmin tecrit politikasına karşı büyük bir irade ile süren direnişin sesidir onlar. Onların sesi daha gür çıktıkça zulüm iktidarı bu ülkede onurlu bir halkın

yaşadığı gerçeğini daha net anlayacaktır.

AKP iktidarı halka karşı savaş hükümeti olduğunu tezkere onayı ile bir kez daha ilan etmiştir. TAYAD, direnen halktır. AKP iktidarının zulmünü, demagojilerini gözler önüne sermeye devam ediyorlar. Direniş 4. yılına girerken, onlar demokratik mücadelenin yorulmadan, yılmadan, soluklanmadan sürdürülmesi gerektiğini, şimdi Abdi İpekçi Parkı'nda anlatıyorlar.

Bu sese kulak verelim. Günlerdir kulaklarını tıkayan iktidara zulmün ve direnişin sesini daha gür haykıralım.

Malatya Hapishanesi'nde Baskılar

Malatya Hapishanesi'ndeki bayan tutsaklara yönelik baskılar giderek tırmandırılıyor. Son aylarda yaşanan bazı olaylar şöyle:

1. Temmuz ayının son haftası DHKP-C davası tutsakları 19 Aralık katliamında yargılandıkları davanın dönüşünde askerlerin sataşma ve küfürlerine maruz kaldı. Bayan tutsaklar direnme haklarını kullanarak "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla cevap verdiler. Saldırı hapishane girişinde de sürdü. Olaydan 1.5 ay sonra savcı tarafından çağrılan tutsaklar, jandarmanın kendileri hakkında dava açtığını öğrenir. "Siz mahkemeye giderken askere sataşarak, Türk devletini ve Türk askerlerini rencide edici slo-

ganlar atmışsınız" diyen Savcıya, saldırıya uğrayanın kendileri olduğunu belirtmeler de, dava takip-sizlikle sonuçlanır.

2. Bayanlar koğuşu askerlerin ve idarenin bulunduğu yere baktığı için tutsaklar sürekli yerlerinin değiştirilmesini isterler. Talepleri karşılanmazken, askerler bayanlar koğuşuna, ahlaklarına uygun olarak porno dergiler atar. Tutsakların, dergiyi de idareye vererek yaptığı başvuruda şu ana kadar sonuç yoktur.

3. 3 hafta önce müdür tarafından çağrılan Gülay Harman, tutsak temsilcisi Elif Akkurt ile gider görüşe. Ancak daha müdür odasına girmeden, Akkurt'un üzerine atlayan gardiyanlar, Gülay Harman'ı da adli bayanların

koğuşuna götürürler. Hala kendisinden haber alınamıyor.

4. Hapishane idaresi hastaneye götürülen tutsakların hastanede kelepçelerini açtırmadığı için aylardır hiçbir tutsak muayene olamıyor. En son göz için hastaneye götürülen bir tutsağa "göz için kelepçe açmamıza gerek yoktur" denilerek, zorla muayene ettirmeye çalışılmıştır.

5. Ağustos ayında, tutsaklara Irak işgaline ilişkin slogan attıkları için 1 ay mektup, 2 ay görüş yasağı verildi. Müdür, "slogan atınca bizim başımız ağrıyor o yüzden size ceza veriyorum" diye saçmalarken, esas amaç, tutsakların halka, ülkeye dair hiçbir konuyla ilgilenmemesi, vatansever düşünceleri terk etmesi isteniyor. Cuntanın, cezaıyla apolitikleştirme politikası uygulanıyor.

Pişmanlık koşulu: İFTİRA

‘Topluma Kazandırma Yasası’ adıyla çıkarılan 4959 sayılı yasa, bu yasadaki yararlanma koşulu olarak, “**poliste verilen ifadesinin kabul edilmesi zorunluluğu**” getiriliyor.

Yani, yıllarca işkencede alındığı belgelenen polis ifadeleri, hatta böyle bir ifade olmasa dahi, polisin kendi saldırıları ve kompoları için hazırlayacağı ifadeye atırılan imza, aynı şekliyle hakim karşısında kabul edilecek.

Pişmanlık Yasası sadece onursuzluğu, itirafçılığı dayatmıyor, aynı zamanda iftira atmanın da zeminini yasal olarak yaratıyor. Böylece **polis komplosu**, AKP iktidarının hazırladığı kanunla yasallaştırılmış oluyor.

Arkadaşına Suç Atma Zorunluluğu

Yasadaki bir başka noktayı, Çağdaş Hukukçular Derneği, Kıraz Biçici’ye yazdığı mektupta şöyle dile getiriyor; (yasadan yararlanma şartı olarak getirilen) “**Bizzat kendisine (ikrar) ve diğer dosya sanıklarına (atfı cürüm), suç atma zorunluluğu**”, iftirayı daha açık olarak dile getiriyor.

Oligarşinin amacı açıktır. Halkın değer yargıları, gelenekleri alenen çiğnenerek, “biz örgütleri çökerteceğiz” diyor. Bu hiçbir yasanın, katliamın başaramayacağı apayrı bir sorun. İspatlanmış, binlerce kez tarihe yazılmış bir gerçek bu.

Yasanın kendisi büyük bir ahlaksızlığı ifade ederken, iftiranın, aynı yolda yürüdüğü arkadaşını satmanın nasıl bir onursuzluk, kişiliksizlik olduğunu, yasanın altında imzası olan AKP iktidarına anlatmanın bir anlamı yoktur. AKP müslümanlığının, tüm bu çirkefliliği, değersizleşmeyi kaldıracak kadar midesi geniştir. Yeter

ki, koltuğu sağlama alsın, oligarşinin verdiği her türlü görevi yerine getirir. Hele bu, komünist düşmanlığı ile birleşiyorsa, haydi haydi kullanılmaya hazırdır. Tarihleri örnekleriyle doludur.

Pişmanlığı Açıktan Savunamayıp, Hukuk, Adalet Adına Sahtekarlık Yapanlar

Peki, Pişmanlık Yasası’nı, “kişi kendisi hakkında açıklama yapabilir, başkalarına zarar vermedikçe bu kabul edilebilir” diye meşrulaştırılanların amacı ne?

Amacından önce yapılanın hukuk ve adalet adına sahtekarlık olduğu açık. Aleni şekilde yasalarda yazılanı, tıpkı oligarşi gibi çarpıtarak anlatıyor. Sorun, bunu söyleyen avukatın ya da kendini otoritesi olduğunu düşünenlerin cehaleti değildir. Sorun cehalet olsa giderilir, anlatılır, öğretilir. Ama en temel noktalar kaybolmuş kafada. Demokratiklik, devrimcilik, ihanet gibi kavramlar yokolmuş beyinde. Sorumsuzluk diz boyu.

Piyasada sıkça görülen ve halk arasında “çantalı hırsız” olarak bilinen avukat tipidir beyinde meşru olan. Ne yapar bu “çantalı hırsızlar”? Parasını alabilmek için başka sanıkları suçlamak üzerine kuruludur “savunması”.

Hukuk adına, adalet adına yapılan düzenbazlığa, ihanetin meşrulaştırılmasına, iftiranın savunulmasına izin vermeyeceğiz.

Yarın, bu onursuzluğun altına imzasını atanların adlarını, resimlerini yayınladığımız zaman kimse feveran etmesin. Bize hukuktan, adaletten bahsetmesin. Hukuk düzenbazları, ihanet savunucuları böyle meşru görülemez.

107 ölüm ‘Demokrasiyi, insan haklarını’ ilgilendirmiyorsa NE İLGİLENDİRİR?

F tiplerini protestonun yasak olmadığına dair mahkeme kararını bu sayfalarda aktarmıştık. Ancak, bu kez de “Dernekler Yasasına muhalefet” cezalandırma gerekçesi yapıldı. Antalya Pir Sultan Abdal Derneği yönetici ve üyelerine, 6-10 Aralık 2000’de yaptıkları açlık grevi nedeniyle Antalya 5. Asliye Ceza Mahkemesi’nin verdiği 6 ay hapis cezası, Yargıtay tarafından, “Açlık grevi ve F tipi protestosunun **demokrasi ve insan hakları gibi değerlerle ilgisi olmadığı**” gerekçesiyle onandı.

“Demokrasi, insan hakları” dediğiniz nedir peki? Bu “insan hakları” 107 insanın ölümünü kapsamıyorsa, işkenceli ölüm demek olan tecriti ilgilendirmiyorsa, ne ilgilendiriyor? TBMM İnsan Hakları Komisyonu’nun soytarlıklarını mı?

Burjuva hukukunda devrimcilerin insan haklarına yer yok. Onlar katledilebilir, işkence görebilirler. Bir dernek bunlara karşı çıkarsa da, dernekler yasasına muhalefet ettin diye cezalandırılır. Demokrasi, hukuk ne; işte size bir örnek daha!

Ertosun’a TTE

İHD İzmir Şubesi, tek tip elbise uygulaması girişimini protesto etmek amacıyla Ertosun’a tek tip elbise gönderdi. Eylemde, ‘F Tipi cezavizlerinde tecrit-işkenceye son’ ve ‘TTE’ye hayır’ dövizleri açıldı.

“19 Aralık'ta Dev-Sol'un başına gelenleri biliyorsunuz. Fazla sesinizi çıkarırsanız sizin sonunuz da öyle olur...”

19 Aralık: Direnenlere Katliam Tüm Halka GÖZDAĞI

19-22 Aralık katliamının ve F tiplerinin tüm halka yönelik bir tehdit ve gözdağı olduğunu birçok kez söyledik.

Gözaltına aldığı memurları, öğrencileri, aydınları “bak bunları kabul etmezsen seni F tiplerinde çürütürüz” diye tehdit eden işkenceciler, bu politikanın işkence tezgahı başındaki yürütücüleri olarak her gün bunu doğruluyorlar.

O kadar ki, “F tiplerine atmak” artık oligarşinin literatüründe bir tür “ödül” anlamına geliyor. İşkenceci Bakan Abdülkadir Aksu, Pişmanlık Yasası'yla ilgili yaptığı açıklamada, teslim olmayı daha “cazip” hale getirmek için bu yasadaki yararlanacakları F tiplerine koymayacaklarını açıklamıştı.

19-22 Aralık katliamının sadece hapishanelerle ilgili, sadece oligarşinin yaptırımlarını kabul etmeyen devrimci tutsaklara karşı olduğunu düşünenleri, hayatın kendisi yalanlıyor.

Hatırlanacaktır; 19-22 Aralık katliam saldırısını KA-DEK'liler, “provokasyona gelmenin”, “orasının cezaevi olduğunu unutup ‘aşırı’ isteklerde bulunmanın” sonucu olarak görmüşlerdi. Devlet de hatalıydı ama devrimci tutsaklar da hatalıydı. Kendileri bu oyuna gelmemişlerdi. Kendileri orasının bir cezaevi olduğunu unutuyorlardı.

Oysa bilindiği gibi, o günden bu yana, KA-DEK'li tutsaklar da aşama aşama hücrelere konuldu.

Son olarak Bursa Özel Tip Hapishanesi'ndeki KA-DEK'li tutsaklar tek kişilik hücrelere konuldular. Sonrasını Yeniden Özgür Gündem'den okuyalım:

“... uygulamayı protesto eden KA-DEK'li tutuklular cezaevi müdürü tarafından tehdit edildi. ... Cezaevi müdürü tutukluları ‘Artık eski dönem bitti. İstedığınız şekilde bu cezaevinde yaşayamazsınız. 19 Aralık'ta Dev-Sol'un başına gelenleri biliyorsunuz. Fazla sesinizi çıkarırsanız sizin sonunuz da öyle olur’ şeklinde tehdit etti...”

19 Aralık'ın hedefi kısa, orta ve uzun vadeli olarak bu kadar açık, nettir. Sadece bu tehdit bile, “fark koyma” politikasının muhasebesini ve özeleştirisini gerektirir.

Devrimci tutsaklar, halka saldırıda yönelilen ilk hedeftir. 19 Aralık ve F tipleri, tüm halkı sindirmek için gündeme getirildi. Ama eğer, F tipi tehdidi, bugün oligarşinin istediği düzeyde etkili değilse, katliamı ve yarattığı bu terör ortamına rağmen hala mücadele edenleri yıldırma yetmiyorsa, bunda esas belirleyici olan, üç yıldır sürdürülen direniştir. Üç yıllık direniş, oligarşinin gücünün değil, güçsüzlüğünün göstergesidir. Onca katliama, tecrite rağmen, devrimci düşünceyi, devrimci iradeyi teslim alamamışlardır.

Eğer o gün direnilmeseydi, o günden bu yana direniş sürdürülmeseydi, kimsenin kuşkusuna olmasın ki, Bursa Özel Tip Hapishanesi Müdürü'nün dilindeki söz, oligarşi için bir zafer şarkısına dönüşmüş olurdu. Ama, “fark koyan”lar değil, direnenler buna izin vermedi.

KADEK'lilere 6 Ay Görüş Yasağı

Malatya E Tipi Hapishanesi'nde 44 KA-DEK'li tutsağa, iki günlük açlık grevi yaptıkları gerekçesiyle 6 ay görüş, 2 ay mektup ve telefon yasağı konuldu.

Tutsakların cezaya ilişkin yaptıkları itiraz başvurusuna da red cevabı verilirken, diğer koşullarla görüşmelerinin engellenmesi gibi yasaklar da fiilen yürürlüğe konuldu.

Adana Gençlik Derneği F Tipleri Paneli

Adana Gençlik Derneği, “bu ülkede yaşanan bütün sorunlar biz gençliği ilgilendirir” şiarıyla, 5 Ekim günü “**F Tipi Hapishaneler ve Tecrit**” konulu bir panel düzenledi. F tipi hapishanelerin hukuki ve sağlık boyutuyla tartışıldığı panelde Sema Peynirci, Dr. Mehmet Antman ve Avukat Özgür Esen konuştu. SHP İl Binası'nda yapılan panelin açılış konuşmasını yapan Peynirci, F tipleri, tecrit politikası ile emperyalizm arasında artık herkesin gördüğü bir bağ olduğunu belirttiği konuşmasının ardından, sözü Dr. Mehmet Antman'a verdi. Antman, F tipleri ve genel olarak hapishane koşullarının tutsaklar üzerindeki etkisine, tecritin insan psikolojisi ve fiziği üzerindeki tahribatına yer verdiği konuşmasında, sağlıklı koşullar için çözüm önerilerini dile getirdi.

F tiplerinin hukuki boyutunu ve hapishaneler politikasını ele alan Av. Özgür Esen ise, tecriti savunan sözde bilim adamı ve hukukçuların, kendi kurumlarında bunu yaşama geçirdiğini belirterek, tecritin her alanda hakim kılınmak istendiğine dikkat çekti.

'Eşimi ve kızlarımı fuhuş batağına polisler sürükledi'

Kemal Soydaş isimli baba böyle söylüyor. Yıllardır bizim anlattıklarımızı, kendi yaşamından görerek haykırıyor gerçeği. Evet bu ülkede fuhuşun, kumarın, uyuşturucunun kaynağı, en başta polistir.

Trabzon'da Fuhuş Çetesinde İki Polis

Trabzonlu baba, eşi ve 15 ile 17 yaşlarındaki iki kızının, aralarında polislerin de bulunduğu şebeke tarafından kaçırılarak fuhuşa zorlandığını belirterek, savcılığa suç duyurusunda bulundu. Soydaş dilekçesinde, *"Eşim Yeliz ve ikisi kız üç çocuğum üç aydır kayıp. Kızlarımın bulunması için polise yaptığım başvurudan sonuç alamadım. Çünkü kızımı fuhuşa sürükleyenler arasında iki tane de polis var"* dedi ve yaşadığı bir olayı şöyle anlattı:

16 yaşındaki küçük kızım D.S.'yi 20 gün önce Maçka'da bir otelden bir polisle çıkarken görüp takip ettim. Kızım aynı araçtaki bir trafik polisi, arabayı üzerime sürerek kaçı. 17 yaşındaki kızım E. S'den de hiç haber alamadım.

Batman'da Önce Polis Tecavüzü Sonra Fuhuş

Üç yıl önce yoksulluk nedeniyle göç ettiler Batman'a. O günlerde 12 yaşlarında olan kızları F.D. (14) ve S.D. (15) Mustafa isimli bir polisin tecavüzüne uğradı. Daha sonra iki kız kardeş fuhuş bataklığına sürüklendi. Olayın yargıya yansımalarının ardından, polis sanki daha önce haberi yokmuş gibi, kız kardeşleri sorguladı. Gülistan Dönek, "geçen sene de kızlarımı bir hafta gözaltında tuttular. Şimdi yeni öğrenmiş gibi davranıyorlar ve tekrar tekrar aynı soruları soruyorlar" diye tepki gösterdi bu oyuna.

Yoksul binlerce ailenin genç kızları benzer şekilde, böyle aldatılıp batağa sürükleniyor.

Genç Kızlarımız; Analar, Babalar;

Tüm bu yaşananlar birer istisna değildir. Bataklığın kaynağı halkımızı yoksullaştıran, aç bırakan oligarşi ve yozlaştırma politikalarıdır. Polis, yozlaştırmanın yayıcısı, bizzat uygulayanıdır. Çürümüş, asalak bir kurum olan polis teşkilatı, gittiği her yere taşır bu pisliği. Onlar olmasa, gecekondularımızda fuhuş, uyuşturucu, kumarhaneler barınamaz. Onlar olmasa, gençlerimiz bu bataklığın pençesine bilinçli bir şekilde düşürülemez.

Genç kızlarımız; onlardan uzak durun, vaatlerinin sonunun bataklık demek olduğunu unutmayın.

Analar, babalar; kızlarımızı oligarşinin polisinden koruyalım, onların bu kokuşmuş düzende onurlu, namuslu insanlar olarak kalabilmesinin bir tek yolu vardır; devrimci olmaları. Pisliğin bulaşmadığı, erdemin ve ahlakın o büyük devrimci ailesinin içinde, yanında bulunmalarıdır. Çocuklara devrimci olmayı, onların yanında olmayı öğretin.

İnfaz davası, aklama oyunuyla sürüyor

6 Temmuz 2001 tarihinde İstanbul Avcılar'da polis tarafından infaz edilen **İsmail Karaman**'ın duruşmasında mahkemenin, delil toplamama, oyalama oyunu sürüyor. 3 Ekim günü Bakırköy 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam edilen duruşmaya, İsmail Karaman'ın kardeşi Bektaş Karaman, vekili Av. Behiç Aşçı, sanık polislerin vekili Av. İlhami Yeleğçi katılırken, Aşçı'nın infaz yerinde keşif yapma talebi yine reddedildi. "Hayır biz olay yerini incelemeyeceğiz, çünkü bizi ilgilendiren infaz değil, polislerin elinin soğutulmaması" diyor açık olarak. Delil toplamaktan kaçınan bir mahkemenin adalet anlayışını görmek için mahkeme sonucunu sanırız beklemeye gerek yok. İnfazlar, devlet politikası olarak savunulmaya devam ediliyor, mahkemeler de buna uygun davaları rutin olarak yürütüyor.

Kapkaççı İnfazı

İstanbul'un orta yerinde "kapkaççı" olduğu açıklanan bir genç, polis kurşunuyla infaz edildi. Polis, "bize ateş açtı" açıklaması yaparken, Hüseyin Yaman'ın (21) alınının ortasından vurulması her şeyi anlatıyor. Zaten yola barikat kurmuşsun, araçları kaza yapmış, kaçsa nereye kaçacaklar? Ama hayır, polisin gözünde halkın hiçbir değeri yoktur. Hele bu, lanetli hale getirilen kapkaççı ise, çek silahını bas tetiği! Oligarşi, Ertuğrul Özkökler aracılığıyla savunmuyor muydu, infaz edilmelerini? Polis de ediyor. Kapkaçı ortaya çıkaran sosyal nedenleri sorgulama, kaynağına yönelme yok. İnfazdan, katletmekten, yok etmekten başka bir şey bilmez bu düzen.

Dikkat edin, infaz edilen kapkaççıysa kendine solcu diyenler de neredeyse doğa karşıyor. Hiçbir tepki, açıklama yok. "Solcu"nun beynini de Özkökler yönetiyor.

Hayır, onlar bizim gençlerimiz. Suçu yaratan düzendir. Açlıktır, yoksulluktur, yozlaştırma, apolitikleştirmedir. Bunlar varoldukça kapkaççılık da bitmeyecektir.

Van'da İnfaz

Van'ın Çaldıran İlçesi'nin İran sınırında kaçak mazot taşıyan 14 yaşındaki Zahir Yılmaz, 30 Eylül gecesi asker'in açtığı ateşle infaz edildi. Olay anında orada bulunan Seyfettin Kaya, Zahir'in ellerini havaya kaldırıp teslim olduktan sonra 15 metreden ateş açılarak öldürüldüğünü söyledi. Onlarca infazda ölüm mangalarının yaptığı gibi, ölüm olayında en önemli delillerden biri olan ve atış mesafesinin belirlenmesine yarayan elbiselerin de asker tarafından alındığını belirten Kaya, Zahir'in uzun süre hastaneye kaldırılmadığını belirtti. Zahir, Çaldıran Tabur Komutanlığı'nda yaşamını yitirdi.

Açık bir infaz daha. Katlediyor, sonra saatlerce hastaneye götürmediği gibi, daha sonra da, tabura götürüyor. Üstelik malum "çatışma çıktı" yalanını için, Kaya'dan, "siz bize ateş ettiniz" ifadesi almaya çalışıyor. Katiller yine yargılanmayacak, yine yeni infazlar için cesaretlendirilecektir.

Kürtçe Diyeti

Ankara'nın Ayaş İlçesi'ne bağlı Oltan Belde-si'nde, bir okul inşaatında çalışan işçiler, Kürtçe konuşmaları gerekçesiyle DYP'li Belediye Başkanı Ali Ada ve adamları tarafından saldırıya uğradı. Çoğu yaralanan işçilerin kimisi de gözaltına alınırken, saldırganlar hakkında herhangi bir işlem yapılmadı. Ancak Kürtçe konuşmanın diyeti bununla da sınırlı kalmadı, işçilerin tümü, işten atılarak bir kez daha cezalandırıldılar.

405 Tecavüzcü Asker

✓ **Şükran Esen üç kez gözaltına alındı ve 405 asker'in tecavüzüne uğradı. Annesi de aynı şekilde asker'in tecavüzüne maruz kaldı.**

✓ **Savcılık, 405 asker hakkında soruşturma başlattı. Ancak tecavüzcü subayların 56'sı halen görev başında!**

✓ **Genelkurmay, Mardin'deki "tecavüz bölüğü" hakkında bir açıklama yapacak mı?**

Hukuksuzluğun, terörün, vahşetin daha pervasızca yaşama geçirildiği 1990'lı yıllara ilişkin bir örnek daha ortaya çıktı.

Şükran Esen isimli Kürt kızı, 1993-94 yıllarında Mardin'de üç kez gözaltına alındı ve kendisine tam 405 asker görevli subayların talimatı ile tecavüz etti. Olayın üzerinden on yıl geçtikten ve uzun tedavi sürecinin ardından Şükran Esen yurtdışına kaçtıktan sonra başından geçenleri, Almanya'da açıkladı.

Oligarşinin bölgede her türlü terörü, MGK kararıyla uyguladığı 1993 yılında, daha 21 yaşındayken Derik'in Çayköy Jandarma Karakolu'na bağlı askerler tarafından gözaltına alındı Esen. Çınlıçp-lak soyularak falakaya yatırıldığı işkenceler sırasında 2 kez tecavüze uğradı. Korkudan suç duyurusunda bulunamayan Esen'in serbest bırakılmasının ardından ikinci gözaltısı Mart 1994'te gerçekleşti. 15 günlük gözaltısı boyunca karakolda bulunan subay ve askerlerin tecavüzüne uğrarken, bağırması için ağzına tuz doldurdular Esen'in. Yoğun işkence ve tecavüzler sonucu kanama geçiren Esen, hastaneye kaldırılırken, Ağustos 1994'te yeniden gözaltına alındı. Tiplerini de tarif ettiği subayların ve ardından özel timcilerin ve jandarmanın tecavüzüne

uğradı. Kaç kişinin tecavüz ettiğini dahi hatırlayamaz duruma getirilen Esen, subayın kendisi tecavüz ettikten sonra askerlere, "serbestsiniz" dediğini de anlattı.

Ne tekil bir olay, ne de bir "densiz" subay meselesi; açık bir şekilde ordunun halka karşı düşmanlığının, ahlakının, vahşet boyutuna ulaşan bölgedeki terörünün bir örneği. 405 tecavüzcüden 56 subay görevlerinin başında. Adları, görev yerleri belli. Susurlukçu generallerini koruyan ordu, tecavüzcü, işkenceci subaylarını da korumaya devam edecektir. Böylesi bir vahşetin Genelkurmay'ın bilgisi dışında olamayacağı bilinir. Ve bu olayın bir istisna olmadığı da bilinir. Ortaya çıkan, çıkmayan yüzlerce örneği vardır. Halka düşmanlığı belgelenen bir ordunun rutin işlerindendir tecavüz!

Genelkurmay suskun. Konuşmaz böyle konularda! Ama sorulardan kaçamaz; tecavüze komuta eden 56 rütbeliyi hangi okullarınızda, hangi zihniyetle eğittiniz? Hangi zihniyet, tecavüzü meşrulaştırdı? Hangi zihniyet onları koruyor? Cevaplarını başka yerde aramaya gerek yok. Tecavüzcü zihniyet, Genelkurmay koridorlarındadır. "Neden copla tecavüz edilsin, taş gibi delikanlılarımız var" diyen Org. Turgut Sunalpler'in çocuğudur bunlar. Cuntacıların, MGK'nın "delikanlıları"dır!

“ Aradan yıllar geçti ama sürekli olarak o anı yaşıyorum, doğru dürüst uyuyamıyorum. Ellerim ve ayaklarım soğuyor, kendimi güçsüz hissediyorum. Hep yalnız kalmak istiyorum... Askerler kendi başlarına hareket etmiyordu, halka yönelik baskı sistemli bir politikaydı. Benzer uygulamalara maruz kalan çok sayıda kadın var, çoğu açıklamaktan korkuyor. ”

(Şükran Esen)

Toplu Mezarlar Ülkesi

✓ **Muş'ta toplu mezar bulundu. Mezarların 1993 yılında gözaltına alındıktan sonra kaybedilen 11 köylüye ait olduğu düşünülüyor.**

✓ **Binlerce kayıp var; Türkiye'nin neresinde kaç toplu mezar, nerede? Hangi denizin tiplerinde toplu mezarlar yarattınız? AÇIKLAYIN!**

Muş merkeze bağlı Şenköy Yaylası'nda yapılan yol çalışması esnasında toplu mezar bulunması üzerine arama çalışmaları başlatıldı. Kemiklerin çıkarıldığı bölgede, arama çalışmaları sürerken, mezarların kaybedilen 11 köylüye ait olduğu tahmin ediliyor. Bölge köylüleri, kayıp yakınları kazma küreklerle kazı çalışmalarını kendi olanakları ile sürdürüyor. Devlet, savcılık böylesi ciddi bir durum ortadayken ne araç ne de başka bir olanak sunmadığı gibi, sivil polisler köylülere kameraya çekerek tedirgin etmeye çalışıyor.

MGK'da alınan karar uyarınca yaşama geçirilen kayıp, katliam, infaz politikalarının bir parçası olarak, binlerce köyün yakıldığı, boşaltıldığı dönemde gerçekleştirilen operasyonlardan biriydi 'Murat Operasyonu'. Oligarşi, Diyarbakır'ın Kulp İlçesi'ne bağlı Alacaköy'de 9 Ekim 1993 tarihinde yüzlerce köylüyü gözaltına alırken, 11'ini elleri bağlı şekilde helikoptere bindirmiş ve bir daha kendilerinden haber alınamamıştı. 2001 yılında, kaybedilen köylülerin yakınlarının AİHM'de açtığı davada, oligarşi katliam suçundan mahkum oldu. Kayıplar sürekli olarak gizlenmek istendi. Binlerce kayıp olduğu bir ülkede medyası, hükümetleri sanki bu ülkede kayıplar hiç yaşanmamış, mezarları dahi bilinmeyen binlerce insan bir anda yok edil-

memiş gibi davranmayı sürdürdü. Galatasaray Lisesi önündeki kayıp yakınlarının eylemine saldırarak seslerini susturduktan sonra daha da rahatlayan oligarşi, toplu mezara ilişkin de hiçbir açıklama yapma gereği duymuyor. AKP iktidarı böyle bir durumda, "bu ciddi bir durumdur, açık bir katliamcılık politikasıdır, araştırmalıyız" diyemiyor. Çünkü aynı katliamcı politikayı kendisi de sürdürüyor.

Hafızalarınızı tazeleyin; yıllarca halk olarak nasıl terör propagandası ile, bölücülük demagojisi ile uyutulduk. Bu ülkede yaratıldı bu vahşet tablosu. Bu ülkenin ordusu, polisi, özel timi yarattı. Kararlar ülkeyi yöneten MGK'da alındı. Susurluk büyük kentlerden köylere kadar bütün ülkeyi toplu mezarlara, kayıplar ülkesine çevirdi. Sokak ortasında infazlar aynı demagojilerle meşrulaştırıldı.

Bir ülke düşünün ki, sıradan bir yol çalışmasında kazma vurulan yerden toplu mezar çıkıyor. Ve bu ülkede demokratikleşme iktidarın dilinden düşmüyor. Nazilerin uyguladığı yöntemlerle bu ülke halkını katledenlerin kim oldukları biliniyor. Halen bu ülkeyi yöneten MGK'da alındı bütün bu katliam, kaybetme kararları. Toplu mezarlar, MGK kararıyla yaratıldı.

Ve, Muş'ta ortaya çıkan toplu mezar tek değildir. Ege Denizi'nin diplerinde, kaybedilenlerden toplu mezarlar yaratıldığı tanıkları ile ortaya çıkmıştı. Daha böyle yüzlercesinin olduğu kesindir. Ayak bastığımız her karede, 1990'lı yıllardan sonra yapılan her emniyet müdürlüğü binasının temelinde, askeri garnizonların bahçelerinde, ıssız orman köşelerinde, dağ başlarında daha yüzlerce toplu mezar bulunmaktadır.

Kendi askerine işkence

Uludere'de, "jandarmaya mukavemet" suçlamasıyla köylüler hakkında açılan davada, jandarmanın sadece köylülere değil, kendi askerine de işkence yaptığı belgelendi. Köylülerden Faruk Berk, duruşmada, iki askeri bir direğe bağlı olarak gördüğünü belirtirken, söz konusu askerlerden Fatih Fakı olayı doğruladı. Ortaköy Karakolu komutanı Üsteğmen Mutlu Zorlu ve Adnan Aksoy adlı astsubay tarafından hem köylülere hem de askerlere işkence yapıldığı ve köylülerin kendilerine mukavemet ettiğine ilişkin sahte raporlar alındığı belgelenmiş oldu bu davada. Kendi askerine işkence yapan bir ordunun, halka neler yaptığını tasavvur etmek hiç de zor olmasa gerekir.

Kürtçe türküye polis müdahalesi

Kürtçe'nin serbest olduğu yalanını her gün bir örnek ortaya çıkarıyor. Diyabakır'da düzenlenen Ortadoğu Kongre ve Fuar Merkezi'nde müzik dinletisi veren Koma Azad'ın 'Tuyi Bihuştamin' (Sen Cennetimsin) türküsüne polis müdahale etti. Polisi protesto eden Koma Azad dinletiyi yarıda keserek sahneyi terk etti. Buyurun size özgürlük!

Sadece türküler değil yasak olan. Malazgirt Belediyesi tarafından yaptırılan ve 'bölücü renkleri' diyerek ışık düzenlemesi değiştirilen parkın açılışında konuşma yapan Tüm Bel-Sen şube yöneticisi hakkında "bölücülük"ten dava açıldı.

Sayı 81

25

12 Ekim
2003

Kontrgerillanın HEDEFİ olmaktan Kontrgerillanın ALETİ olmaya...

◆ Cumhuriyet, Hürriyet ve Vatan'ın avukatlarla ilgili haberinin iftira ve ihbar olduğu artık açığa çıkmıştır.

◆ İHD İstanbul Şubesi ve İstanbul Baro Başkanı'nın bu psikolojik savaş operasyonunda bilinçli olarak yer aldıkları artık açıkça görülmektedir.

◆ İHD İstanbul Şube Yönetimi artık susamaz: ihbarcılığı onaylayıp onaylama-dığını açıklamalıdır!

◆ İstanbul Barosu, meslektaşlarının hakkını savunmak yerine onları mahkum eden hukuksuzluğuna son vermelidir!

◆ Devrimciler, demokratlar, hukukçular, tüm devrimci demokrat avukatlara, direnişe karşı geliştirilen bu komplo kuranlara, bu komploda kullanılanlara karşı susma hakkına sahip değildirlir!

Armutlu davasının dört avukatına karşı gerçekleştirilen komplo saldırısının ne anlama geldiğini, Ekmek Ve Adalet'in son iki sayısında ortaya koyduk; kimse söylediklerimize itiraz etmedi, edemedi de. Ama görüyoruz ki, kimse bu "psikolojik savaş" saldırısını gerçekleştirenleri, bu saldırıya çanak tutanları "kınamıyor", eleştirmiyor... Sol olduğunu iddia edenler de, hukukçu, gazeteci olduğunu söyleyenler de böyle bir saldırı karşısında sessiz kalamaz. Herkes bilmek durumundadır ki, bu suskunluk, ihbarcılığı meşrulaştırmaktan başka bir şey değildir.

Çünkü Cumhuriyet'in, Hürriyet'in, Vatan'ın, İHD Şube Başkanı'nın ve Baro Başkanı'nın yaptığı, psikolojik savaş tahlilleri bir yana, düpedüz ihbarcılık ve iftiracılıktır.

Kendi yaşadıklarınızdan bakın; hangi saftasınız!

Kafa yapıları, insan hakları anlayışları ne kadar çarpık olursa olsun, oligarşinin psikolojik savaş saldırılarına, komplolarına alet olmaması gereken kuruluşlardan biridir İHD. Çünkü tecrübelidir bu konuda, kendileri defalarca bunların hedefi olmuşlardır.

Birkaç örnek hatırlatalım: İHD Genel Başkanı Hüsni Öndül bizzat anlatıyor:

"9 Ocak 2001'de Anadolu Ajansı, İHD'nin Yunanistan'dan para aldığı 'haberini' geçti abonelerine. Bazı televizyonlar ve bazı gazeteler verdiler haberi. Bazıları manşete taşıdı. Polis ve savcılar harekete geçti. 15 gün boyunca tüm bilgisayarlar ve arşivlere el kondu, incelendi. Türkiye'nin en büyük insan hakları örgütünün faaliyeti 15 gün boyunca engellenmeye çalışıldı. Anadolu Ajansı, bir hafta sonra, haberinde İHD'nin adının 'sehven' geçtiğini duyurdu. Para alma iddiası unutuldu; kapatma davası açıldı, aylarca mahkemelere taşındı İHD yönetimi..." (8 Ekim 2002, Yeniden Özgür Gündem)

Her şey ne kadar da aynı!

Cumhuriyet Gazetesi dört avukatın ölüm orucunu bıraktığı için Eylem Göktaş'ın müvekkilliğini bıraktığının haberini geçiriyor. Bazıları manşete taşıyor. Baro harekete geçiriyor. Soruşturma açıyor...

Olayın seyri aynı. Ama olayın kahramanlarından bazı farklılıklar var.

Olay manşetlere taşınırken, İHD Şube Başkanı da çanak tutuyor onlara.

Yukarıda alıntı yaptığımız satırların yazarı aynı zamanda İHD'nin Genel Başkanı olan Hüsni Öndül, kendilerine bağlı bu şube başkanının yaptığıının anlamını hala görmüyor mu? Görüyorsa neden bugüne kadar bir açıklama yapmış değil, neden en azından şube başkanının özür dilemesini, düzeltme yapmasını sağlamıyor? Neden?

Aynı yazıda başka bir örnek daha anlatıyor Hüsni Öndül.

"Bir haberi daha anımsatalım. Avukat Eren Keskin'e 'Türk ordusuna tecavüzcü' dedi haberleri ve yorumları yayınlanmıyor muydu gazetelerde? Eren Keskin her seferinde 'ben böyle bir şey söylemedim' demesine rağmen, 'söyledin, söyledin' diye yazmıyor muydu gazeteler? Haberi yazarlar, konuşmanın yapıldığı toplantı salonunda bulunmadıkları, ellerinde bant kasetleri bulunmadığı halde, toplantı sa-

Örgüt adaleti

Yasadışı DHKP-C örgütüne yardım ve yataklıktan tutuklu olan Eylem Göktaş, ölüm orucuna son verince avukatları tarafından savunmasız bırakıldı.

lonunda konuşulanları **yorumlarıyla aktaranların aktarmalarını** haber olarak geçmiyorlar mıydı; sanki konuşmaları kendileri dinlemiş ve konuşulanları not etmişçesine. Eren Keskin'e bu haber ve yorumlardan sonra sayısız ölüm tehditleri gelmiyor muydu günlerce?"

Hikaye yine aynı. Fakat yine, kahramanlar farklı. Dünkü hikayenin mağduru Eren Keskin, avukatlara saldırıda Kiraz Biçici'nin yanında saf tutuyor.

Eren Keskin "hayır, böyle bir şey demedim" diyor. Ama kimse dinlemiyor. Avukatlar da diyor ki, böyle bir açıklamamız yok. Fakat Kiraz Biçici dinlemiyor, diyor ki, var. Avukatlar diyor ki, gerekçe açıklamak zorunda değiliz, Biçici diyor ki "başka sebep gösterebiliriz de asıl neden ölüm orucunu bırakmadır, emareler var..."

Oysa Biçici'nin kendisi bir şey duymamış, aynı Eren Keskin olayındaki gibi, "yorumlarıyla aktaranların aktarmasından" hüküm veriyor.

Eren Keskin'le ilgili olayda Hürriyet mikrofonunu Kiraz Biçici'ye uzatsa ne diyecekti Biçici? Eğer bugünkü gibi davranmış olsaydı, şöyle diyecekti: "Siz bakmayın Eren Keskin'in demedim dediğine... başka şeyler söyledim dese de böyle söylemiştir. Zaten böyle düşündüğüne ilişkin başka emareler de var."

Avukatlara "olayın aslı nedir?" diye sormadığı gibi, Eren Keskin'e de sormayacaktı. (Hayır, söz konusu olan Eren Keskin olunca farklı davranırdım mı diyecek Kiraz Biçici? O zaman devrimci avukatlara düşmanlığının nedenini açıklamak zorunda.)

Sorular cevaplanmak zorundadır: İHD Yönetimi Susamaz! Sol Susamaz!

Düzenin icazetini temel alma ve giderek düzeni-çileşme böyle bir şeydir işte. Sırtını emperyalizme yaslayarak "insan hakları mücadelesi" vermeye kanlanlar, beyinlerini de emperyalizme açmış olurlar. Duyargaları, devrimcilerden gelen uyarıları duymamaya, sadece Özkök'lerden, TÛSİAD'çılardan gelen uyarıları algılamaya başlar. Git gide, dün mağduru olduğunuz psikolojik savaş senaryolarının "mağdur eden" tarafında yer almaya başlarsınız. "Yargısız infaz" yapmaya başlarsınız. Devrimcilerle "farkınızı koymak" için, hainleri sahiplenmekte canhıraş bir gayret içine girersiniz.

Gelinen yer burasıdır.

Asılsız ihbar yapıyor üstelik. Ortada hiçbir yasadışılık yok, meşru olmayan bir şey yok; iftira atılıyor. Avukatlık mesleğiyle ilgisiz, ama konuşuyor, hüküm bildiriyor. Alışmış her konuda "otorite" gibi konuşmaya. Onlar ne söylerse söylesin, kimse eleştirmez. Sattıkları düşüncelerin 5 paralık hükmü yok. Hepsini

Avrupa'dan "aşırılmış".

Birileri kulağına fısıldamış olmalı; falancalara vurulalım. Vuruyor. Kendi konumunu -herkesin hakkını hukukunu gözetmesi gereken bir kurumun başkanı olduğunu- bile düşünmüyor. Onurlu aydın, kendini Özkök'lere kullandırtmaz; o kullanıyor ve bundan utanmıyor.

Hüsnü Öndül'ün anlattıkları bu ülkede yüzlerce, binlerce defa yaşandı. Oligarşi muhalif çevrelere karşı böyle çalışıyor. Bunda saklı gizli bir şey yok. İHD Şube Başkanı'nın tavrı işte bu noktada daha vahimdir. Farkında olmamak, kullanılacağını öngöremek gibi bir hatadan sözletmiyoruz burada. Kullanıldığını gördüğü noktada bile düzeltme yoluna gitmeyen bir bilinçli tavır söz konusudur.

Hürriyet'in devrimci avukatlarla ilgili bir spekülasyonun üzerine "balıklama" atlamasındaki niyeti görmemek için ya bu ülkede yaşamamak gerekiyor, ya da avukatlara karşı Hürriyet'le aynı düşmanlığı paylaşan bir duygu içinde olmak gerekiyor.

Kiraz Biçici artık susamaz.

İHD İstanbul Şube Yönetimi susamaz. Kiraz Biçici'nin ihbarcılığını onaylayıp onaylamadıklarını, onaylamıyorsa ne yapacaklarını bilmek ve görmek istiyoruz.

Nasıl olsa aradan biraz zaman geçince unutulur diye düşünüyorlarsa yanılıyorlar. Unutmayız ve unutturmayız. "Sol içinde" ihbarcılığı meşrulaştıran bir geçiştirmeciliğe izin vermiyoruz.

İstanbul Barosu Yönetimi meslektaşlarına karşı hukuksuzlukta ısrar ediyor!

İstanbul Barosu Başkanı Kazım Kolcuoğlu da, kendi meslektaşlarını zan altında bırakan tutumunu "soruşturma"larla sürdürüyor.

O bir baro başkanı; yani hukuku uygulaması ve savunması gerekenlerin en başında geliyor. Ama o, Cumhuriyet'in ve Hürriyet'in mikrofonları karşısında kendi meslektaşlarının hakkını, hukukunu korumayı düşünmüyor.

Kendisiyle yapılan görüşmede, hata yaptığını, önce meslektaşlarına sorması gerektiğini kabul ediyor fakat, hatasını düzeltme gibi bir siyasi, hukuki ahlaka sahip değil.

Yine bu görüşmelerde, Hürriyet'in söylediklerini

çarpıttığını, söylemediği şeyleri söylemiş gibi yazdığını söylüyor. Fakat, “öyleyse tekzip edin!” denildiğinde çeşitli bahanelerle bundan kaçıyor.

Kaçıyor çünkü, baro yönetiminin kafası da, devrimcilerle en az Özkök kadar düşmandır.

Kaçıyor çünkü, İstanbul Barosu yönetiminin Hürriyet’e “diyet” borcu vardır.

Baro seçiminden bir gün önce, Hürriyet de Kolcuoğlu’ndan yana devreye girmiş, Kolcuoğlu’nun karşısındaki adayla (Mert Er Karagülle) ilgili karalayıcı haberler yapmıştır. Kolcuoğlu, siyasi düşüncesi bir yana, sadece bu nedenle bile Hürriyet’i tekzip edemez.

İstanbul Barosu yönetiminin Hürriyet’le “göbek bağı” olduğu da, avukatlar arasında konuşulan bir konudur. Baro seçimleri döneminde, Kolcuoğlu’nun yönetim kurulu listesinde yer alan bir üyenin, aynı zamanda Hürriyet Gazetesi Hukuk Bürosu Müdürü olduğu da, sık sık dile getirilmiştir.

Ve belirleyici olan ise şudur: İstanbul Barosu Yönetimi MGK’cıdır!

Kolcuoğlu’nun listesi ağırlıklı olarak CHP’lilerden oluşmaktadır, listesinin destekçilerinden biri de **ihbarcı Aydın-lıkçılar’dır. “Önce İlke Grubu”** adıyla seçimlere katılan Kolcuoğlu yönetimi, seçim zaferini Onuncu Yıl Marşı söyleyerek kutladı. MGK çizgisindeki bu kafa yapısı, CHP’nin, Hürriyet’in, MGK’nın desteğiyle baro yönetimini aldı.

Öyle olduğu içindir ki, Kolcuoğlu seçildiğinden bu yana, MGK’nın baskılarına, yasaklarına, hapisanelerde sürdürdüğü zulme karşı tek bir açıklamaları, tek bir eylemleri olmamıştır. İşkenceler, tecavüzler İstanbul Barosu’nu harekete geçirmeye yetmemektedir.

Gülben Ergenler’den, “polis hakları”ndan F tiplerine sıra gelmiyor mu?

İHD, ölüm orucunu, F tiplerini gündeminden çıkarmış durumda. Birkaç açıklamada, raporda F tiplerinden söz etmiş olmak bu gerçeği değiştirmiyor. Bu konuda bir eylem örgütlemek, bir girişim başlatmak gibi şeyler tartışılmıyor artık İHD’de.

Çünkü gündemleri “çok yoğun”(!)

Gülben Ergen’in kaseti, işkenceci polisin “hakları”, dünyanın çeşitli yerlerindeki feda eylemlerinin kınanması, burjuva medyanın sorularına cevap yetiştirmek, eh tabii bir de raporlar hazırlamak gibi işler arasında, 107 ölüm ve tecrit biraz geride kalıyor.

Hani “tek ölüm orucu direnişçisi de kal-sa” ilgilenecektiniz? Öyle diyordunuz.

Hani “ölüm orucu bitse de F tiplerine karşı mücadelemizi sürdüreceğiz, bizimki onlardan ayrı bir mücadeledir...” diyordunuz?

Bu konu da insan hakları kapsamında çıktı mı? Yoksa AB “bu konuda ısrar etmeyin, biz de F tiplerini savunuyoruz” dediği için mi girmiyor gündeminize?

Abromowitz’dan Hürriyet’in manşetine

anlattığı bakış açısından çarpıtmasız veriliyordu.

Oligarşi “ceza” da veriyor, “ödül” de.

M. Ali Birand’ın 4 Ekim tarihli Posta’daki yazısı, Kiraz Biçici’nin burjuvazinin övgüsüne mazhar olduğunu belgeliyor:

Şöyle yazıyor Birand:

“Birileri polise sahip çıkmalı...”

Geçenlerde, İHD İstanbul Şubesi Başkanı Kiraz Biçici’nin son derece doğru bir çıkışını okudum. Polisin haklarını savunuyor ve polislik mesleğini yapanların temel insan haklarının yeterince karşılanmadığını açıklıyordu.

Polis’imize artık birilerinin sahip çıkması gerekiyor. Özellikle 70-80’li yıllarda polis’i çok hırpaladık. Toplum ve medya sürekli eleştirdi. Ne fruko’lukları bırakıldı, ne hunharlıkları... Çok hata ettik.”

Aynı günkü Hürriyet’te ise, yine “örgüt adaleti” manşetinin karşılığı olarak, Eren Keskin’in bir tecavüz olayıyla ilgili açıklaması, Hürriyet’te rastlanmayacak uzunlukta ve bütünüyle Eren Keskin’in

Özkök, yine sınıf bilinciyle şu mesajı veriyordu Biçiciler’e; “örgüt adaleti” manşeti konusunda devrimcilere karşı direnme devam edin. Biz yanınızdayız. Bakın övüyoruz, haberlerinizi de yayınlıyoruz... Özkökler’den başka ödüller ve övgüler de alacaklardır önümüzdeki günlerde. Bekleyin. Oligarşi, sınıf bilinciyle davranır. Düzene yanaşanları, şu veya bu biçimde kendilerine hizmet edenleri bir noktaya kadar ödüllendirmeyi ihmal etmez. Özellikle “sol”dan yapılan hizmetleri, solun düzen içileşmesini teşvik için ödüllendirmekte hiç tereddüt etmez.

ABD Büyükelçisi Abromowitz’i İHD Kongresi’ne çağırarak atılan adım sürdürülüyor. Amerika’yla, Avrupa’yla yanyana, omuz omuza insan hakları savunuculuğu, doğal olarak Özkökler’le de yanyana olmak demektir.

Dün burjuva medyanın manşetleri sizi hedef gösteriyordu. Bugün o gazetenin sütunlarından size övgüler diziliyor. Dürüst, ahlaklı bir demokrat, sadece bundan dolayı bile kendisinden şüphelenir!

Av. Hüdai BERBER:

“Aradan 18 gün geçtikten sonra haber yapıyor”

Cumhuriyet ve Hürriyet gazetelerinde “ör-güt adaleti” diyerek manşet yapılan ve hedef gösterilen dört avukattan biri de Hüdai Berber’di. Hedef yapılmaları, hedef yapılmalarına ortak olan çeşitli kurumların tavırları üzerine Av. Hüdai Berber’in anlattıklarını yayınıyoruz:

Ekmek ve Adalet: Basında “Örgüt Adaleti”, “Ölüm Meleği Avukatlar” başlıklı haberlerde sizin de aranızda olduğunuz avukatların adları geçti. Sizin açınızdan nasıl gelişti?

Av. Hüdai BERBER: Şimdi bu olayla ilgili bir açıklama yapmadan önce benim orada neden olduğumu kendi adıma yanıtlamak istiyorum. Çünkü gerek Armutlu davasında, gerekse Armutlu’da ölüm oruçlarının dağıtılmasına kadar olan süreçte bilfiil bulunan birkaç avukattan biri de bendim. O operasyon olduğunda Şenay Hanoğlu’nun evinin yakılmasından sonra eve ilk giren avukat bendim.

Bu davada, dava dosyasındaki sanıklara yönelik bir atf da “evi yakmaları”yla ilgili. Bir avukat olarak bugün sorumluluk bilinciyle o davada hem müdafilik, hem tanıklık yapmak amacıyla duruşmaya girdim.

Duruşmaya girdiğimde 14 tutuklu sanık vardı, Eylem Göktaş da oradaydı. Eylem Göktaş’tan daha önceden alınmış bir vekaletim yok. O duruşmada da Eylem Göktaş’ın avukatı olduğuma dair bir beyanım yok. Diğer sanıkların müdafisi olarak orada savunmamı yaptım. Ev yakılması ile ilgili gördüğüm bilgileri de duruşmada aktardım. Olay buydu. Daha sonra hangi basından olduğunu bilmediğim basın mensupları duruşma arasında geldiler. Aynen sordukları şeydi; “Eylem Göktaş’ı ölüm orucunu bıraktığı için mi savunmadınız, bıraktınız avukatlığını?” dedi. Bırakmamın söz konusu olmadığını, avukatlığını yapmadığımı belirttim. Olay bazında diğer üç avukat meslektaşımız, yasaların ve meşruiyetin kendilerine tanıdığı yetkiyle istif etmişlerdir, bana göre meşru zeminde bir istifadır çünkü yasal gerekleri yerine getirmiştir meslektaşlarım, benim istifamın olmaması saldırının genelini, genel bakışı değiştirmez.

Sonuçta “onlar istifa etti ben etmedim” man-

tığıyla kendimi ayırmıyorum diğer üç meslektaşımın ama yasal gerçekliğin ortaya konulması açısından bunların da bilinmesi gerekiyor.

“Devrimci demokrat avukatlara, gözdağı verme hareketinin başlangıcıdır.”

Bana göre buradaki saldırı, özellikle 19 Aralık’tan bu yana ve daha önceki süreçlerde cezaevlerine duyarlı devrimci demokrat avukatlara, tecrit koşullarına karşı tepkisini dile getiren avukatlara saldırının bir başlangıcı olarak görüyorum. Diğer üç meslektaşımın Halkın Hukuk Bürosu’ndan olması, benim bağımsız bir bürodan olmam, bilhassa onların HHB’den olmasını bir saldırı için tek başına yeter sebep olarak görmüyorum. Bu arkadaşlarımız sürekli cezaevlerine duyarlılıklarını süreç içerisinde sergilemişler, hala da sergiliyorlar. Fakat onların özelinde tüm Türkiye genelinde sayımız bir elin parmaklarıyla gösterilebilecek devrimci demokrat avukatlara, tecrite karşı duyarlı avukatlara gözdağı verme, sindirme hareketinin bir başlangıcıdır. Bunun yansımaları zaten bu haberlerden sonra da gördük, en son 27 Eylül 2003’teki mitingte, daha önce yıllardır avukat kimliğimizi gösterip üst araması olmadan girebildiğimiz mitinglere alınmamaya başladık. Ve en son, yanılmıyorsam geçen hafta yine bir meslektaşımız, Ambarlar’daki çatışmayla ilgili polis tarafından Adliye önünde tartaklandı. Bu saldırılar yeni değil. Ama **daha sistematik** olduğunu düşünüyorum.

Bizleri artık şöyle istemiyor iktidar: F tiplerinde bizi istemiyor; “gitmeyeceksiniz” diyor. “Mitinglerde gözlemci olmayacaksınız” diyor. Dikkat edilirse buradaki saldırıya uğrayan üç avukatın özel bir misyonu var. Bir meslektaşımız ÇHD İstanbul Şubesi Başkanı, bir meslektaşımız ÇHD Genel Merkez Yönetim Kurulu üyesi, ben de ÇHD İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Üyesiyim. Böyle yapılarak bizim kendi meslek örgütlenmelerimiz olan, demokratik kitle örgütlerimiz olan ÇHD’nin üzerinde durulmaya çalışılıyor aslında. Sürece genel olarak böyle bakıyorum bu dava üzerinde.

Bu haberin gelişim seyrinde görüyoruz ki, 5 Eylül’de biz duruşmaya giriyoruz ve bana geldikleri gibi, duruşma arasında, Behiç’le de gidip

konusmuşlar, "Eylem Göktaş'ın vekilliğini niye bıraktınız" diye. O da kendi görüşlerini açıklamış. Aradan 18 gün geçtikten sonra haber yapılıyor. Ve ben bu haberin biraz önce açıkladığım nedenlerle bir komplo olarak bilinçli, sipariş üzerine yapıldığına inanıyorum.

"İHD, 15 yıllık örgütüm de olsa şunu açıkça görebiliyorum..."

Ekmek ve Adalet: Haberlerin yayınlanmasından sonra değişik çevrelerin tepkileri nasıl oldu? Siz 15 yıldır İHD üyesisiniz; İHD'nin tavrı hakkında düşünceniz nedir?

Av. Hüdaî BERBER: Şu konuda tabii birkaç ayrıma gitmek gerekiyor. Öncelikle bu komplo haberler, sipariş haberler yapıldıktan sonra bana en büyük desteği kendi meslek örgütüm olan ÇHD Şube Yönetimi'nden veya merkez yönetiminden gördüm. Ama ne yazık ki 15 yıldır, 1988 yılından beri üyesi olduğum İHD İstanbul Şubesi ve aktif de üyesi olduğum, yıllardır Cumartesi Anneleri'nin avukatlığı, cezaevlerinde vb... birçok değişik alanlarda İHD'nin hep beni gözlemci gönderdiği etkinlikler, Çanakkale katliamı, Diyarbakır katliamı, Burdur, Bergama katliamlarında hep İHD'yi temsilen gittim. Ben bölgesinde İHD'yi temsilen bulunmuş bir avukatım. İHD'nin aktif bir çalışanıyım.

Ben de İHD'de bulunduğum süreçte yüzlerce başvuru aldım. İşkence, tecavüz, gecekondular, yıkımı, aklınıza gelebilecek her türlü hak ihlallerine karşı, biz teamül olarak İHD'de tek başvurucunun beyanıyla kendimizi bağlı tutmayız. İHD teamülü bunu değişik kaynaklardan doğrulatarak herhangi bir başka üçüncü şahıslarla isnat varsa, isnat edilen kişilerle de görüşerek açıklama yapar. İHD'nin teamülüdür bu.

Ama burada çok ilginç, geline nokta 4 tane avukat hakkında sipariş bir haber var. Telefonla şube başkanı Kiraz hanıma soruluyor. Birisi 15 yıllık üyesi ve aktif çalışanı, diğerleri devrimci demokrat avukatlar, bir tanesini arayıp "böyle bir iddia var ne diyorsunuz" deme gereği duymuyor. İlk başlarda ben bunu çok safiyane bir biçimde cehalete bağladım, ama daha sonra diğer mağdur meslektaşlarımla İHD İstanbul Şube Başkanı'na gittiğimizde görüşmedeki tavrı gerçekten dehşet bir tavidir. Bu tavır da aynen şu, "biz söyledığımızı her koşulda söyleriz". "Peki", dedik, "bir kere arayıp bu olay böyle mi oldu, bir de sizin görüşlerinizi alalım demeniz gerekmez mi?" dediğimizde, "hayır, ben her şeyi her yerde söylerim". Mantiği bu oldu. Dehşet bir tavidir. İHD tavrına da sığan bir tavır değildir.

Fakat son dönemlerde görüyoruz ki maalesef ki toplumun kendi iç dinamiklerinden gelmesi gereken demokratikleşme mücadelesi yerine, Avrupa Birliği'nden gelecek demokratikleşmeden medet uman kesimler ne yazık ki İHD'de etkili olmaya başlamış. İHD de, her ne kadar 15 yıllık örgütüm de olsa şunu açıkça görebiliyorum; sanki AB'nin Türkiye konsolosluğu olmuş, onun burada eli, ayağı, kolu olmuştur. Devrimci demokrat avukatların ve insan hakları savunucularının özellikle geleneğinde şu vardır, bütün devletlerden, devlet organizasyonu olan NATO, AB ve buna benzer devletlerin oluşturduğu yapılanmalardan uzak durmak gibi bir tercihi vardır, bu bir zorunluluktur. O zaman bağımsız insan hakları niteliğini kaybedersin. Ama geline nokta o ki, İHD, Kiraz Biçici AB'nin konsolosu gibi demokratikleşme umutlarını tek onlara bağlayıp kendince misyonlar yüklemiş ve bu süreçte muhalif görülen devrimci demokrat avukatları mahkum etme anlayışına yönelmiştir Kiraz Biçici. Son tavrı onu gösteriyor, yine yineliyorum, baştaki tavrı ilk önce safiyane düşünüyordum.

Şunu da belirtmek gerekir. Klasik bir öykü vardır 2. Dünya Savaşı'nda yaşanan, profesörün öyküsüne benzer bir olay. Bu aslında bu dört avukatın nezdinde, diğer demokrat avukatlara yönelik bir saldırı başlangıcı demiştik söyleşinin başında. Yarın onlara da gelecek bir saldırı. Fakat devrimci demokrat avukatlardan da bir destek göremedik ne yazık ki bugüne kadar.

Şunu açıkça soruyorum, İzmir polisi Hürriyet'in yaptığı haberleri bildiri haline getirip kahvelerde, her yerde dağıtıyor. Peki bu dört avukatın İzmir'de veya Ankara'da can güvenliğini sayın Kiraz Biçici mi sağlayacak? Yani "ben açıklama yaptım kimlerin nasıl yorumladığı, kullandığı benim problemim değil" demek çözüyor mu? Baro da bu dört avukata soruşturma açtı. Kendi avukatlarının can güvenliği yok, mesleklerini yerine getirmesi yok, engeller çıkmayacak mı, doğallığında çıkacak. Bunun önlemini kim alacak, öncelikle sayın Kolcuoğlu ve Biçici'nin ciddi bir hesap vermesi gerektiğine inanıyorum.

Yeni bir saldırı değil bu. Yani bu saldırıların da bugüne kadar gelmiş avukatlarda bir tutukluk ya da geri çekilmeye yol açacağına inanmıyorum. Fakat devrimci demokrat avukatların İHD gibi sözde muhalif kurumların, meslek örgütümüzün duyarsızlığı veya bize karşı fırsat kollayanlara malzeme vericesine konuşmaları tabii ki burukluk yarattı hepimizde.

Işıl Özgentürk de 'örgüt adaleti' üzerine yazdı Hatırın Kalırdı!

Hürriyet manşet atar da, bazı aydınlar durur mu? Işıl Özgentürk de yazmış Cumhuriyet'te.

"Eylem'in fotoğrafına bakmış... Yuvarlak yüzlü, sıcacık, gözlerinin içi gülen gencecik bir kızmış... Tek suçu ölümü sevmemekmiş... ve şimdi örgüt mü deseymiş, avukatları mı deseymiş, onu dışlıyorlarmış..."

Canın ne istiyorsa onu de, gazeten Cumhuriyet demiş, Hürriyet demiş, sen de söyle. Bir sen eksiktin, o da tamamlanmış olur...

Hep birlikte koro halinde söyleyin: "örgüt adaleti... örgüt kararını uyguluyorlar..."

107 ölümün karşısında taş kesilen yüreklerin bir hainin "savunmasız kalması" karşısında gözyaşları akıtmasındaki sahtekarlığı görmüyor musun? Gözlerine kimler hangi perdeyi çekti?

Görmüyor Işıl Özgentürk. Kendisine sadece burjuva medyanın manşetlerinden gösterilenleri görmeye mahkum edilmiş çünkü.

Işıl Özgentürk gibi aydınların "gıdasını" nereden aldığını öğrendik böylece. Artık Ertuğrul Özkök yönetiyor beyinlerini. Makulu, sağduyuyu, neye duyarlılık gösterip göstermeyeceklerini onun çizgilerinden öğreniyorlar.

Eylem Göktaş adlı hainin suçu "ölümü sevmemesiymiş"; ötekiler, direnişi sürdürenler "ölümseverler" yani!

Hangi kitaplardan çalışıyorsunuz bu kavramları, bu düşünceleri? Filistin'de feda eylemi yapan avukat hanım da "ölümsever" değil mi?

Ama tatillerini teknelerde geçiren Işıl Özgentürk ne anlasın Filistin halkını? Nereden bilsin halini kendi halkının.

Özkökler'den öğrenirler, halktan öğrenmezler.

O kadar çok konuşacağına bir gün çık da direnen, hakkını isteyen birilerinin koluna gir. Gir de gör ne düşünüyor, ne istiyorlar?

"Biz ağzımıza geleni söyleriz" bencilliği ve ukalalığı içinde yaşayan aydının ruh hali, burjuvazi hariç, işkenceciler, infazcılar hariç, muhalif herkese ağzına geleni söylüyor. Hep "karşı" olmayı değil, "yanında" olmayı öğrenin biraz da.

Örgüt mü deseymiş... Sen de mi hukuk ulemasisin, bilmediğin konuda nasıl hüküm veriyorsun hemen? Bilmiyorsan izle. Özkökler'i izlersiniz ama, devrimcileri izlemezsiniz.

Bu yüzden oligarşi sizi kolayca kandırır, kolay-

ca manevralarının aleti yapar, farkında bile olmazsınız. Siz tanrı değilsiniz. Devrimcilerden de öğreneceksiniz.

Sen önce yazdığın gazeteni sorgula.

Bak nasıl MGK savunucusu kesildi!

İnfazların, kayıpların sorumlusu olan bir kurumu nasıl da savunuyor ve nasıl da kontra haberler yapıyor. Nasıl kullanıyorlar gazeteni? Kullanılmayı sorgulayamazsın. Ya yazdırmazlarsa, ya köşeni, işini, düzen içinde kurduğun o statükonu elinden alıverirlerse!

İşte dünyanız bu kadar, aydın olmanız burada bitiyor, idealleriniz, duygularınız, duygusallıklarınız, çıkarlarınızla çatıştığında, rafa kalkıyor; bunun için gerçek bir aydın olamıyorsunuz.

Can Dündar'dan BİR BURJUVA MATHİYE!

"Dr. Nejat F. Eczacıbaşı ölümünün 10. yıldönümünde bir belgesel ve kitapla anılıyor.

Can Dündar tarafından hazırlanan 'Bir Yaşam İksiri' adlı kitap ve belgesel, öncü ve başarılı bir işadamların, spor, sanat ve eğitim gibi toplumsal sorumluluk alanlarında önemli katkılarda bulunmuş örnek bir aydının portresini çiziyor." (6 Ekim 2003, Cumhuriyet)

Can Dündar, "mümtaz işadamı" Nejat Eczacıbaşı'nın belgeselini yapmış. Üstelik bu belgeseli yaparken beyni de değişmiş Dündar'ın: "Nejat Bey'in belgeseli bana bir işadamların en büyük servetinin para olmadığını, bu zenginliğin ancak toplumla paylaşırsa ve sosyal amaçlar uğruna seferber edilirse bir anlam ifade edeceğini öğretti..."

Demek ki artık bazı "solcu aydınlarımız" kapitalistlere methiye düzüyor.

Can Dündar da "sosyalist" geçinenlerden. Demek bugüne kadar kapitalizmi, kapitalisti öğrenememiş!

Peki şimdi ne öğrenmiş dersiniz; bir işadamların (yani burjuvanın) en büyük servetinin para olmadığını öğrenmiş! Bazı burjuvaların zenginliğini toplumla paylaştığını öğrenmiş!

Ona göre doğrudur tabii; o zenginliği Can Dündar'ın paylaştığı kesin de, başka kimlerle paylaşıldığı meçhul!

Kendi cebindeki şişkinliğe, tekeli burjuvalardan gelen övgülere bakıp kapitalizmi tarif ediyor Can Dündar. Yazık, ayıp. Eğer sosyalistliğe de, aydın olmaya da biraz saygısı varsa, o sıfatları kullanmayı bıraksın. "Kapitalizmin methiyeciliği" de bir sıfat işte. Onu kullansın.

Sayı 81

31

12 Ekim
2003

Temel Haklar'dan MGK Yönetmeliği Paneli: MGK Lağvedilmelidir

Halka karşı savaşın belgesi olan MGK Yönetmeliği, 5 Ekim günü Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin düzenlediği panelin konusuydu. Elektrik Mühendisleri Odası'nda yapılan paneli Mehmet Göçebe yönetirken, konuşmacı olarak Mihri Belli, Selçuk Kozağaçlı, Celal Beşiktepe, Necdet Okcan, Hasan Biber ve Yücel Sayman katıldı.

İlk olarak söz alan **Mihri Belli**, "MGK'nın onayı olmadan hükümetin karar alamayacağını" belirtir-

ken, ÇHD yönetiminden **Selçuk Kozağaçlı** da, yönetmeliğin maddelerini hukuki açıdan değerlendirdi ve psikolojik harekatta medyanın kullanılışına en son örnek olarak Hürriyet'in "örgüt adaleti" manşetini verdi. İHD ve baronun nasıl kullanıldığını anlatan Kozağaçlı, MGK'nın yasadışı olduğunu ve lağvedilmesi gerektiğini söyledi. TMMOB adına konuşan **Celal Beşiktepe**, kendisinin milletvekili adayı olduğu sırada yasadıklarının yönetmeliğin uygulamaları olduğunu anlatırken, DİSK adına panele katılan **Av. Necdet Okcan**, sendikalar üzerindeki baskılara değindi. Daha sonra Temel Haklar adına söz alan **Hasan Biber**, yönetmeliğin halka karşı kullanılışını anlattıktan sonra, solu, DKÖ'leri nasıl etkilediğine yer verdi konuşmasında. Son olarak konuşan, **Yücel Sayman** ise, konuşmasında hak ve özgürlükler alanında yaşanan sorunları anlattı ve bu sorunların sistem sorunu olduğunu ifade etti. 120 kişinin katıldığı panel, dinleyicilerin sorularıyla son buldu.

Sayı 81

32

12 Ekim
2003

Dersim'de Köylere Baskın

30 Eylül, sabaha karşı Pertek'e bağlı Çelexne, Hozat'ın Bargını ve Akpınar köyleri yaklaşık yüzlerce jandarmanın baskınına uğradı. Saat 04.00 sıralarında Çelexne Köyü'nü basarak evlere giren jandarma, "ihbar var" diyerek köylüler üzerinde terör estirdi. "Teröristler hangi evde" yalanıyla baskı uygulayan jandarma komutanın, rütbesini gizlemeye çalıştığı köylüler tarafından belirtilirken, halk, "sizin ananızı belleyeceğiz..." denilerek tehdit edildi. Gün doğmasıyla birlikte oligarşinin terörü arazide odun toplayan köylülere yöneldi. Sivil giyimli çelik yelekli özel timciler, arazide kışkık odununu toplamaya çalışan Bargınlı köylülerinin kimliklerine el koyarak, hiçbir gerekçe göster-

meden alıp götürdüler, silah doğrultup arama yaptılar.

Muhabirimize olayları anlatan köylüler, "Biz yıllardır askerlerin neler yaptığını gördük. Çocuklarımızı götürüp kaybedebilirler. Oracıkta bunlar terörist diye vurabilirler. Devlet OHAL kalktı diyor. Sabah, akşam asker köyleri gözetliyor. Gece köylerin etrafında hiç eksik olmuyor. İşe gidemez, tuvalete çıkamaz olduk. OHAL kalktıysa peki bu ne hal?" şeklinde konuştular.

Dersim'de, OHAL uygulamaları bununla sınırlı değil. Daha önce yaylaya çıkanlardan istenen 'çoban kimliği'nin şimdi hayvancılık yapan herkesten isteneceği belirtiliyor. Nitekim ilk uygulaması Hozat'a bağlı Altın Köyü oldu. Kimlik karşılığı bir traktör odun istenmesi ise malum; rüşvet!

Türbana Özgürlük Yok, Tutuklama Var

Malatya'da türban yasağını protesto ettikleri için haklarında dava açılan Nurulhak ve Nurchihan Kaya kardeşlere verilen hapis cezası onaylandı. Kararın onaylanmasının ardından 7 Ekim günü Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevine konan kardeşlere destek için hapishane önüne gelen Başörtüsüne Özgürlük Girişimi Grubu, Mazlum-Der, Özgür-Der, Ak-Der, Eğitim-Bir-Sen temsilcileri, "iki kardeşin haksız yere tutuklandığını" belirtirken, Başörtüsüne Özgürlük Girişimi Sözcüsü Sibel Cantemir, "Uğradıkları haksızlıkları anlatmak için çalışan iki kişinin cezaevine atılmasına sessiz kalmak Türkiye'nin büyük bir ayıbıdır" dedi. Kardeşler, hapishaneye türküler eşliğinde gönderildi.

Katleden bu düzen

Esenler İbrahim Turhan Lisesi öğrencisi Öznur Alkan geçtiğimiz hafta, bir inşaatla ölü olarak bulundu. Öznur'u vuran arkadaşı ise daha sonra intihar etti. Son zamanlarda benzerlerine rastlandığını belirten Esenler Temel Haklar, "Gençlerimiz ya uyuşturucu komasından ölüyor ya çeteler tarafından öldürülüyor ya da İbrahim Demircan gibi sokak ortasında polis tarafından vuruluyor." diye belirterek, "Öznur'lar komşumuzun kızı, okul arkadaşımız, bizim kızımız... Bu sorun hepimizin. Öznur'lar, İbrahimler'i yaratan, pisliği üreten, gençlerimizi çürüten bu düzendir, emperyalizmdir. Ancak kendi özgücümüzle, dayanışmamızla, örgütlü mücadelemizle çözüm bulabiliriz." dedi.

Suriye'ye Saldırı, ABD Saldırısıdır

Amerika'nın "önleyici vuruş" adını verdiği emperyalist saldırganlık doktrini, katliamcı İsrail'in elinde Ortadoğu halklarına karşı kullanılıyor.

Suriye saldırısı, Amerikan imparatorluğu'nun nasıl bir dünya düzeni yaratmak istediğinin bir örneğidir.

Arap halkları ABD-İsrail-İngiltere saldırganlık ittifakına karşı birleşmedikçe, direnen Filistin ve Irak halklarının yanında daha açık yer almadıkça, saldırı başka ülkelere de yönelecektir.

Hayfa'da gerçekleştirilen 'şehitlik eylemi'nin ardından, İsrail Batı Şeria ve Gazze'de hava saldırıları düzenlerken, bu kez saldırılar Filistin sınırlarının dışına taşı. 5 Ekim günü, İsrail uçakları, Suriye'de İslami Cihad örgütüne ait olduğunu belirttiği ve Şam'a çok yakın bir mesafede bulunan bir mülteci kampını hedef aldı.

Sözkonusu tesislerin, İslami Cihad'a ait olmadığı ortaya çıkarken, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi-Genel Komutanlık tarafından geçmişte kullanıldığı ve şu anda terkedilmiş tesisler olduğu belirtildi. Sürekli olmamak kaydıyla, sivil Filistinli mültecilerin barındığı ortaya çıkan tesislerde iki FHKC-GK güvenlik görevlisi hafif yaralandı. İslami Cihad da, "Filistin dışında hiçbir kampımız yoktur" açıklaması yaptı.

Suriye'nin bu saldırganlık politikasına tek başına cevap verme gücü bulunmadığı açık. Açık olan bir başka nokta da, sıranın öteki Arap ülkelerine de geleceğidir. İşbirlikçi Arap rejimleri bu noktada tam bir çıkmaz içinde, kendi halkları ile de karşı karşıyadır. Bütün Ortadoğu ülkelerinin tek çıkış yolu, emperyalist-siyonist ittifakın karşısında birleşmek, Filistin direnişinin açıktan yanında yer

almaktır. Kaypak politika, Amerikan işbirlikçiliği onları "sıradan" çıkarmayacaktır. Amerikan imparatorluğunun Ortadoğu politikasında hedef olan 22 ülke tercihini bu noktada yapmak durumunda.

Terörist Saldırıya ABD ve İngiltere'den Destek

Bütün uluslararası hukuk kurallarını hiçe sayarak, "Suriye teröre destek oluyor" demagojisi ile yapılan saldırının ardından Lübnan sınırında da kısa süreli bir çatışma yaşanırken, Filistin dışındaki mülteci kamplarında bulunan Filistinli örgütler, direnişe hazırlık için mevziler hazırlamaya başladılar.

İsrail saldırısına destek Amerika'dan geldi.

Amerika, önce "İsrail'in kendini savunmaya hakkı olduğu"nu açıkladı, ardından da Suriye tarafından BM'ye getirilen ve İsrail'in kınanmasını içeren karar tasarısının görüşülmesini engelledi. Saldırganın yüzünü daha da açık eden bu engellenmenin ardından, yeni bir karar tasarısı hazırlanıyor. Ancak koşulu var; Amerika tarafından kabul edilebilir olmalı bu tasarı. Yani? Yani Suriye suçlu olduğunu kabul etmeli, Filistin direnişi kınanmalı vb...

İsrail'e bir başka destek ise İngiltere'den geldi. Şehitlik eylemini kınayan İngiltere, İsrail'in Suriye'ye saldırmasını kınamadı ve sadece "sağduyu" çağrısı ile yetindi. Bu da teröre Avrupa

Sayı 81

33

12 Ekim
2003

Duvar İsrail'i koruyamaz

İsrail bir yandan yerleşim birimlerini genişletirken, öte yandan, şu ana kadar Filistin topraklarının yüzde 60'dan fazlasını gasp eden "Güvenlik Duvarı" hızla yükseliyor. Gazze'de toplanan binlerce Filistinli, topraklarını bölen ve Batı Şeria'nın bir bölümünü gaspeden duvarı protesto etti. 10 bin kişinin katıldığı eylemde, İsrail ile ABD protesto edildi. İsrail'in "Güvenlik Duvarı" adını verdiği duvarın, İsrail'i koruyamayacağını açıklayan Hamas ise, yayınladığı bildiride şöyle dedi: "HAMAS bu duvarın siyonist topluluğu korumayacağı ve direnişin darbelerini engellemeceği görüşündedir. Bir gün bu duvar tamamen çökecek."

İsraili kahraman 27 pilot Türkiye'nin kahraman subayları olmayacak mı?

İsraili 27 pilotun, bundan sonra Filistin halkının ölümüne neden olan "ahlaksız ve yasadışı emirleri" yerine getirmeyi reddedeceklerini açıkladıklarını geçen haftaki sayımızda yazmıştık. Açıklama bir general, 2 albay, 9 yarbay, 8 binbaşı ve 7 yüzbaşı tarafından hep birlikte imzalandı. İsrail işgalini de eleştiren ve bunun İsrail'i de çürüttüğünü belirten pilotların, içinde bulundukları koşullar ve çıkışlarının siyasi, ahlaki anlamı düşünüldüğünde kahraman olarak değerlendirilmeleri hiç de yanlış değildir. Siyonist ordu, belki de bugüne kadar bombaladıkları evler, katlettikleri insanlar karşılığında "kahraman" payesi vermişti onlara. Ama onlar, bu kahramanlığı reddettiler.

Çıkışlarını kavramak için, genel olarak orduların nasıl eğitildiğini, emir komutanın nasıl işlediğini hatırlamalıyız. Hele bu İsrail ordusuysa...

Bir İsraili'nin anlatımı ile, İsraili pilotlar, "her zaman haklı olduklarına, karşılarındakilerin aşağılık katiller olduklarına inandırılarak yetiştirildiler. Komutanların asla hata yapmayacağına, emrin emir olduğuna ve emirlerin nedeni-niçini olmadığına, profesyonelliğin en yüksek mertebe olduğuna, sorunların Hava Kuvvetleri içinde çözülmek zorunda olduğuna, iktidarın yetkisinin sorgulanmayacağına inandırılarak yetiştirildiler."

Sadık bir siyonist olduklarından emin olunarak seçilen bu pilotlar, şimdi ahlaki bir duruş sergileyerek, İsrail'in yasadışı, ahlaksız suikast politikasını ve işgali tüm dünyaya teşhir ettiler.

Tam bir linç kampanyası başlatıldı, dün kahramanken, bugün hain ilan ediliverdiler. Ordunun en seçkin unsurlarının bu hareketinin yayılan bir isyana dönüşmesinden panikleyen Şaron iktidarı, medya, muhalefetteki (ve sözde işgale karşı çıkan) İşçi Partisi dahil, Filistin halkının katledilmesini savunanlar saldırıya geçti.

Türkiye'de çıkmayacak mı?

Evet, bu onurlu çıkışa bakarak, "TSK'da onurlu, namuslu, kahraman subaylar var mı?" diye sormanın tam zamanı. Yıllarca Kürt halkının başına bombalar yağdıran, köyleri yakan, yıkan, devrimcileri katleden, kaybeden, işkence yapan **katliamcılık politikasına bayrak açacak;**

"Biz Amerika'nın kiralık askeri olmayacağız, Irak'a gitmeyeceğiz" diyecek;

"Biz kendi halkımıza düşman bir orduya hizmet etmeyeceğiz" diyecek onurlu, vatansever askerler var mı?

tarzı destektir.

'Bush Doktrini' Şaron'un Elinde

Amerika'nın "önleyici vuruş" olarak nitelenen ve meşru savunma-misilleme gibi kabul görmüş hakları bir yana bırakarak, kendince "teröre destek veren ülke" ya da "Amerikan güvenliği için tehlikeli" ilan ettiği ülkelere saldırıyı öngören doktrin hatırlanacaktır. Amerikan imparatorluğunun resmi olarak ilan edildiği belgede ifade edilen doktrin şimdi Şaron'un elinde.

Saldırıya ABD ve İngiltere dışında bütün ülkeler tepki göstermesine karşın, Şaron, Suriye'yi, **"Şam'da üslenen teröristlere karşı harekete geçmezse, yeni saldırılara maruz kalacağını"** söyleyerek tehdide devam etti. Amerikan desteği yetiyor Şaron için.

Amerikan desteğini aldıysan, her türlü hukuksuzluğu yaşama geçirebilir, ülkelere saldırabilir, halkları katledebilir, işgaller gerçekleştirebilirsin.

Emperyalizmin yaratmak istediği dünya düzenidir bu. İsrail, saldırısının "savunma amaçlı olduğunu" mu söylüyor, gerisi önemli değil. BM karar alacakmış, kınayacakmış, bu da önemli değil. Irak işgali BM'ye rağmen gerçekleştirildi. İsrail de onlarca BM kararını hiçe sayarak işgal ve terörü sürdürüyor. Nazilerin baş vurduğu yöntemler tüm dünyanın gözleri önünde, "terörü önleme" demagojisiyle yaşama geçiriliyor.

Bombalar İsrail'den Mesaj Amerika'dan

Suriye saldırısı, Amerika'nın bilgi ve onayı ile gerçekleşmiştir.

Irak'tan sonra Amerika'nın hedefinin Suriye ve İran olduğu açık olarak dile getirilmişti. İşgalin hemen ardından Suriye açık olarak tehdit edildi, "Saddam'ın sonundan ders al" denildi. Suriye siyasi ve ekonomik yaptırımlara boyun eğerek kapılarını emperyalist tekellerin yağmasına açtı. Ancak bu yeterli değildi Amerikan imparatorluğu için. Suriye henüz dize getirilmiş değildi. Bu kez İsrail uçakları ile verildi mesaj.

Bush'un, **"ya bizden yanasın ya terörden"** tehdidi, bu olay nezdinde ABD'nin BM temsilcisi John Negroponte şöyle ifade ediyor;

"ABD, Suriye'nin, terörle savaşta yanlış saf-ta yer aldığına inanıyor."

Öyleyse vurulması hak! Daha düz ifade edersek, Amerikan imparatorluğunun yanında yer almayan bütün ülkeler, örgütler, kişiler, kurumlar Amerika'nın hedefi.

Bu açıklama, “saldırının sahibi benim”in itirafıdır aynı zamanda. Sen benim Ortadoğu politikalarıma uyum sağlamıyor musun; işte böyle bombalarım. Daha bin türlü belalar açarım başına. Söylenen bu.

Beyaz Saray’ın yayın organı gibi çalışan Washington Post, bunu daha açık olarak ifade etti: “İsrail saldırısı, Bush yönetiminin Suriye’ye aylardır verdiği ‘terör örgütlerini desteklemekten vazgeç’ mesajını vurguladı.”

Amerika ve İsrail’in “terör” dediği, Filistin halkının tüm dünya halkları tarafından haklılığı ve meşruluğu tanınmış direnişi. Suriye direnişin karşısında yer almadığı için cezalandırılıyor.

Peki AKP iktidarı ne yapıyor Filistin direnişi karşısında? Onun safı açık olarak belli. Bölge halklarına karşı ABD-İsrail-Türkiye ittifakı yeni anlaşmalarla gelişmeye devam ediyor. İsrail Filistin halkını katlettikçe, AKP’nin eli İsrail’in kanlı ellerine uzanıyor.

İsrail Yakıp Yıkıyor AKP Hükümeti, İsrail’in Elini Sıkıyor

İsrail Enerji ve Altyapı Bakanı Joseph Paritzky, “Türkiye ile Manavgat Suyu’nun alınması konusunda fiyat, miktar ve sürede anlaşma sağladıklarını” belirterek, önümüzdeki günlerde imzaların atılacağını açıkladı.

Bir yanda toprakları işgal edilen, evleri yıkılan, ambargo ile açlığa, susuzluğa mahkum edilen Filistin halkı öte yanda AKP’nin dostu İsrail. Din tüccarlarının dilinden “Filistin davası”nın düşmediği günler eski değildir. Bugün konuşmalar yine “kardeş Filistin halkı...” diye başlarlar. İsrail ile askeri, siyasi, ekonomik tüm alanlarda yapılan her anlaşma Filistin halkının kanının dökülmesine ortak olmaktan başka hiçbir anlam taşımaz.

AKP’nin kanlı eli, İsrail’in kanlı eliyle yakıştı. Hayfa’da İslami

“Biyolojik Silah” Yalanları Dizisi Hedef: Küba

ABD’nin Latin Amerika’dan sorumlu Dışişleri Bakan Yardımcısı Roger Noriega, ABD Senatosu’ndaki Dış İlişkiler Komisyonu’nun Küba konulu oturumunda, “Biz Küba’nın en azından sınırlı, geliştirilme safhasında, saldırı amaçlı biyolojik silah araştırması yaptığına ve bu silahları geliştirme yönünde faaliyet gösterdiğine inanıyoruz” dedi.

Buyurun size bir “biyolojik silah” yalanı daha. Üstelik Irak’a ilişkin söylenen bütün “biyolojik silah” sözlerinin yalan, bütün sunulan kanıtların sahtekarlık ürünü olduğu daha yeni ortaya çıkmışken söyleniyor bunlar.

Emperyalizm halklara karşı pervasızdır. Birçok kez görüldü; bu yalanlar, halkların inanacağı umularak söylenmiyor. Birincisi, medyasıyla aptallaştırdığı kendi halkı için söylüyor bu yalanları. İkincisi ise, öteki emperyalist ülkelerle gerektiğinde Küba üzerinde pazarlık yapma ortamını yaratabilmek için.

Oligarşi, Tayyip iktidarı işte bu ideolojinin propagandasını yapıyor her gün. Gençlerimizi bunların ideolojisi ile yetiştirmek istiyorlar. Hapishanelerde direnenlerin bu ideoloji ile silah etmeyi planlıyorlar. Hukuk, yasa, kural dinlemeyen, yalan üzerine kurulu, halkların kanını akıtan emperyalist ideolojiyi “çağdaşlık, medeniyet” diye sunuyorlar.

Önlerindeki tek engel direnenler. Halkları özgürleştirecek, onurlu bir yaşamı, sosyalizmi savunanlar. Küba bu nedenle “küçük bir ada” değil emperyalizm için. Amerika açısından askeri bir tehdit olmadığını da çok iyi bilir emperyalistler. Ama en büyük tehlike, Küba’nın dimdik ayakta duruşuyla halklara moral, coşku vermesi, onurlu insanlar ülkesi olması. Küba’ya karşı ABD ve Avrupa eksenli bütün yalan propagandalar, saldırılar bu yüzden. Dünya üzerinde sosyalist tek ülke kalmasını istiyor emperyalistler. Ama yanılıyorlar. Halklar, onlarca Küba yaratacaktır. Emperyalizmin haydutluğu, zulmü hiç merak etmeyin kalıcı değildir. Halklar, onu tarihin mezarına gönderecek güce sahiptir. Pratik uygulamalarının tümünü yokedebilir, ama sosyalizmin, halkların kurtuluş umudu olarak yeniden yükselmesini engelleyemeyecektir.

Tehdit ve yaptırım hukuksuzluk için

ABD, kendisiyle UCM konusunda ikili anlaşma yapmayan ülkelere karşı askeri yardımın kesilmesi uygulaması başlatıyor. Rüşvetle, tehditle onlarca işbirlikçi ülkeye yaptırımda bu anlaşma. Açık olarak, “ABD askerleri her yerde suç işleyebilir, kimse onları yargılayamaz” güvencesi sağlayan anlaşma, burjuva anlamda bile bir hukuksuzluk belgesidir. “Benim askeri, ekonomik gücüm var, ben hukuk-mukuk dinlemem” diyor Amerikan imparatorluğu.

Feda eylemcisi bir avukat ve Savaş ve Direniş Gerçeği

Hayfa'da İslami Cihad tarafından üstlenilen 'şehitlik eylemi'ni gerçekleştiren Filistinli'nin, Cenin kentinde bir stajyer avukat olan 29 yaşındaki Hanadi Caradat olduğu açıklandı. Hanadi'nin, Filistin gerçekliği ile bütünleşen yaşamı, feda eylemcilerinin nasıl ortaya çıktığını, şiddeti yaratanın kim olduğunu açık olarak gözler önüne seriyor.

Önce, lintifada'nın 6. kadın feda eylemcisi Hanadi'nin yaşamına bakalım:

1975'te Cenin'de dünyaya gelen Hanadi, hukuk fakültesini Ürdün'de bitirdi. İsrail askerleri Cenin'de kardeşi Fadi ve amcasının oğlu Salih'i gözlerinin önünde, aynı evin içinde kurşunladı. Bu O'nun gördüğü ilk vahşet, yaşadığı ilk acı değildi. Sülalesinden tam 22 kişi İsrail tarafından değişik zamanlarda katledilmişti. Halkı ise her gün katlediliyor, topraklarını işgalcinin tank paletleri çiğnedikçe, yüreği eziliyor, öfkesi büyüyordu.

İsrail "misillime" adını verdiği terörüyle Hannadi'nin evini yıktı. Aynı saatlerde Tulkarim'de de biri 9 yaşındaki Muhammed Bararmeh olmak üzere iki Filistinliyi katletti. Yeni Hannadiler'in tohumunu attı evin yıkık temelini. Yeni feda eylemcilerine çağrı oldu yerde yatan Bararmeh'in küçük bedeni. "Uluslararası hukuk" sustu, seyretti! Hak gördü İsrail terörünü.

Güçlü Kişiliği Olanlar Kendini Feda Edebilir

Kızının eylemi gerekçe gösterilerek evi yıkılan anne Ümm Fadi, ne burjuvazinin görmek istediği gibi kızını suçluyor, ne

de tükenmiş bir anne görüntüsü veriyordu. Elbette yanıyordu yüreği. Patlamayı duyduğunda kızı olduğunu bilmese de, adı başka kızlarından oğullarından biri olduğunu bilerek de yanıyordu. Ama başı dikti: "Kızımın gurur duyuyorum çünkü erkek kardeşini öldürenleri öldürdü. Onlar her gün bizi öldürüyor ve evlerimizi yıkıyor." Baba Taysir Caradat da, "Onun yaptığıyla gurur duyuyorum. Çok güçlü bir kişiliği vardı." diye katılıyor ona. Kız kardeşi Fadiye ise Arap televizyonlarına, ablasının saldırı öncesi son gecesini tüm aile efradıyla birlikte sohbet ederek, şakalaşarak geçirdiğini, çok mutlu göründüğünü söyledi ve ekledi: "Bana böyle bir kız kardeşi nasib eden Allah'a hamdolsun. Başımızı dik tuttu".

Evet, ancak güçlü bir kişiliğe sahip olanlar yapabiliyordu feda eylemini. Burjuvazi yıllardır tam tersine bir izlenim yaratabilmek için terör demagojisini işlese de güçlü insanlar, güçlü direnişler yaratarak direnme umudu olmaya devam ediyorlar.

Onlar Da Mı 'Ölü Sevici'

Filistin gerçekliğini, feda eylemlerini yaratan koşulları kavrayamayan, halkların her koşulda zulme, işgale karşı direnme hakları olduğunu, bu haklarından hiçbir zaman vazgeçmeyeceklerini kabul etmeyen kimse anlayamaz Hanadiler'i. Beyni burjuva propagandalarla doldurulmuş, soyut bir "yaşam kutsaldır" edebiyatı tutturmuş gidenler ne düşündüler dersiniz bu eylem karşısında? Hanadi'nin boşuna öldüğünü, sivillere zarar verdiğini, kendi-

sine yazık ettiğini, kişisel intikam peşinde olduğunu...

Feda eylemlerinin

ahlaki, politik temellerini kavrayamayanlar için kendini avutma düşünceleridir bunlar. Ve yaşamın gerçekliğine çarpıp döner. Bu düşüncelerin varacağı yer, bütün bir Filistin halkının "çıldırması" olmasıdır.

Türkiye halkının geleceği devrim umudu için, düşünceleri ve inançları için F tiplerinde direnenlere "ölü sevici" diyen mantığı düşünün; bu mantığa göre, Hannadi'nin ailesinden başlayarak bütün Filistinliler "ölü sevici" olmalı!... Öyle ya, her gün ölüyorlar ama ölümüne direnmiyor, feda savaşçısı genç evlatlarıyla gurur duyuyorlar. "Ülkemiz için şehit düştü" diyorlar. Bir dava uğruna ölebilmek, emperyalistler tarafından beyinleri çalınmış olanlar için çok uzak bir kavramdır. En fazla "geri arap kültürü" der, işin içinden çıkar. Ama gerçeği hiçbir zaman açıklayamaz.

Hanadiler ve Fuatlar...

Genç bir avukatı Hanadi. Tıpkı Fuat Erdoğan gibi. Fuatlar, Hanadiler düzenin sunduğu nimetleri bir kenara iterek, halkın hakları, hukuku, geleceği için ölümü kucaklıyorlar. Bir de bu tablo karşısında, ülkemizde kendine "demokratilerici avukat" diyen ve Pişmanlık Yasası'nı savunan avukatları düşünün! Çok farklı dünyalar, çok farklı iki ahlakın, hukuk anlayışının yansıması. Fuatlar, Hanadiler halklarının avukatları, peki pişmanlığı savunanlar, onlar kimin avukatı?

FİLİSTİN'DE AVUKAT OLMAK

Av. Güçlü SEVİMLİ

Tarih 4 Ekim, günlerden cumartesiydi. İşgale karşı yeni bir feda eylemi gerçekleştirilmişti. Filistin halkı yıllardır işgale karşı topraklarını savunuyor. Tanklara taş atan çocuklar, bayrak elinde İsrail askerlerinin üzerine yürüyen yaşlı teyzeler ve feda eylemcileri. Filistin topyekün işgale direniyor, savaşıyor. 4 Ekim'deki eylem de sürekliliği olan feda eylemlerinden biriydi belki de. Ancak bu eylemin önemli bir farklılığı vardı. Eylemi gerçekleştirip hayatını kaybeden, 29 yaşında Filistinli bir bayan, Hanadi CARADAT'tı. O'nu kendinden öncekilerden ayıran özellik, stajyer avukat olmasıydı. Evet, bir feda eylemcisi ve bir avukat.

Hanadi'nin eylemi sonrasında İsrail gene saldırdı. Hatta Suriye sınırı içerisindeki Filistin kamplarını bile vurdu. Feda eylemcisi CARADAT 12 Haziran 2003 tarihindeki İsrail saldırısında kardeşi Fadi CARADAT'ı ve kuzeni Salih CARADAT'ı kaybetmişti. Hanadi sadece yakınlarının ölümüne değil, yıllardır İsrail saldırılarına şahit olmuş ve maruz kalmıştı. O, tüm Filistinliler gibi çocukluğundan beri işgal altında büyümüş; acıyı, ölümü ve adaletsizliği yaşamıştı. Hanadi tüm bunların ortasındaki bir avukattı. Böylesi bir durum karşısında insan düşünüyor, **Filistin'de avukat olmak nasıl bir şey?** Ve akla takılan başka sorular; **avukat kimdir? Avukat yaşadığı toplumdan yalıtılmış mı? Topyekün bir direniş içerisinde avukat mevcut adaletsizliğe karşı neler yapabilir?**

Filistin'de avukat olmak; işgal altındaki topraklar, İsrail tankları, uçakları, çocuk yaşta katledilen insanlar... Kimbilir nasıl bir şeydir Filistin'de avukat olmak. Bir avukat olarak en genel anlamdaki avukatlığı düşünüyorum; "...müvekkilimin tahliyesini talep

ediyorum, ...borcunuzu ödemezseniz haciz işlemi uygulayım, ...şu itiraz dilekçesini yazıp kararı kaldırmalıyım..." Bir avukatın ağzından düşmeyenler bunlar. Hukuk sisteminde yapabileceği işlemler. Bir avukatın hayata müdahalesi hep bu kapsamda düşünülür. Ne de olsa o avukattır, işi hukuktur. O hep bu çerçevede kalır ve kalmalıdır. Peki ya Filistin'de avukat olan Hanadi? O Filistin gibi bir yerde hangi tutklamaya itiraz etsin, kimin tahliyesini kimden talep etsin? Yoksa Avukat Hanadi İsrail'in yıllardır sürdürdüğü katliam politikasına karşı gerekli yerlere dilekçe mi yazsın? Hayır Hanadi yaşadığı ülkede **halkla birlikte hareket etmiş ve adalet uygulamıştır**. Filistin'de avukat olmanın anlamı da budur.

Avukat yaşadığı toplumdan yalıtılmış olmamalıdır. Sadece işi gereği yapacağı işlemlerin içinde kaybolmamalıdır. Belki de Hanadi örneği farklı bir örnektir. Ancak onun ülkesi Filistin'dir. Biz de dünyanın Türkiye'sindeyiz. Biz avukatların hak ve özgürlükler mücadelesinde yapacağı çok şey var. Çoğu zaman avukatın belli klişeler içinde değerlendirildiği olmuştur. Ancak toplumun ileri kesimlerinden olan avukatın demokrasi mücadelesinin bir unsuru olduğu gerçeği hiç unutulmamalıdır. Sistemden kaynaklanan adaletsizliklerin hüküm sürdüğü bir ülkede avukat yaşananlara tepkisiz kalamaz. Meslektaşımız Hanadi'nin ülkesi işgal altındaki bir ülkedir, kendi iç dinamiklerinde adaletsizliğin ve katliamların hukuk mücadelesi ile alt edilebileceği bir ülke değildir. Filistin halkı işgale karşı meşru haklarını kullanmaktadır. Avukat Hanadi CARADAT da, halkla birlikte hareket etmiş ve adaletsizliğe karşı çıkmıştır.

Bulgaristan Bir Devrimciyi Faşizme Teslim Etti

25 Ekim gecesi Silistre'de gözüaltına alınan **Kemal Alev** isimli devrimcinin Türkiye'ye teslim edilmesine ilişkin bir açıklama yapan Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi Balkanlar Temsilciliği, devrimci düşmanlığının Bulgaristan'a hiçbir şey kazandırmayacağını belirterek, yakınlarına, ailesine dahi hiçbir haber verilmenden teslim edildiğini söyledi.

Gözaltı sonrası Kemal Alev'i aldığını kabul edilmeyen Bulgar polisine, durumunu soranların da, iade edilmekle tehdit edildiği belirtilen açıklamada, polisin devrimcilere karşı faşizmle işbirliği içinde olduğu söylendi ve şöyle denildi: "Bulgar istihbaratı, bir yıldır, Kemal Alev'in Bulgar ve Türkiyeliler'den oluşan çevresindeki onlarca kişiye ajanlık teklif etmiş, provokasyon ortamları hazırlamaya çalışmıştır. Daha önce de gözüaltına Kemal Alev'in sorgusuna kontrgerilla ve MİT de girmiştir. Yasal işlemler için Bulgar devletine verdiği resimler MİT'e gönderilmiştir."

Bulgaristan'da her türlü kirli iş yapan Türkiyeli mafyacaların cirit attığını, Konsolosluk ajanlarının açık faaliyet yürüttüğünü ve tüm bunların hiçbir rahatsızlık yaratmadığını eleştiren Cephe temsilciliği, bugünkü Bulgaristan'ın, faşizme ve emperyalizme karşı mücadele tarihini inkar eden, emperyalizm karşısında eğilip bükülen Bulgaristan olduğunu söyledi ve iadenin de emperyalizmin ve oligarşinin gözüne girmek için olduğunu belirtti. Açıklama, "Bulgaristan emperyalistlere ve Türkiye faşizmine değil kendi halkına ve ezilen hakların dostluğuna güvenmelidir" sözleriyle son buldu.

Sayı 81

37

12 Ekim
2003

Irak Halkı, Amerikan-İngiliz Gücünün Sonunu Görecek

Direnış Amerikan imparatorluğu cephesinde çatışmaları derinleştirmeye devam ediyor. CIA'nın kimyasal silah arama ekibinin hiçbir şey bulamadığını açıklaması ise krizi daha da büyüttü. Rice'nin "Irak'ın yeniden yapılandırılması" komisyonunun başına getirilmesi bu çatışmanın ürünü ve başarısızlığın birkez daha itirafı.

Ama tek itiraf bu da değıl. Irak'taki işgalci kara kuvvetlerinin komutanı Korgeneral Ricardo Sanchez, direnişin daha **ölümcül** ve **karmaşık** bir hale geldiğini ve giderek daha **örgütlü** olmaya başladığını açıkladı. Kendince sonucunu da çıkardı buradan: **"İttifak kayıplar vermeye hazır olmalı. Hâlâ savaşıyoruz."**

- Direnış;
a) yayılıyor
b) şiddeti artıyor
c) örgütleniyor.

Söylediğı üç temel nokta. Rakamlar da veriyor Sanchez. Haf-tada ortalama 3-6 arası ABD askeri ölüyor, 40'dan fazlası yaralanıyor. Direnişin boyutunu, Almanya'daki ABD askeri hastanesinin sözcüsü ise şu bilgiyle açıklıyor: Irak'tan günde 40-44 yaralı gelmekte.

Geldiler, işgal ettiler ve ölmeye devam edecekler! İşgalcinin yanında yer alanlar da, Iraklılar'ın

dile getirdiğı gibi aynı akibeti paylaşmaktan kurtulamayacak. Direniş örgütlerinin parçalılıktan giderek daha örgütlü hale gelmesi önümüzdeki günlerin işgalciler için hiç de iyi olmayacağını gösteriyor.

Irak Ulusal Kurtuluş Cephesi: "Birleşik direniş komutası oluşturduk"

Irak Ulusal Kurtuluş Cephesi, yaptığı bir açıklamayla direniş güçlerinin birleştiğini duyurdu ve işgalci komutanını bu yanıyla doğruladı.

Felluce, Bağdat, Basra, Babil'in kuzeyi, Tikrit, Kerkük ve Erbil'in kuzeyinde etkin durumda olan on direniş örgütü olarak bir araya gelip, birleşik bir direniş komutası oluşturduklarını açıklayan Irak Ulusal Kurtuluş Cephesi, işgale karşı direnen Arap gönüllüleri ve Baas Partililer; ulusalcı güçlerin yer aldığı belirtilen direniş örgütü işgalcileri ve işbirlikçilerini de uyardılar. **"Irak, İngiliz-Amerikan gücünün sonunu görecektir"** diyen direnişçiler, Irak'a asker göndermeye hazırlanan dünya ülkelerini de uyardı ve işgalci muamelesi yapacaklarını söyledi. Son uyarı ise Iraklı işbirlikçilereydi: **"Ruhunu işgalciye satan tüm vatan hainlerini cezalandırılacak."**

Önce Tarihlerini Unuttur!

İşgal altındaki Irak'ta okullar açıldı. Ancak tarih ve coğrafya kitapları olmayacak. Iraklı yetkililer, ABD'lilerin özellikle tarih kitaplarının dağıtımını engellediklerini belirtiyorlar.

Vatanseverliğe dair bölge tarihinde ne varsa unutturmak istiyor emperyalistler. Sömürgeleştirdikleri bütün ülkelerde aynı yola

başvururlar. Tarihini unutan bir halkı teslim almak daha kolaydır. 6 milyon öğrenci okuyacak. Yeni nesiller bu bilinçten yoksun olmalı ki, kültürüyle, diliyle, yaşam tarzıyla Amerikancılaştırmak kolay olsun. Arap milliyetçiliğinin önderlerinden Arap Baas Partisi kurucusu Mişel Aflak'ın Irak'taki mezarının sökülmesi de bu tarihin unutturulması için.

4 Ekim: ABD'nin "istikrarın sağlandığını" açıkladığı Kuzey Irak'ın Kerkük kentinde işgalcilere yönelik üç ayrı saldırı düzenlendi.

Bağdat'taki saldırıda bir işgalci ölüirken, biri yaralandı. Başka bir yanki ise yüzerken boğuldu.

Bakuba'da, Saddam lehine gösterilerde polisle halk çatıştı.

Necef'te, öldürülen Şii lider El Hakim'i anmak için toplanan 50 bin kişi ABD aleyhine sloganlar attı.

5 Ekim: İşgal güçleri, ihtiyaçlarının karşılanmasını isteyen eski Irak askerlerine ateş açtı, 1 Iraklı katledildi.

İngiliz askerlerinin gözaltına aldığı 26 yaşındaki Baha Salim Mustafa işkencede katledildi. Oğlunun yüzünün kanlar içinde olduğunu söyleyen baba Davud, işkence izlerini de ayrıntılı anlattı. İngiliz askeri sözcüsü Baha'nın gözaltında öldüğünü doğruladı.

Bakuba'da ABD karargahına havan topu saldırısı düzenlendi. Üsse 20 havan topu atıldı, işgalciler saldırıya tanklarla karşılık verdi.

7 Ekim: İşbirlikçi geçici yönetimin Dışişleri Bakanlığı'na saldırı düzenlendi.

Bağdat ve yakınlarındaki iki ayrı saldırıda 3 işgalci öldürüldü.

Geçici Konsey'i destekleyen İİYDK bürosuna havan topları ile saldırıda bir kişi öldü.

8 Ekim: Tikrit'de işgalci güçlere roketatarlarla saldırı düzenlendi. ABD kayıplarını gizleyerek, bir yaralı olduğunu açıkladı.

Bağdat'ta üniversite gençliği ilk kez işgal karşıtı kitlesel eylem gerçekleştirdiler.

9 Ekim: Bağdat'ta, ABD işgaline destek veren İspanya'nın bir diplomatı öldürüldü.

Bağdat'ta yoksul Şiiler'in yaşadığı Sadr semtindeki polis karakoluna yönelik eylemde 10 kişi öldü.

Bağdat'ın kuzeydoğusunda bir ABD askeri öldürüldü.

Gençlik Dernekleri Genel Kurulları

Samsun: 5 Ekim'de dernek binasında ilk genel kurulunu yapan Gençlik Derneği, mücadele kararlılığını yineledi. Dilber Aydın'ın yaptığı açılış konuşmasında gençliğin sorunları, emperyalizme ve işbirlikçiliğe karşı mücadele ele alınırken, gençlik derneklerinin federasyonlaşması kararı alındı. Seçimlerin ardından müzik dinletisi ile kurul sona erdi.

Ankara: 4 Ekim'de yapılan 1. Olağan Genel Kurul, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu ile başladı. Ankara Gençlik Derneği'nin bir yıllık faaliyet raporunun okunmasının ardından yeni yönetim seçilirken, aynı amaçla faaliyet gösteren diğer gençlik dernekleri ve federasyon kurması kararı alındı.

Saldırıya Tepkiler

1 Ekim meclisin açılış gününde Gençlik Birlik Koordinasyonu üyelerine yönelik polis saldırısı ve gözaltılar, çeşitli Gençlik Dernekleri tarafından yapılan açıklama ve eylemlerle protesto edildi.

Adana Gençlik Derneği'nde yapılan basın toplantısına, TAYAD, İHD, ESP, İşçi Mücadelesi ve Özgür Gençlik destek verdi. Açıklamada "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "İşgal Ortaklığına ve Tecrite Son" dövizleri açıldı. Sakarya, Aydın, Mersin başta olmak üzere onlarca Gençlik Derneği yaptıkları açıklamalarla saldırıyı kınadılar.

Faşist Saldırı

Konya: Konya gençliği bir açıklama yaparak, geçtiğimiz ay sonu faşistlerin 3 demokrat öğrenciye polislerin gözü önünde saldırdığını duyurdu. Saldırının başını İbrahim Sarıkamış isimli bir faşistin çektiği belirtilirken, idare ve polis desteğiyle yapılan faşist örgütlenmeye dikkat çekildi.

Aydınlık çetesi geleneği sürüyor İHBARCI ADKF

2 Ekim'de resmi açılış töreninde, İÜ Rektörü Kemal Alemardoğlu'nun, üniversitelerin ne kadar demokratik, bilimsel olduğu yalanlarını anlattığı sırada Gençlik Dernekli öğrencilerin "F TİPİ ÜNİVERSİTE İSTEMİYORUZ" yazan pankartlarıyla despot Alemardoğlu'nu ve YÖK'ü protesto etmesi ve yaka paça dışarı atılmaları, Gençlik Birlik Koordinasyonu tarafından yapılan açıklamayla protesto edilirken, gençliğe saldırı sürüyor.

Bu Şenlik, Öğrenci Şenliği Değildir

4 Ekim günü ise, her sene geleneksel olarak öğrencilerin organize ettiği açılış şenliğini bu sene Alemardoğlu ve şürekası sabote etti. Önce şenliğin kaldırıldığı söylendi. Arkasından rektörlük, Sosyal Araştırmalar Kulübü ile gizlice anlaşarak, şenlikte devrimci gençliğin inisiyatifine engel olmaya çalıştı. Bu klüpte TKP'li öğrencilerin faaliyet göstermesi ise, ayrıca düşündürücü idi. Laik-şeriatçı oyununda yer almanın ödülü olsa gerek...

Bütün klüpler, bu oyunu protesto ederek, şenlik alanına, üzerinde "Bu Şenlik Öğrenci Şenliği Değildir" yazılı siyah pankart astılar.

ADKF Provokasyonu

Bu sırada, bu durumu fırsat bilen ve provokasyon yaratmaya çalışan ADKF (Atatürkçü Düşünce Kulüpleri Federasyonu) adındaki kontra gücün valilik ve rektörlüğe başvurduğu öğrenildi.

"Şenliklere katılacaklarını" belirten kontra ADKF'nin, "Güvenliğimizi tehdit edici kaygılarımız var. Şenlikler terör örgüt-

lerinin propagandası haline gelecek, örgüt etkinliğine dönüşecektir. Polisin güvenlik önlemi almasını istiyoruz." şeklinde verdiği dilekçe polise de istediği fırsatı verdi.

Gaz Bombalı Saldırı

Geçtiğimiz yıl gençliğe saldıran ADKF'lilerin dilekçesinin gereği yerine getirilerek, rektörlük tarafından okula çağrılan polis, ana kapı önünde beklemekte olan öğrencileri içeri almamaya çalıştı. İçerisi ve dışarıyla binlerce öğrenci sloganlarla direnişe geçti. Ana kapının zincirlerinin kırılmasıyla "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla öğrenciler birleşirken, polis gençliğe gaz bombaları attı. Gençlik saldırıya taşlarla karşılık verirken, saatlerce süren bekleyişin ardından, dışarıdan gelen öğrenciler de içeri alındı.

Bu arada ihbarcı Aydnlık ar-
tıtı ADKF çetesinin, üniversite yönetimi tarafından saldırı baş-
lamadan önce, korumayla okul
dışına çıkarıldıkları öğrenildi.

Tüm bu saldırıları organize eden, yönlendiren Alemardoğlu'nun yalanlarının birçok defa olduğu gibi bugün de en kısa zamanda ortaya çıktığını belirten İstanbul Gençlik Dernekli öğrenciler, olaylara ilişkin, "idare-polis işbirliğine ve ADKF adlı çetenin okullarımızdaki provokasyonlarına karşı mücadelemize devam edeceğiz." dediler.

Baskılar AKP'nin Merkezi Kararıdır

AKP iktidarının yüzündeki demokratiklik maskesi yerle yeksan olmuştur. Halkın örgütlenmesine yönelik baskılar, önceki iktidarlardan döneminde nasılsa, aynen sürdürülmektedir. Bir farkla ki, AKP büyük bir riyakarlıkla bir yandan da dilinden "demokratikleşme" sözünü düşürmemektedir. Halkta geçici yanılgılara neden olan bu ikiyüzlülüğün en büyük destekçisi ise, solun bir kesiminin de olduğu, AB'cilerdir. 'AB'ye uyum yasaları' oyunu bahanesiyle AKP'ye destek verilmekte, hapishanelerden çıkan 107 tabuttan tutun da, Anadolu'nun onlarca kentinde, büyük kentlerde devrimci, demokrat, ilerici, muhalif kesimlere yönelik baskılar, bilerek ve isteyerek gözardı edilmektedir.

Mevcut yasal düzenlemelerin, kısmi olarak örgütlenme, dernek kurma gibi konularda ortaya çıkardığı yeni durum, fiili olarak yoksayılmaktadır.

DKÖ'lere baskılar...

MALATYA: 1 Ekim günü Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ile Gençlik Derneği 'arama' baha-nesi ile basıldı. Dernek içerisinde tam bir terör estiren sivil polisler, aramanın hukuksuz bir şekilde yapıldığını belirten dernek yöneticilerine, "gidin kime, nereye şikayet ediyorsunuz edin" dedi. Onlarca kitaba ve 8 adet CD'ye el konuldu. Baskılar, derneklerin binalarının sahibi Yılmaz Erdem'in gözaltına alınıp, tehdit edilmesiyle sürdü.

MERSİN: Gençlik Derneği, 1 Ekim'de polis tarafından kapı zorlanarak basıldı. Dernek başkanının kimlik/belge sormasına "siz baskın görmemişsiniz" şeklinde cevap verildi. 6 Ekim günü ise dernek, valilik ve emniyet müdürünün emriyle "evrak ibraz etmeme" gerekçesiyle 10 gün kapatıldı, yöneticilere 347'er milyon ceza verildi.

ISPARTA: Gençlik Derneği üyeleri Nesim Güneş, Onur Gökçek ve Özgür Değirmenci, "F Tipi Üniversite İstemiyoruz", "Bandrol ve Haraca Hayır" dedikleri için gözaltına alındı, evleri basıldı.

DİYARBAKIR: Dicle Gençlik Derneği Girişimi kurucularına, kuruluşu önlemek için baskılar arttı. Kurucu üyelerine yönelik kimlik sorma, takip etme, sataşma, aileleri kullanarak baskı altına alma şeklinde keyfi uygulamalar sürüyor.

AFYON: Gençlik Derneği'ne yönelik polis-MHP işbirliği ile saldırıların ardından, dernek bir hafta süreyle kapatıldı.

HATAY: Gençlik Derneği hakkında dava açıldı.

İZMİR: 7 Ekim günü Gençlik Derneği kurucu üyesi Erdal Güngör, okulunda ders ortasında gözaltına alınmak istendi.

Ama herkes için değil. "Sivil toplumcular" örgütlenebilir, sisteme doğrudan eleştiri yöneltmeyen kesimler örgütlenebilir, hayvanseverlerden doğa korumacılarına kadar suya sabuna dokunmayanlar örgütlenebilir, işbirlikçi tarikatlar örgütlenebilir, ama emekçi halk örgütlenmeyecek, devrimciler, sosyalistler ve özellikle gençlik örgütlenmeyecek.

Gençliğe Örgütlenme Yasağı Cunta Politikasının Devamıdır

Baskılardan en fazla nasibini alan gençlik ve özelde Gençlik Dernekleri. Bu konuda YÖK'çülerle AKP iktidarı aynı noktada buluşmaktadır. Bütün ayrılıklar, çatışmalar bir yana bırakılmakta, gençliğin örgütlenmemesi için AKP polisiyle, YÖK disiplini yönetmeliği ile seferber olmaktadır.

Ege Üniversitesi'nde okuyan İzmir Gençlik Derneği kurucu üyesi Erdal Güngör'ün ders ortamında gözaltına alınmak istenmesine "bilim adamı"nın yaklaşımı, gençliğe baskının nasıl meşru görüldüğünü gözler önüne seriyor.

Polis, içeride öğretim görevlisi bulunduğu halde dershaneye giriyor; "Hocam biz bunu götüreceğiz" diyor. **Öğretim görevlisinin** cevabı şu: "Tamam götürün ben onu yok yazmam!"

Birakın demokratlığı, birakın "bilim yuvası" dedikleri kuruma saygıyı, "bu öğrenci ne yapmıştır, neden alacaksınız, varsa böyle bir neden, buradan alamazsınız" deme gereği dahi duymuyor. Gençliğin üniversitelerin kışla olduğunu söylemesi, "F tipi üniversite istemiyoruz" şiarını haykırması işte bu yüzdendir.

Gençlik, halkın en dinamik kesimidir. Gençlikten duyulan korkunun en uç boyuttaki ifadesi 12 Eylül döneminde kendisini göstermiştir. Cuntanın baş hedeflerinden biridir gençlik ve onun örgütlenmeleri. YÖK gibi kurumlar, yıllarca süren apolitikleştirme ve baskı politikaları bu nedenle hiçbir iktidar döneminde kesintiye uğramamıştır. AKP de cunta politikasını sürdürüyor.

Sindirme ve apolitikleştirmenin boyutu bugün en açık şekilde işgal ortaklığına karşı gençlik cephesindeki tepkinin cıızlığı ile ortadadır. İşgal ortaklığı, ezilen bir halkın katledilmesi gibi bir olayda, politik bir gençlik yüzbinlerle sokağa dökülürdü. İşte korku tam da bu noktadadır. Politik bir gençlik, vatansever bir gençlik, ülkesinin ve halkının sorunlarına duyarsız olmayan bir gençlik hem iktidar için hem de YÖK'çüler için "tehlikedir." Vatanı ihanete geçit vermeyecektir böyle bir gençlik.

Gençlik Dernekleri'ne baskı da burada anlamını buluyor. Gençlik Dernekleri, sürüleştirilmiş değil, düşünen, üreten, vatansever bir gençlik istiyor, bunun için örgütleniyor.

Gençlik Dernekleri'ne yönelik saldırıların birçok kentte aynı anda yaşanması tesadüf değildir. AKP'nin merkezi kararıyla yapılan saldırılardır bunlar. Örgütlenmemesi zinhar yasak olanların en başındadır gençlik. Mevcut yasalar ona bu hakkı tanıyormuş, hiç önemi yoktur. Fiili ve keyfi dayatmalarla, baskı ve yasaklarla, "kitabına uydurarak" örgütlenmeleri engellenmek isteniyor. Bunu yaparken, kendi yasalarını çiğniyorlar, yasadışı, hukuksuz ve keyfi yollara başvuruyorlar.

Mersin Gençlik Derneği'ni basan polislerin şefine dernek başkanının "keyfi davranıyorsunuz" uyarısına verdiği cevap bunun açık ifadesi; "Ben keyfi davranırım sen de yapmak zorundasın".

Anadolu'da Baskı Daha Katmerli

Yasal olarak faaliyet gösteren bir derneğe herkes kurucu da olur, üye de olur, faaliyetlerine de katılır. Ama pratikte olan bu değildir.

Amasya Gençlik Derneği'ne üye olan onlarca gencimizi yıldırma, derneğe gidiş gelişini engellemek için bütün bir yaz süreci boyunca aileler tek tek polis tarafından "ziyaret" edilmiştir. "İşte bakın çocuğunuz terörist derneğe gidiyor" propaganda-sı ile aileler baskıya ortak edilmiştir.

Peki yasal mı böyle bir şey? Değil! Polis açık olarak suç işlemekte, yasadışı şekilde baskı uygulamaktadır. Anadolu kentlerinde bu baskı çok daha katmerli olarak yaşama geçirilmektedir. Gençlik Dernekleri, Temel Haklar ve Özgürlükler Dernekleri'ne yönelik baskı hiç eksik olmamaktadır. Kentin en üst mülki amiri validen, polise kadar tüm kurumları ile sürdürülmektedir saldırılar.

"Kime şikayet edersen et" mantığı en bariz şekilde, hiçbir çekince duyulmadan yaşam bulmakta. Her türlü keyfilik olağandır. Ve bu durum kanıksanması, kabul edilmesi istenir.

Yine Mersin Gençlik Derneği'nden bir örnek:

1 saat boyunca dernekte terör estiren polis, dernek başkanına, "yeni geldin yakında gideceksin" diyerek tehdit savuruyor, yetmiyor, gönüllü eğitim topluluğu için kayıt yaptırmaya gelen öğrencileri ayrı bir odada sorguya çekiyor, tehdit ediyor, korkutmaya çalışıyor.

"Burası başka..." diyor Mersin polisi. Nedir başka olan yanı? Burada kanun, yasa, hukuk geçersizdir. Aynı dayatmalar Temel Haklar için de geçerlidir. AKP, temel hak ve özgürlükler üzerindeki baskıları kaldırdığından sözeder, Temel Haklar Derneklerine tahammül edemez. Riyakarlık her alanda. Demokratikleşme dillerinden düşmez.

Parti içinden başlayarak tüm halka despotizmi dayatırlar. Irak'a işgal ortaklığına tüm dünya "gayri-meşru" derken, Tayyip Erdoğan'ın "ben meşru diyorsam meşrudur" demesi, beyninin kıvrımlarında dolaşan faşist zihniyeti tümüyle gözler önüne seriyor. Bu kafa halkın örgütlü olmasını ister mi? Bu kafa cuntacıdır, despottur. Eleştireni polis marifetiyle susturur, örgütlenmek isteyeninin üzerinde terör estirir.

Halkın Her Kesiminin Örgütlenme Hakkı Vardır

Örgütlenmek, halkın her kesiminin hakkıdır. Bu hak keyfi uygulamalarla, terörle, baskıyla, saldırı ve gözaltılarla yok edilemez. Suç işleyen DKÖ'lere baskı uygulayanlardır. Gençlik ve halkın her kesimi örgütlenme hakkına sahip çıkacak, keyfi baskı ve uygulamalara boyun eğmeyecektir.

Gençlik Derneği'ne komplo

"İsparta Gençlik Derneği'ne yönelik polis ve savcı tarafından komplo tezgahlanmaktadır.

Nuri Keskin, Isparta Gençlik Derneği kurucu üyesidir. Polis, Keskin'i kaçırmakla tehdit etti: "Sana silah, patlayıcı verelim, bunları Gençlik Derneği kurucuları Onur Gökçek, Ali Baş, Sibel Şimşek, Soner Pektaş ve Duygu Sezgin'in evlerine bırak, biz o evlere baskın düzenleyelim onları tutuklayalım seni aklarız, istediklerimizi yapmazsan seni tutuklarız, ölene kadar hapis hane kalırsın"...

Nuri Keskin kabul ettiğini söylemiş ama, yapmamıştır. Polis bir süre sonra ne yaptığını sormuş, yapmadığını söyleyince tutuklamakla tehdit etmiş ve tutuklatmıştır. Nuri Keskin 1,5 ay boyunca Isparta cezaevinde kalmıştır. Bu süre içerisinde polis baskılarını sürekli arttırmıştır. Bu günlerden birinde **Isparta Başsavcısı** yanına gelmiş ve "bak bu işi yap, yapmazsan seni ömür boyu hapiste yatıracamız, yaparsan hemen bırakacağız" demiştir. Bunun üzerine "tamam yapacağım" diyen Nuri Keskin, serbest bırakılmıştır. Keskin sonuçta yine ne kadar tehdit edilse de söylenenleri yapmamıştır. Ve şu an polis Keskin'i arıyor. Kendilerini deşifre eden Keskin'e ne yapacaklarını merak ediyoruz...

Birçok derneğimizin kurucuları polis tarafından kaçırılıp tehdit edilmiştir. Çevrelerindeki insanlar sürekli baskılara maruz kalmışlardır ya da polisten Gençlik Dernekleri hakkında karalamalar duymuşlardır: "Bunlar terörist, biz onları tutuklayacağız ama delil bulmaya çalışıyoruz" lafları Anadolu'nun birçok yerinde polisin ağızına sakız olmuştur."

Gençlik Birlik Koordinasyonu

“Yolsuzluk sıralamasında gerilemeye devam”

GURUR DUYUN!

“Türkiye yine ışık saçıyor”..

Burjuva basının yarattığı hayali Türkiye tablosundan bir manşet. 9 Ekim tarihli Milliyet'in bu manşetin benzerlerini, islamcı basından tekelci medyaya kadar tümünde bulabilirsiniz. Neymiş saçtığı ışık diye baktığınızda da, borsanın yükseldiğini, piyasaların havalarda uçtuğunu, yabancı sermayenin koşar adım geldiğini görürsünüz. Borsa kimin için yükselir? Piyasalar havalarda uçarken kimin sevinçli yansır? Emperyalist sermaye bir ülkeye sömürmenin ve talan etmenin dışında niye gelsin? Bunun gibi soruları ve cevaplarını bulamazsınız bu medyada.

Halka söylenen, tekellerimiz ve IMF memnun, siz de memnun olun! Açlık mı, yoksulluk mu, işsizlik mi; boşverin bunları, bakın “ekonomi tıkırında!”

Evet tıkırında olan bir ekonomi var. Soygun ve talan ekonomisi. Hortumcularla mücadele ediyoruz diye iktidara gelip, hortumun yönünü kendisine ve iktidarını destekleyen tekellere çeviren AKP hükümeti döneminde de değişen hiçbir şey yoktur. Haklarını teslim etmek gerekir ki, yalan ve takiiye en iyi bildikleri şeydir. Medya tekellerinin desteğiyle şimdilik yarattıkları hayal aleminde koltuklarında oturmaya devam ediyorlar. Sicillerini açın bakın; bir tek bakan bulamazsınız ki, adı yolsuzluklara ulaşmamış olsun. Böyle bir ülke dünya yolsuzluk sıralamasında en kötü durumda kategorisinde olmayacak da ne olacaktı.

Hortumcuların Ülkesi Türkiye

Uluslararası Saydamlık Örgütü'nün Yolsuzluk Endeksi raporu-na göre, Türkiye toplam 133 ülke içinde, bu yıl 13 basamak daha gerileyerek 77. sırayı aldı. 10 tam puan üzerinden verilen de-recelendirmede ise, 2002 yılındaki 3.2'lik derecesinden 3.1'e ge-riledi. Yolsuzluğun giderek arttığını ifade eden gerilemenin, özel-likle son 4 yıldır çok daha büyük bir hızla sürdüğü ortaya çıktı.

Bizim Ülkemiz Halkın Türkiyesi Olacak!

Halk çalmadı, bakkal, manav, işsiz, işçi, memur, köylü, gece-kondulu hortumlamadı bu ülkeyi. Tekeller hortumladı, “yabancı sermaye geliyor” diye sevinç çılgınlıkları atanlar çalıp çırtılar. Ve iktidarlar hep onların istediği politikaları izledi. Bizi katlettikçe te-keller daha fazla hüpürdetti, halkın cebine uzattıkları hortumlar-dan. Böylesine, adı hırsızlık ve yolsuzluklarla anılan bir ülkeyi te-kelleri, partileri, ordusu ve medyası ile oligarşi yarattı. Biz yarat-madık, halk yaratmadı.

Ve ülkemizi bu duruma getirenler temizleyemezler. ANAP-DSP-MHP ve hempalarına akan hortum, AKP'ye, islamcı hol-dinglere, işbirlikçi tekellere akıyor sadece. İktidarda kim olursa olsun kapitalizmin kendisi hırsızlık düzenidir.

Biz temizleriz. Bizim ülkemiz, hortumların, hırsızlıkların olma-dığı, halk için üretilen, halkın ürettiği gibi yönettiği bir ülke ola-cak. Halkın Türkiyesi, sosyalist Türkiye'dir.

“İyiye giden” ekonominin 2004 bütçesi!

Kapitalizmde halk için “iyi eko-nomi” diye bir şey yoktur. Bu bilimsel gerçeği bir yana bırak-sanız dahi, iyiye giden bir eko-nomi en başta bütçeye yansır. Hazırlıkları süren 2004 bütçe-sinden üç noktaya bakmak bile ‘ekonomideki bahar’ın sahte-karlığını görmeye yetiyor. IMF tarafından kimbilir kaç kez bo-zulacak olan 2004 bütçesinde;

“Deprem vergilerinin süreceği, Emekliye zam verilmeyeceği, yatırım bütçesinin kısıtlı olaca-ğı” vurgulanıyor. Halkın ihtiyaç-larına kaynak yok! İşte size medyanın sunduğu ekonomi baharı! Halkın üzerine yine kış olup yağmaya devam ediyor.

Deprem vergisi var Depremzedeye ev yok

İstekleri sadece, sağlıklı ve gü-venli konut. Bunun için Abdi İpekçi Parkı'nda eylemde Düz-celi depremzedeler. 7 Ekimde “bir aydır buradayız, kimse bi-zimle ilgilenmiyor. Onu koltuğa oturtan insanların biz oldukları-nı hatırlamalılar. Oylarımızı geri istiyoruz” diye haykırdılar.

2004 bütçesinde deprem vergisi var, depremzedeye ev yok. 40 bin insanımızı kaybettiğimiz depremi AKP de sömürü aracı olarak kullanmaya devam edi-yor. Bakın, Düzce Depremze-deler Derneği Başkan Yardım-cısı Sabiha Görün ne diyor; “AKP iktidara geldikten sonra Düzce'deki mitingde Başba-kan'ın yanına gittim. Vaatlerini hatırlattım. 'Yahu kadın dur be! Sen 9 ay ananın karnında nasıl durdun?' cevabını aldım. Bir sene geçti, hala bekliyoruz. Başbakan bizi kenar mahallenin insanları, köle olarak görüyor.”

Halkı aşağılama, düşman görme başka nasıl anlatılır!

Kapitalist Sosyalist devlet

Dergimizin 79. sayısında, Avrupa ve Türkiye'deki 'devlet'in biçimsel farklılıklarına karşın, neden nitelik olarak farklı olmadığını, 'devlet'i tarihsel ve siyasal olarak tanımlayarak cevaplamıştık. Her ikisinin de kapitalist devlet olduğunu, ülkemizde uygulanış biçimi sömürge tipi faşizmken, Avrupa'da burjuva demokrasisi olduğunu belirttiğimiz yazımızda, toplumlar tarihi boyunca dört temel devlet tipinin, **Kölecî devlet, Feodal devlet, Kapitalist devlet ve Sosyalist devlet** varolduğunu belirtmiştik.

? Devletin "niteliği"ni öğrenmek hangi sorulara ışık tutacaktır?

Devlet üzerine tartışmalar eskidir. Esas olarak en yoğun şekilde, 1800'lerin sonu ile 1900'lü yılların başındadır. Tartışmanın temelinde yatan, proletaryanın iktidarının nasıl kurulacağı ve nasıl bir devlete sahip olacağıdır. Emekçilerin iktidarı nasıl kurulacak; mevcut devlet mekanizmasını ele geçirerek mi, yoksa bu kapitalist devleti tamamen parçalayıp yeni ve farklı nitelikte bir devlet yaratarak mı? Yine bir başka açıdan, genel oy yoluyla mı kurulacak halk iktidarı, 'zor' yoluyla mı? Soru ve tartışma bu eksende idi. Soru tarihsel olarak, -burjuva devlet mekanizmasının parçalanmadığı Paris Komünü ve tam tersi örneği olan Sovyet devrimi ile birlikte- pratikte cevabını bulmuştur. Ancak bugün, özellikle 1990'larla birlikte geliştirilen ideolojik saldırı ortamında, bu tarihsel netlik, "devrimlerin bittiği", tek yolun "mevcut burjuva devleti reformlarla sosyalleştirmek gerektiği" gibi teorilerle yeniden çarpıtılmak isteniyor. Bunun üzerinden de, adeta, burjuva devletin varolduğu koşullarda, burjuva demokrasilerinde halkın iktidarı mümkünmüş gibi gösterilmek isteniyor. Parlamentarizm de bu sapkın teorilerde zemin buluyor.

Devletin tanımını, niteliğini, burjuva devlet ile sosyalist devlet arasındaki temel farklılıkları öğrenmek bu teorilerin ne kadar büyük bir aldatmaca olduğunu, parlamentonun ne işe yaradığını, reformlarla neden kapitalist devletin değişti- rilemeyeceğini görmek açısından da önemlidir.

Biz bu yazımız kapsamında devlet tiplerinin

niteliklerini, esas olarak da kapitalist devlet ile sosyalist devleti ele alacağız.

? Kapitalist devletin kölecî ve feodal devletten farkları nedir?

"Bir sınıfın öteki sınıflar üzerindeki tahakküm aracı" olarak devletin ortaya çıkış koşullarını Engels'ten yeniden hatırlayalım:

"Devlet... toplumun, gelişmesinin belirli bir aşamasındaki bir üründür; bu, toplumun, önmekte yetersiz bulunduğu uzlaşmaz karşıtliklar biçiminde bölündüğünden, kendi kendisiyle çözümlenmez bir çelişki içine girdiğinin itirafıdır..." (F.Engels, Ailenin Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni)

İşte bu koşullarda, yani sınıfların ortaya çıkışı ile karşımıza çıkar devlet denilen mekanizma.

İlk örneği, sınıfların ortaya çıktığı ilk toplum olan kölecî toplumda, kölecî devlettir. "Kural olarak en güçlü sınıfın, ekonomik bakımdan egemen olan ve bunun sayesinde, siyasal bakımdan egemen sınıf durumuna gelen" köle sahiplerine hizmet eden kölecî devlet de, köleleri baskı altında tutmanın aracı olarak kullanılır.

Feodal dönemde ise, devlet, feodal beylere hizmet eder. Toplumun büyük çoğunluğu serf denilen yoksul köylülerden oluşsa da üretimi sağlayan ve arttıran araçlar yine azınlık olan toprak sahiplerinin elindedir.

Kapitalist topluma geçişle birlikte ise, bugün çeşitli biçimlere ('devlet biçimleri'ni önceki yazımızda ele almıştık) bürünerek karşımıza çıkan kapitalist devleti görürüz. Üretim araçlarına sahip olan burjuvalar, "öteki sınıflar üzerindeki tahakküm aracı" olan devletin de sahibidirler. Ancak, kölecî ve feodal devlet ile temel farklılıklarından dolayı, burjuvalar, kapitalist devletin "sınıflarüstü olduğu" demagojisini yüzyıllar boyu yapmışlardır. Bugün de, bu demagojinin etkisiz olduğu söylenemez.

Kölecî ve feodal toplumda, sömürü çıplak zor yoluyla gerçekleşmekteydi. Silahlı "kamu gücü" ve kurumları (ordu, hapishaneler vb.) bizzat köle sahipleri ve feodal beylerin elindedir. Devlet, sömürücü sınıfla birebir bütünleşmiştir.

(Tarihsel süreç içinde, farklı ülke koşullarında farklı biçimler olsa da, genel karakteri itibariyle böyledir.) Kapitalist devlette sömürü, yani “artık ürün”e el koyma, “ekonomik zor” yöntemleriyle gerçekleşir. Egemen sınıf olan burjuvazi doğrudan devlet kurumları içinde yer almayabilir. Örneğin, Sabancı, Koç, Aydın Doğan gibi işbirlikçi tekeli burjuvalar ile toprak ağaları, istisnalar dışında iktidarlar içinde doğrudan yer almamışlardır. Ama bu belirtildiği gibi, devletin onlardan bağımsız olduğu anlamına gelmez. Tam tersidir. Burjuvazi, çeşitli yol ve yöntemlerle kendisine bağladığı bürokrasi ve diğer mekanizmalarla sömürüsünü sürdürmek için devleti bir araç olarak kullanma olanaklarına sahiptir. Zira, üretimin gelişmesi ile birlikte, feodal ve köleci dönemde olduğu gibi, ‘artık ürün’ e doğrudan el koymak pratik olarak da imkansız hale gelmiştir. Bu durum, yani burjuvazinin devletten görece bağımsız duruşu, burjuvalara “devletin sınıflarüstü olduğu” demagogisini yapabilmenin de zeminini vermiştir. Halk kitlelerinin sömürüye tepkisinin devlete yönelmesi böylece engellenmek istenmiş, feodal dönemde devletin zırlı olan “kutsallık” ve “dinin temsilcisi” dokunulmazlığı, sahtekarca bir “tarafsızlık” demagogisi ile sürdürülmüştür.

Ancak, Lenin’den alıntılanarak belirtelim ki, *“Gene de devlet kapitalistlerin yoksul köylüleri ve işçi sınıfını baskı altında tutmalarına yardımcı olan bir makine olmaya devam etti.”* (Lenin, Marx-Engels-Marksizm)

? Burjuva devlet neden geniş halk kitleleri için özgürlük değildir?

? Halk parlamenter yolla hükümet etme gücüne ulaşabilir mi?

Burjuva devletin “dış görünüşü ile özgür” olduğunu belirtir Lenin. Öyle ya, halkın her kesiminin oy hakkı vardır, istediğini seçer. Halk isterse emekten yana bir yönetimi de oluşturur. Böyle düşünülmesini ister burjuvazi. Bu sayede proletaryanın sınıf savaşımı vermesi, proletarya diktatörlüğü için örgütlenmesi de gereksiz hale gelecektir.

Kapitalist devletin uygulanış biçimlerinden birisi olan burjuva demokrasisi, bu yalanı güçlendiren bir araç olarak kullanılagelmiştir. Önceki yazımızda ele aldığımız Avrupa devletleri buna örnektir. Ancak unutturulmak istenen gerçek, proletaryanın sınıf savaşımının keskinleştiği dönemlerde bu “demokratik cumhuriyetlerin” nasıl katliamcı olduğu, nasıl ezilen sınıfları baskı altına almak için devlet denilen mekanizma-

nın bütün güç ve olanaklarını kullandığıdır. En büyük işçi katliamlarının, burjuva demokrasisinin en gelişkin olduğu Amerika ve Avrupa ülkelerinde yaşanmış olması boşuna değildir.

Burjuva demokrasilerinde, ülkemizde uygulandığı biçimi olan sömürge tipi faşizme göre daha geniş hak ve özgürlüklerin olması ise, emekçilerin mücadelesinin bir sonucu ve aynı zamanda sınıf bilincinden yoksun geniş halk kitlelerini aldatmak için kullanılan araçlardan ibarettir. Gerektiğinde, bu hakların nasıl zorla yokedildiği de tarihsel olarak görülmüştür. Sosyalist sistemin baskılanmasından kurtulan bugünkü Avrupa buna en iyi örnektir. “Sosyal devlet” aldatmacası büyük bir gürültüyle çökmeye devam etmektedir. Bu hak ve özgürlüklerin ne kadarının geri alınacağını belirleyecek olan da, emekçilerin buna karşı mücadelesi olacaktır. Bugün Avrupa’da tam da bu süreç işlemeye devam etmektedir.

Parlamento ve genel oy hakkının ne anlama geldiği de kapitalist devletin niteliğinde vardır. Engels’in “burjuvazinin egemenlik aleti” dediği genel oy hakkı, “belirli bir süre için parlamento da halkı, yönetici sınıfın hangi bölümünün ayaklar altına alacağına, ezeceğine, dönem dönem karar vermek”ten (Lenin, Devlet ve İhtilal) başka bir anlam taşımaz.

İster burjuva demokrasilerinde, isterse faşizm koşullarında, burjuvazi, ordu ve bürokrasi aracılığıyla devletin denetimini, iktidardaki partinin kimliği ne olursa olsun elinde tutar. Emekçiler için sömürü çarkı değişmeden varlığını korur. Çünkü mevcut üretim ilişkileri değişmemiş, burjuvazi egemen sınıf olarak varlığını korumaktadır. Burjuvazinin egemen sınıf olduğu bir sistemde de, devlet mekanizmasının bunun tersine şekillenmesi tarihe, bilime aykırıdır.

Reformizm tüm bu gerçekleri bir yana bırakarak, açık olarak ifade etmese de, “devletin sınıflarüstü” olduğu yalanına halkı inandırmak ister. Reformistler, burjuvazinin yüzyıllık yalanına güç katarak, halka, parlamenter yolla iktidarlar vaat etmekte, adil ve eşit bir düzenden sözdebilmektedir. Ancak burjuvazinin elinden sermaye gücünün alınması, tamamen mülksüzleştirilmesi ve sömürüyü sürdürme aracı olan devlet mekanizmasının parçalanması ile mümkün olabilecek bir durum, sanki bu olmadan da mümkünmüş gibi gösterilmek istenmektedir.

Belirttiğimiz gibi bu, 19. yy’dan bu yana kullanılan bayağı bir yalandan öte değildir. Burjuva devrimlerin “özgürlük” sloganı ile ortaya çıktığı doğrudur. Ama bu özgürlük, “feodalizmin ortadan kalkışı kapitalist devletin temsilcileri için

özgürlük demektir, serflik dağıldığı için onların amacına hizmet etti.” (Lenin, Marx-Engels-Marksizm) Özgürleşen emek, bilimsel teknolojik gelişime paralel olarak gelişen kapitalist işletmelerde özgürce(!) sömürülegeldi.

? Sosyalist devletin temel farkları nedir?

Buraya kadar sömürüye dayanan devlet türlerine yer verdik. Tarihte varolan dördüncü devlet türü olarak sosyalist devlet, bu üçüne taban tabana zıt bir karakter gösterir.

Bu farkları kısaca maddeleştirelim:

1-) Sosyalist devlet, herşeyden önce, alt yapıda, sosyalist üretim ilişkilerinin hakim kılındığı bir düzenin üst yapısıdır. Üretim araçları büyük ölçüde toplumsallaştırılmış, burjuva ve feodal büyük mülkiyet tasfiye edilmiştir.

2-) Sosyalist devlette iktidar erki ezilenlerin, çoğunluk durumunda olan işçi sınıfının ve köylülerin, tüm emekçi halkın eline geçer. Öncekilerden farklı olarak, azınlığın değil, çoğunluğun devletidir artık sözkonusu olan.

3-) Proletarya diktatörlüğü, yani sosyalist devlet, kapitalizmden komünizme geçişin bir aşamasına tekabül eder. Sosyalist devletin, “devlet olmayan devlet” olarak nitelenmesi de, kaynağını buradan alır. Devlet, kendi evrimi içinde, bir devlet olmaktan çıkacak ve yok olacaktır. “Devletin sönməsi” denilen bu durum, sınıfların ortadan kalktığı bir sisteme, komünizme geçişle geçerli olacaktır.

4-) Üretim araçlarının halkın eline geçmesiyle, insanın insan tarafından sömürüsüne son verilecektir. Ancak sosyalizm aşamasında, yani sınıfların tümünden yokolmadığı aşamada, sınıflar arası farklılıklar tümüyle de yokolmaz. Toprakta, fabrikada, yani bir bütün olarak üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet biçimlerinin tasfiyesi ve kafa ile kol emeği arasındaki çelişkilerin

çözümüne paralel olarak bu farklar giderek azalır ve komünizm aşaması ile ortadan kalkar.

? Proletarya diktatörlüğü neden “devlet olmayan devlet”tir?

Burjuvazi, dini etkenleri de kullanarak “insanların eşit yaratılmadığını” vaaz ederek, hiçbir zaman da eşit olamayacağını beyinlere işler. Devletin de ezelden beri varolduğu yalanını uyandıran burjuva ideologlar, buradan aynı sonuca ulaşarak yok olamayacağını da anlatırlar.

Devletin, sınıfların ortaya çıkışıyla var olduğunu ve bir sınıfın öteki sınıflar üzerindeki baskı aracı olduğunu hatırlayalım.

Devlet nasıl sınıflarla birlikte varolduysa, sınıflarla birlikte de yok olacaktır. Sınıfların yok olması ise, proletarya diktatörlüğünün belli bir aşamasında, komünist topluma geçişle mümkün olur.

Yani sosyalist devlet bir anlamda geçiş devletidir. Sınıflı toplumdan, sınıfsız sömürsüz topluma geçişi sağlayacak olan devlettir. Bu yanıylar “yarı devlet” olarak nitelenir. Giderek kendisini yok edecek olan devlettir.

Komünizmin, devleti büsbütün gereksizleştirdiğini belirten Lenin, bunun nedenini şöyle açıklar; “... Çünkü o zaman sırtı yere getirilecek hiç kimse, hiçbir sınıf anlamında ‘hiç kimse’ yoktur; Nüfusun belirli bir bölümüne karşı sistemli bir savaşım, artık yoktur.” (Lenin, Devlet ve İhtilal)

? Marksist-Leninistler’in ‘zor’a başvurusu neden gerekli?

Üç devlet biçiminde de görürüz ki, devleti elinde bulunduran sınıflar değişmekle birlikte, ortak karakterleri, köle sahibinden feodal beye, burjuvalara kadar sömürücü sınıflar olmalarıdır. Bu gelişim içinde, geniş halk kitleleri üzerindeki baskı aracı olan devlet giderek güçlenmiş, baskı mekanizmaları, ordusu, bürokrasisi, hapishane

Proletaryanın ilk devleti, ilk iktidar deneyimi 1871 Paris Komünü’dür. Komün göstermiştir ki, burjuvazinin sermayesine el koymak, mevcut devlet mekanizması durdukça, emekçilere iktidar yolunu açmaz. Tam tersine burjuvazi direncini sürdürür ve iktidarı geri alabilmek için daha büyük bir sınıf kinyile saldırmaya devam eder. Halka en geniş demokrasiyi sağlayan sosyalist devlet, işte bu nedenle, burjuvaziye karşı bir diktatörlük olmak zorundadır.

neleri ile gelişmiş ve çeşitlenmiştir. Ama aynı zamanda da büyük bir çürüme sürecini de yaşamıştır bu yüzyıllar boyu.

Ancak sosyalizmdir ki, bu çark tamamen tersine dönebilir. Egemen sınıf, (toplumsal devrimlerin temeli olan) üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişkiye kendiliğinden teslim olmaz. Yani gelişen ve ileriye temsil eden sınıfa, proletaryaya iktidarı teslim etmezler. Aksine, işçilerin sınıf mücadelesini her yükselişinde, en basit hak talebinde kanla, hapishanelerle, yani devlet mekanizmasını kullanarak bastırma yoluna giderler.

Bu durumda, toplumsal gelişim açısından üretici güçler ile üretim ilişkileri arasındaki çelişkiyi çözmenin başka yolları ve araçları devreye girmek zorundadır. Araç, devrime öncülük edecek olan proletarya partisi iken, yolunu da Marksizm-Leninizm sınıflar mücadelesinin pratiği içinde ortaya koymuştur.

"Eğer devlet, sınıflar arasındaki çelişkilerin uzlaşmaz olduğu gerçeğinden doğduysa, eğer toplumun üzerinde ve "ona gitgide yabancılaşan" bir iktidar ise, açıktır ki, yalnızca zora dayanan bir devrim olmaksızın değil, ayrıca egemen sınıf tarafından yaratılmış bulunan ve içinde o "yabancı" niteliğin maddeleştiği devlet iktidarı aygıtı da ortadan kaldırılmaksızın, ezilen sınıfın kurtuluşu olanaksızdır." (Lenin, Devlet ve İhtilal)

Kapitalist devleti tümünden parçalamadan emekçilerin, ezilen geniş halk kitlelerinin kurtuluşu mümkün değildir. Bunun yolu da açık ki, (mücadele biçimleri ayrı tartışma konusu olmak üzere) zora dayanan bir devrimdir.

Sosyalist devlette demokrasi nasıl şekillenecek?

Sosyalist devletin ilk kuruluşundan bu yana, onun anti-demokratik olduğu demagogileri işlenir. Özgürlüklere, demokrasiye burjuva demokrasisi örnek gösterilir. Bugün bu yalan ve demagojiye dayalı ideolojik saldırı çok daha yoğundur. Ülkemiz solunun bir kesiminin de aynı paralelde Avrupa Birliği'ni savunması, demokrasiyi "AB'ye uyum" yasalarından beklemesi gıdasını buradan alır. Yani burjuva ideolojisinden.

Tüm bu yalanların aksine, proletarya diktatörlüğü tarihin gördüğü en demokratik devlet tipidir.

"Halkın çoğunluğu için demokrasi ve sömürücüler için zora dayanan bastırma, yani demokrasiden dışlama; kapitalizmden komüniz-

me geçiş sırasında demokrasinin uğradığı değişiklik, işte böyle bir değişikliktir." (Lenin, Devlet ve İhtilal) der Lenin ve sınıfların ortadan kalkmasıyla demokrasinin alacağı şekli de şöyle ifade eder;

"Ancak komünist toplumda, kapitalistlerin direnci kesin olarak kırıldığı, kapitalistler ortadan kalktığı ve sınıflar yok olduğu (...) zaman, ancak o zamandır ki, devlet ortadan kalkar ve özgürlükten söz etmek olanaklı duruma gelir!. Ancak ve ancak o zaman gerçekten tam, gerçekten hiçbir istisna tanımayan bir demokrasi olanaklı duruma gelecek ve uygulanacaktır. Ancak ve ancak o zaman demokrasi sönmeye başlayacaktır." (Lenin, Devlet ve İhtilal)

Demokrasiyi, sınıfsal niteliğinden bağımsız olarak ele alanlar, bu gerçeğin üzerinden de atlamaktadırlar. Proletarya diktatörlüğünün tarihin kaydettiği en demokratik devlet olduğu gerçeğini, Marksist-Leninistler cunta mahkemelerinde şöyle dile getirmişlerdir:

"Birincisi, her şeyden önce o, bugüne kadar ki devlet biçimlerinin tersine çoğunluğun yani işçilerin, yoksul köylülerin, emekçilerin sömürücü azınlık üzerindeki diktatörlüğü olduğu için en demokratik devlettir. Yine, o, bugüne kadar ki devletlerin tersine sürekli kendi kendini yok oluşa götüren bir devlettir... İkincisi, proletarya diktatörlüğü, kendisinden önceki devletler gibi demokrasiyi biçimsel düzeyde değil, doğrudan örgütlemesi yanı sıra en demokratik devlettir. Proletaryanın ve emekçi halkın kendi öz örgütleriyle iktidara katıldığı, politikanın belirlenmesinde ve pratiğe geçirilmesinde doğrudan söz sahibi olduğu için en demokratik devlettir. Üçüncüsü, proletarya diktatörlüğü, hiçbir sınıf, kesim ya da kişiye ayrıcalık tanımadığı, yöneticilerin ayrıcalıklarını yok ettiği için en demokratik devlettir. Bu nedenle; proletarya diktatörlüğünün, burjuva fraksiyonlara örgütlenme hakkını tanımamasını; proletarya partisi dışında "egemen olan proletaryanın tek bir sınıf olarak örgütlenmesi" perspektifine uygun olarak düşmanlarına örgütlenme izni vermemesini demokrasiyi dışlamakla niteleyenler, demokrasiyi "soyut", "sınıflar üstü" görenlerdir." (Haklıyız Kazanacağız, Devrimci Sol Savunma)

Anti-Oligarşik Anti-Emperyalist Halk Devrimi sonucunda kurulacak olan Devrimci Halk İktidarında da farklı olmayacaktır. Özü itibarıyla proletarya diktatörlüğünün bir biçimi olan Devrimci Halk İktidarı, halk demokrasisini örgütleyecek, giderek proletarya diktatörlüğüne dönüşecek ve nihai olarak sosyalizmden komünizme geçişi örgütlediği oranda yok olacaktır.

Türkiye solunun örgütlü her kesimi, oligarşinin Irak'a asker gönderme kararını yasallaştırması karşısında çeşitli biçimlerde tepkisini gösterdi. Bu açıdan bakıldığında "solun refleksi"nin olumlu olduğu söylenebilir. Fakat tepkinin olayın çapıyla orantılı olmadığı da açıktır. İşte bu noktada gösterilen tepkinin devrimci, anti-emperyalist bir refleks mi, yoksa yasak savmacı bir tavırdan mı ibaret olduğu tartışmaya açıktır.

Sol işgal ortaklığına karşı hazırlanamamıştır. Oligarşi plan yapıyor, adım adım onu uyguluyor. Sol ayrılıkları tartışır, bozgunculukla uğraşırken, oligarşi programını hayata geçiriyor. Küçük hesaplar, grupçu kaygılar, hızlı ve güçlü refleks göstermeye de engeldir.

KESK, DİSK tarafından üretimden gelen gücün kullanılması, okulların boykot edilmesi gibi çağrılar yapılmıştır. Bu çağrılarının ciddiyeti yoktur. Nitekim pratik de bunu göstermiştir. KESK, DİSK, TMMOB... diye çağrılar yapılan eylemlerde, yüzbinlerce üyeli bu sendikaların arkasındaki kitle bile, bir kaç yüz kişiden ibarettir.

Peki üyeleri mi duyarsız? İşgal ortaklığına, evlatlarının Irak halkını katletmeye ve ölmeye gönderilecek olmasına karşı tepkisiz ve öfkesiz mi?

Hayır, bu tarzı kendileri yaratmıştır. Kitlelerinin anti-emperyalist, anti-faşist, dayanışmacı reflekslerini, kendileri öldürmüştür. "Sağduyu" adına, "diyalogculuk" adına, "temsilen" tepki gösterilen sivil toplumcu tarzla kitlesel refleksin önünü kendileri kesmiştir. Bunun onlarca örneği yaşandı geçmişte. Bırakın kitlelerinin tepkisine tercüman olmayı, "sağduyu" adına kitlelerinin tepkilerini frenleyen kararlar aldılar.

Kitlelerin öfkesini dizginleyen, ona hep yasal sınırlar içinde kalmasını öneren, "düşman" kavramını unutturan bir politika, kitlelerin bu tür durumlarda kendiliğinden meydanlara çıkmasının önünü de baştan kesmiş demektir. Halkın kısmen duyarlı ve bilinçli kesimlerinin, örgütlü işçilerin, memurların, doğrudan çeşitli siyasi örgütler içinde yer alan kesimlerin doğal tepki ve refleksleri, 80'lerin sonlarından bugüne kadar adım adım şırınga edilen reformist politikalarla adeta törpülendi, yok edildi. Başkalarının acısını duymayan, kendi statükolarını, kendi grup çıkarlarını her şeyin önünde tutan bir kültür yaratıldı. Halkın duyarsızlığından önce, "solun duyarsızlığı" ciddi bir sorun haline geldi.

Solun refleksinin zayıflamasıyla, kitleselliğinin daralmış olması, halktan kopuk olması arasında da doğrudan bir bağ vardır. Daha önce bir çok kez üzerinde durduk; "örgütlemeyen", bulunduğu her yerde ve her anında propaganda yapmayan, gecekonduların çamuruna bulaşmayan bir tarz devrimcilik diye meşrulaştırılınca, ortaya benzer sonuçların çıkması kaçınılmazdır. Devrimci, demokrat faaliyet, sendikal faaliyet, gerek örgütlenmede, gerekse de ajitasyon propagandada iyice daralmış, adeta kendi sınırlarına hapsolmüştür.

Oligarşinin işgal ortaklığı kararına karşı gösterdiğimiz tepkinin zayıflığının kaynağında işte bunlar vardır. İşgal ortaklığı bir kaç günlük mesele değildir. Bu sürece girilmiştir, dolayısıyla işgal ortaklığına karşı mücadele sürecektir. Solun bu mücadeleyi ne kadar omuzlayabileceği, bir yanıyla da bu sorunları tartışıp çözümleyebilmesine bağlıdır.

"Aşağıdakiler, Yukarıdakiler"

Ya da "Biz" ve "Onlar"

Tezkere kararının çıkmasının ertesinde, İstanbul AKP binası önünde bu karar protesto edilecek.

DİSK'lilerin, KESK'lilerin olduğu bir grup önceden gelip AKP binasının önüne toplanıyorlar.

Biraz sonra Koordinasyon üyeleri de AKP binasının hemen yakınında olan PERPA önünde toplanıp, AKP'ye doğru yürümek istiyorlar.

Polis AKP İl binasına yürümeye izin vermeyecek barikat kuruyor. Polisin gerekçesi çok ilginç: Polis diyor ki, "aşağıdakiler (DİSK, KESK vd.) bizim yukarıdaki grupla ilgimiz yok, dediler."

Devrimciler, bu gerekçeye inanmak istemiyor. Bunun üzerine "aşağıda" AKP önünde bulunan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ile görüşülüyor. Çelebi doğruluyor polisin gerekçesini: "biz burada yapıyoruz, ayrı yapıyoruz" diyor.

Polisin "sağlam" gerekçesi var, "orada eylem var, sizi aşağıya istemiyorlar, gönderemeyiz" diyerek barikatı açmıyorlar ve Koordinasyon bünyesinde o eyleme katılmaya gelenler ayrı, "aşağıdakiler" ayrı atıyor sloganlarını.

Peki sayın Süleyman Çelebi, niye "ayrı"sınız

“onlar”dan? Farklı bir eylem mi yapıyorsunuz? Farklı bir şey mi söylüyorsunuz?

Protesto edilen şey aynı, talepler aynı, eylem biçimi aynı... Nedir “ayrı” olan?

Ne demek “biz” ve “onlar”?

“Siz” kimsiniz, “onlar” kim?

Farkınızı koyuyorsunuz anlaşılır.

Hiç yabancı değiliz elbette bu üsluba.

“Onlarla aynı mahalleden değiliz ki” diye yazmıştı hatırlarsanız 19 Aralık sonrası bir ÖDP’li.

19 Aralık’ta “*biz direnmiyoruz, onlar direniyor, biz farklıyız*” demişti başkaları.

Demek ki “biz” ve “onlar” var sizin kitabınızda da.

“Siz” yani, solun “sağduyulu” kesimleri. Gerektiğinde “TÜSİAD”çılarla yanyana geleceksiniz ama aynı sloganları attığınız, aynı şeyi protesto ettiğiniz halde, devrimcilerle yanyana gelmeyeceksiniz.

Bugüne kadar ki, sayısız “duyarsız”lıklarınızın, sayısız “sahiplenmeme” tavrınızın açıklaması da demek ki bu.

107 ölüye de onun için gözünüzü kapadınız bugüne kadar. 107 ölü, sanki “Afganistanlı”. Emperyalistlerin gözündeki ölü Afganistanlılar neyse, “solun aris-tokrasisi”nin gözünde de 107 ölü öyle. 107 ölüyü “biz”in içinde görmeyen kafa, devrimcilik de, demokrasilik de yapamaz.

Sayın Çelebi, tarihi de, siyaseti de yanlış biliyorsunuz veya bildiğiniz halde çarpıyorsunuz. Devrimcilerin demokratların gözünde, faşizmin karşısında tüm halk, tüm sol “biz”dir sayın Çelebi. Hele ki, protesto edilen konunun da, atılan sloganın da aynı olduğu bir konuda “biz” demek yerine “biz” ve “onlar” ayrımını koymak, subjektiftir, hesapçılıktır, grupçuluktur.

Kimse kimseyi kandırmaya kalkmasın. “Sendikalar” adı altında alınan bu tavrı ÖDP’nin tavrıdır. Böyle bir süreçte bile gündeme getirilen “KESK, DİSK, TMMOB, TTB adına yapacağız, siz de katılırsanız katılın” dayatması, “Barış Adalet Koalisyonu” projesi iflas eden ÖDP’nin yeni taktiğidir. Bozgunculuğu, bölücülüğü şimdi böyle sürdürmek istiyor.

ÖDP zihniyeti, projelerinin iflas etmesinin de hırsıyla, her zeminde anti-birlik tutumunu ortaya koymaya devam ediyor.

ÖDP de, tüm sendikalar, odalar da içinde olmak üzere, tüm sola çağırımız ve önerimiz şudur; Türkiye’nin savaşa sokulduğu böyle bir noktada bölücülükte ısrarcı olmak, işgal ortaklarının ekmeğine yağ sürmekten başka bir şey değildir. Eğer bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine biraz saygınız ve sorumluluğunuz varsa, bu tavırlardan vazgeçmek durumundasınız.

Onbinler AB’yi Protesto Etti

İTALYA: AB Anayasası’nın görüşmelerinin yapıldığı Roma, kapitalizm karşıtı grupların, devrimcilerin gösterilerine sahne oldu. Toplantıların son günü olan 5 Ekim’de, 100 bine yakın kişi Roma sokaklarında gösteriler yaptı. Yer yer çatışmaların da yaşandığı gösterilerde hükümet binaları yakınındaki araç ve işyerleri de hedef alındı.

Emekçiler Sokaklarda

YUNANİSTAN: Öğretim elemanları, polisler, taksiciler, işçiler, öğrenciler sokakta. Birçok iş kolunda ücret artışları için yaşanan grevler yayılıyor. 23 Ekim ve 5 Kasım’da yapılacak büyük grevlere hazırlanan emekçilerin düzenledikleri gösteriler, aynı zamanda, “AB’ye girsek daha iyi yaşam koşulları sağlanacak” aldatmacasını da Yunanistan nezdinde gözler önüne seriyor.

Direniş ve Çatışmalar Sürüyor

BOLİVYA: Özelleştirmelere karşı halkın direnişi sürüyor. 9 Ekim’de sokaklar işçilerindi. Polisle çatışan işçiler, direnişin süreceği mesajını verdi.

Ford’da 24 Saatlik Grev

BELÇİKA: Ford Motor’un Belçika’daki fabrikasından 3000 işçinin işten çıkartılma kararının alındığı ve yatırımlarını iptal edildiği haberi, 6 Ekim günü iş bırakma eylemiyle protesto edildi. İşçilerin, kamyonların fabrikaya malzeme ve parça taşımalarını engellemek için oluşturdukları abluka ise sürüyor. Sendikalar, bu şekilde diğer fabrikalardaki üretimi de etkileyerek sonuç almayı amaçladıklarını açıkladılar.

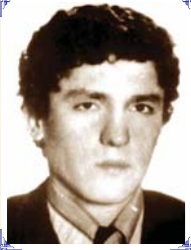
Berlin’de Panel

“Demokratik mücadele nedir ve yasal haklarımız neler” konulu panel Irkçılığa Karşı Mücadele Derneği’nde yapıldı. Demokratik mücadelenin özü, anlamı ve meşruluğunun anlatılmasından sonra söz alan Berlin Barosu Başkanı Bernd Häussler, yasal haklara ve yeni çıkacak olan yabancılar yasasına değindiği konuşmasında, “terörizm”, yabancılara karşı kurulan güvenlik birimleri, ilticacılık yasasına getirilen düzenlemeler gibi konularda bilgi verdi. Panelin ikinci bölümünde ise sorular yer aldı.

Canan ve Zehra Yunancada

Canan ve Zehra kitabı Yunanca’ya çevrildi. Kitabın tanıtımı Yunanistan Komünist Partisi Gençlik Örgütü KNE tarafından düzenlenen ve onbinlerce kişinin katıldığı festivalde açılan standlarda yapılırken, ölüm orucu direnişini anlatan video gösterimleri de yapıldı.

kahramanlar Ölmez

Ahmet KARLANGAÇ

12 Ekim 1980

Devrimci hareketin önder kadrolarındandı. 1980 yılında eski başbakanlardan Nihat Erim'in Devrimci Sol tarafından cezalandırılmasıyla ilgili olarak gözaltına alındı. Yoğun işkencele- re maruz kaldı, direndi. 12 Ekim günü gözaltındayken katledildi.

Barış BUDAK

12 Ekim 1997

Dersim'de kır gerilla birliğinde savaşıcı olan Barış, zaafalarını yenme konusunda umutsuzluğa düştüğü bir anda, düzene dönmek ya da düşmana teslim olup ihanet etmektense, nöbet sırasında intihar ederek aramızdan ayrıldı.

Aslan BİLGİN

15 Ekim 1996

Tokat Turhal'da devrimci mücadelenin içinde yer aldı. Kontrgerillanın evlerine düzenlediği baskında annesi ve babasıyla birlikte katledildi.

Ayhan PEKTAŞ

Ekim 1980

İzmir Liseli DEV-GENÇ'in yönetici kadrolarından biriydi. Alsancak'ta emperyalist bir kuruluşa karşı düzenlenen eylem sırasında bombanın patlaması sonucu şehit düştü.

Che GUEVARA

9 Ekim 1967

1956-59'da Küba'nın Sierra Maestra dağlarında elde silah, Batista diktatörlüğüne karşı devrim ve sosyalizm için savaştı.

Devrimden sonra eğitimden ekonomiye kadar birçok alanda görev üstlendi. O enternasyonalizmi yaşam biçimi haline getiren bir devrimciydi. Küba'daki görevini tamamladığını düşündüğü noktada başka ülkelerin devrim mücadelesine katkıda bulunmak için yollara düştü. Önce bir süre Kongo'da bulundu. Ardından Bolivya'da gerilla savaşını başlattı.

9 Ekim 1967'de, Bolivya dağlarında savaşırken ABD'nin emriyle katledildi.

İki Cepheli Arap Yiğit Anıldı

DHKP Genel Komite üyesi olarak 1994'te şehit düşen Bedii Cengiz, 28 Eylül'de Mersin Kazanlı Beldesi'nde yoldaşları ve Kazanlı halkı tarafından anıldı. Polisin yoğun önlem(!) aldığı anmada Bedii'nin başucunda tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra mücadelesi ve örnek kişiliği anlatıldı.

Anmaya katılanların marş ve türkülerine polis "mezarlıkta türkü söylemek yasaktır" gerekçesiyle engel olmak istedi. Polisin kitleyi gözaltına almakla tehdit etmesine rağmen, marşlar ve türküler söylenerek anmaya devam edildi. Anmadan sonra da polis, anmadan dönenleri takip ederek, keyfi kimlik kontrolleri yaparak baskılarını sürdürdü.

5 Ekim 1999'da Adana'da infaz edilen Erdinç Aslan, 4. ölüm yıldönümünde mezarı başında anıldı. Anma yoldaşları ve sevenlerinin ailesini ziyaretiyle başladı. Daha sonra ailesiyle birlikte Haklar ve Özgürlükler Cephesi çelengi taşınarak köyün içinden mezarlığa doğru yüründü. Mezarlık abluka altındaydı. Polisi, jandarması sanki savaşa hazırlanır gibi yolları kesmiş, mezarlık çevresi ablukaya alınmış, gelen geçen kameraya alınıyor ve fotoğraf çekiliyordu. Buna rağmen anma yapıldı. Erdinç'in mezarına çelenk bırakıldı. Tüm devrim şehitleri adına saygı duruşu yapıldı. Erdinç'in annesi Arapça ağıtlar yakarak katillere lanetler yağdırdı. Marşlar söylenerek Erdinç'in mücadelesi anlatıldı.

Behice BORAN

10 Ekim 1987

Türkiye İşçi Partisi'nin lideriydi. 1940'larda katıldığı mücadelede parlamenterist bir kulvarda ilerlemesine rağmen, inandığı doğrultuda ölünceye kadar sosyalizmin savunucusu oldu.

Hikmet KIVILCIMLI

11 Ekim 1971

1920'lerde Kurtuluş Savaşı'nda elde silah emperyalistlere karşı savaşmakla başlayan devrimci yaşamını, teorisiyle, pratiğiyle sosyalist bir hareket yaratmaya adanmış; yıllarını geçirdiği zindanlara rağmen başeğmez devrimci bir kişiliğin temsilcisi oldu.

köyün Delisi

İşgal ve Ramazan pidesi

AKP Balıkesir Milletvekili Edip Uğur: "Önümüz Ramazan, Irak halkına yiyecek yardımı yapmaya başlayacağız. İnaniyorum ki hem yardımların hem de ramazanın uhrevi havasının etkisiyle Irak halkı bize daha sıcak bakmaya başlayacak."

Memleketi yöneten "müslüman"a bakın! Ramazanı da işgalcinin hizmetine sunmuş!

Aferin

Gazeteci Sedat Ergin Amerikan kongresinde Türkiye'yi anlatmış. Aferin aferin!... Nerelerde muhatap alınıyorsun, iyi kanıtlamışsın kendini, devam et!

Hükümsüz 'hafifletici neden'

Ülke satılırken O, TBMM başkanlığı koltuğunda değil, dışçı koltuğundaydı. Tarih baba bu vatana ihaneti kaydederken, Bülent Arınç acaba "hafifletici neden" olarak mı kullanmayı düşünüyor bu durumu?!...

O, artık bir işgal komutanı

Kılıktan kılığa girdi. Koltuk için satmadık değeri, değiştirmedik gömleği kalmadı. Sonunda rüyalarındaki kılığa girmeyi de başardı. Halkımız Ecevit'in Clinton önünde el pençe divan duran resmini nasıl belleğine kazıdıysa, bu resmi de belleğine kazıyacak, hiç unutmayacak.

Sayı 81

50

12 Ekim
2003

ÇİZGİYLE

